ARBEJDET

ARBEJDERNES FRIGØRELSE MAA BLIVE DERES EGET VÆRK — 15 Øre.

No. 6. | Fredag d. 5. Februar 1937 | 2. Aarg.

Lægen og Skraldemanden

Vi har i vor korte Levetid allerede stødt mere end en fin Akademiker paa Manchetterne.

Tænk, her kommer vi Akademikere og bryder med den Klasse, vi kommer fra, og erklærer os for Kommunister eller Socialister og vil gerne hjælpe Arbejderne, og saa kommer her nogle Arbejdere og siger til os: Rejs I ad Helvede ti, eller hjælp I jer selv; vor Klassekamp skal vi nok ordne selv!

Ja, det er ganske forfærdeligt utaknemligt — ikke sandt?

Men ikke desto mindre, saa er det vor oprigtige Mening.

Vi vil til enhver Tid respektere Akademikeren, Aandsarbejderen, hvor han virker paa rent sagligt Grundlag, altsaa virker paa sit særlige faglige Felt som en nyttig Arbejder i Samfundets Tjeneste.

Men vi vil ikke respektere Akademikeren, hvor han kommer og vil »hjælpe« Arbejderen med at føre Klassekampen.

For det første har Akademikeren ikke noget at lære Arbejderen paa Klassekampens Omraade. — Hvor skulde han have den Lærdom fra andet end fra Bøgerne og de 98 pCt., der staar i dem om Klassekamp er skrevet af Folk, der enten aldrig har deltaget i Klassekampen, eller har kæmpet for en eller anden forrykt Idé.

Men Klassekamp er nu engang en haardhændet Interessekamp.

Dernæst viser Erfaringen, at af de Akademikere, der kommer til Arbejderne og vil lære dem Klassekamp, der forsvinder de bedste, Idealisterne, snart skuffede og haabløse over Arbejdernes Uforstaaenhed og Utaknemlighed. — Mangen velmenende Gut sidder og slikker sine Saar i Ensomhed efter det velmenende Forsøg.

De Akademikere, der bliver tilbage, er dem, der ikke duer til deres Fag, men som har et Par gode Albuer og tager Chancen som Levebrødspolitiker og udnytter deres Latinskoleopdragelse som et Plus foran Stræberne blandt Arbejderne.

Et Parti som Socialdemokratiet har i sin borgerlige Forsumpning snart en hel Hærskare af denne Tidstype, der i Sandhed ikke har tilført Partiet nogen *socialistisk* Kultur — hvad det ellers nok kunde trænge til som en Modvægt til Stjerneølskulturen.

Vi syndikalistiske Arbejdere har derfor gode Grunde til vor Indstilling overfor Akademikeren.

Vi vil fuldt ud respektere ham som nyttig Fagarbejder. Men vi ønsker heller ikke her at anbringe ham paa nogen Piedestal over Haandens Arbejdere.

Det var et næsten vredt og i hvert Fald forbavset Blik, jeg fik fra en »socialistisk« Læge, da jeg forleden sagde til ham: Deres og Skraldemændenes Organisation burde egentlig arbejde intimt sammen.

Dette opfattede denne »socialistiske« Læge nærmest som en Fornærmelse.

Tænk, hvilken Sammenstilling! Den pæne, kittelklædte Læge med sine ca. 20,000 Kr. om Aaret, og saa den snavsede Skraldemand, der om Morgenen før Gry skramler med Affaldsspande og ofte for sit snavsede Slid kun har en Femte- eller Sjettedel af Lægens Indtægter!

Javel, kapitalistisk vurderet, hvilken Afstand. Arbejdskraften er en Vare, der betales efter dens Værdi, og da Lægens Arbejdskraft har kostet mange kostbare Aars Uddannelse, saa er den saa meget mere værd end Skraldemandens, der ikke krævede anden Uddannelse end et Par barkede Næver og en stærk Ryg!

Men socialistisk eller samfundsmæssig set, der bliver det andre Principper end det forbandede kapitalistiske Lønsystem, der bliver det afgørende.

Da bliver det Nytteprincippet, den hensigtsmæssige, fornuftige Organisation af Samfundshygieinen, der bliver det afgørende.

Og det skal indrømmes Lægerne med alle deres endnu manglende Kundskaber, at mange vilde dø i en tidlig Alder, om de ikke var. Men samtidig maa vi indrømme Skraldemanden, at vi alle vilde dø af Pestepidemier, om han ikke var.

I Samfundshygieinen staar Skraldemanden alligevel som Nr. 1, som Forebyggeren, hvor Lægen staar som Helbrederen, Lappeskræderen paa vore Skrøbeligheder.

Og man vilde komme et godt Stykke længere i Forstaaelsen af Syndikalismens Fornuftlære, naar man i Stedet for at opfatte Sammenstillingen Lægen — Skraldemanden fornærmelig vilde forstaa, hvilken Betydning det vilde have for Samfundet — blot paa dette ene Felt Folkehygieinen — om alle Haandens og Aandens Arbejdere fandt hinanden gennem et praktisk organisatorisk Samarbejde.

Der vilde blive Plan, Orden og Fremgang, hvor nu hver Gren inden for denne store Samfundsopgave arbejder hver for sig.

Nu overlader man Samarbejdets Organisering paa alle Felter af Samfundsarbejdet til Mennesker, der ikke besidder Gnist af Sagkundskab paa noget Omraade — nemlig Politikerne.

Og Resultaterne bliver derefter, hvor selve Sagkundskaben ofte bestaar af Protektion, politisk Bekendtskab, officiel Knaphulskløe, Bengnaveri og Hensyn til alt muligt andet end netop det rent saglige.

Her staar vi syndikalistiske Arbejdere paa det Standpunkt, at f. Eks. Folkehygieinen skal overlades alle de Fags Organisationer, hvis Mennesker udøver deres Erhverv paa dette Omraade. De skal gives Magten og Ansvaret i Samarbejdet og den samlede Opgave i Samfundets Tjeneste.

Haandens og Aandens Arbejderes faglige Organisationer er det, der skal blive Arbejdets store Fællesorganisation, hver inden for sin Gren af Samfundsarbejdet.

Lægerne har for Tiden i Svangerskabsforholdet deres Sag under Politikerne og en nævenyttig og emsig Jurists Afgørelse. Mon ikke Lægerne i denne Sag vil give os syndikalistiske Arbejdere Ret i, at her burde Lægernes Organisation med Ansvar overfor Slægten og Samfundet være den eneste afgørende Faktor, netop fordi de repræsenterer Sagkundskaben og den praktiske Erfaring.

Hvad vilde vi ikke naa af virkelig Fremskridt i Folkehygieine, om Lægens, Skraldemandens, Forbrændingsingeniøren og Lærernes Organisationer traadte i praktisk Samarbejde om den mægtige Opgave, hvormed de nu splittet og delt og kun halvt tjener Menneskeheden.

Den Dag, da vilde vi ikke møde Byernes Affald som forpestende, stinkende Lossepladser, men som dejligt varmt Vand, hvori vi alle gratis kunde plaske vore Kroppe.

Eli.

Det infame Bengnaveri i Smedeforbundet

I en Afdeling paa ca. 500 Medlemmer ansættes en fastlønnet Formand, der ingen Brug er for, og som overhovedet ikke ejer Evner til at varetage Medlemmernes Interesse.

Bestandig staar Arbejderne rundt i Fagforeningerne overfor den infame Moral og Tendens at belemre deres Bevægelse med det størst mulige Antal Levebrød, der uden at gøre Arbejderne nogen som helst Gavn æder deres Penge op og styrker det anmassende Bureaukrati, der bl. a. i Tyskland tilsidst fik Arbejdermasserne til i Lede at vende sig bort fra Arbejderbevægelsen og derved give Nazismen den Mulighed for Sejr, den ellers aldrig havde opnaaet.

Nu skal Afd. 18 i D.S. & M.F. i København, der kun tæller 500 Medlemmer belemres med et unyttigt Levebrød.

Denne Afdeling, der kun tæller godt 500 Medlemmer, havde Generalforsamling Torsdag d. 28. Januar, hvor det endelig blev vedtaget, at Formanden skulde fastlønnes.

Dette Forslag har været fremme før, men er blevet afvist af meget vægtige og afgørende Grunde.

For det første er der ikke mere Arbejde for Formanden i den lille Afdeling, end det udmærket kan besørges uden for Arbejdstiden og ved Forhandling: Godtgørelse for tabt Arbejdsløn.

Dernæst er Manden, der endelig har faaet lavet dette Levebrød, ikke virkelig kvalificeret, idet Lønnen for Medlemmerne bestandig er dalet i hans Formandstid. Ligeledes hører den Arbejdsplads, hvor han har været Tillidsmand i 13 Aar og havde rig Lejlighed til at vise sine Evner til at tjene Kammeraternes Interesser, til de daarligst lønnede i Branchen.

Man maa i dette som desværre i mange andre Tilfælde fastslaa, at Aspiranterne til Levebrødet ofte er dem, der mangler Evner til at tjene Arbejdernes Interesser, men er saa meget mere udrustet med Evne til at tjene sine egne egoistiske Interesser.

Dette Tilfælde er typisk. Efter at Medlemmerne 2 Gange paa Generalforsamlingerne har forkastet dette *unyttige Levebrød*, saa skammer Vedkommende sig ikke for bestandig underhaanden at arbejde for det og samle Vennekredsen til Aktion for Stillingen.

Vi skal blot her fremdrage et enkelt karakteristisk Træk i denne skamløse Higen efter at leve paa Kammeraternes Pung. 1 et halvt Aar har Formanden søgt at skjule baade for Bestyrelse og Medlemmer, at Medlemsantallet var langt større i Regnskaberne, end det i Virkeligheden var. Man forstaar Hensigten; jo flere Medlemmer, jo større Berettigelse til en fastlønnet Formandsstilling. Først da et menigt Medlem faar Færden af det, afsløredes »Fidusen«.

Naa, man kan jo vente sig lidt af hvert fra den Kant — *Fortiden er jo ikke den allerfineste!!!*

En Majoritet paa 7 Stemmer beslutter at brandskatte Medlemmerne for at klare Levebrødet.

Var det nu saaledes, at der bl. Afdelingens Medlemmer var almindelig Enighed om at give Vedkommende en Aldersrente — han er ca. 60 Aar —, saa var der vel intet at sige dertil, men dette er langt fra Tilfældet.

Paa Generalforsamlingen blev Forslaget vedtaget med 63 imod 56 Stemmer — altsaa en Majoritet paa 7 — siger og skriver syv — Stemmer.

Disse 7 Medlemmer afgjorde videre, at Afdelingens godt 500 Medlemmer hver skal betale Kr. 7,80 mere i Kontingent om Aaret, for at denne Formand kan faa 15 pCt. mere i Løn, end de selv har i Gennemsnitsløn om Aaret.

Vi ser her hele det forbandede Bengnaversystem i Renkultur.

Tager vi til Sammenligning med denne Specialafdeling en blandet Arbejdsmandsafdeling i en Provinsby, hvor ikke blot Medlemstallet er større, men hvor 15—20 vidt forskellige Brancearbejdspladser skal passes af Formanden, der er denne aldeles ikke fastlønnet, og han og Bestyrelsen kan udmærket varetage Kammeraternes Interesser ved Godtgørelse af tabt Arbejdsfortjeneste.

Men her, hvor der faktisk ikke er Brug for Mandens Arbejdskraft det meste af Ugens Dage, ud over at spille Idiotseksogtres med andre lige saa unødvendige Snyltere paa Fagbevægelsen, her skal Medlemmerne brandskattes for at klare Levebrødet!

Det haster med Vedtagelsen.

Der har længe blandt de mere interesserede Smede og Maskinarbejdere hersket Vrede og Utilfredshed over alt dette Snylteri paa Medlemmerne.

Der har saaledes længe været drøftet en Reorganisationsplan, hvorved flere af de mindre Afdelinger eller Betjeningen af Medlemmernes Interesser blev koncentreret til færre Personer, saaledes at der blev lidt mere Rimelighed mellem Medlemsantallet og Antallet af fastlønnede Funktionærer.

Men det saa ud til paa Generalforsamlingen, at flere Medlemmer var kommen tilstede ikke for at skaffe lidt Fornuft i dette Forhold, men udelukkende for at skaffe Formanden et sikkert Levebrød og Medlemmerne en ny dyr Barnepige uden Hensyn til, at Medlemmerne saa yderligere skulde »blø de«!

Men samtidig maa man bebrejde Medlemsflertallet, at de ikke møder op paa Generalforsamlingen og holder saadanne organisationsfjendtlige Tendenser i Ave.

Vi maa se at komme bort fra denne Sløvhed og igen møde frem paa Generalforsamlingerne og holde disse afskyelige Levebrødstendenser nede.

En ny Tilbygning til Smedebygningen for at huse det voksende Antal unyttige Bureaukrater.

Kammeraterne rundt omkring paa Arbejdspladserne har det bedste Eksempel paa, hvad det betyder, at de bliver borte fra Generalforsamlingerne.

Centralafdelingen har efterhaanden faaet saa mange *fastlønnede Funktionærer,* at der nu skal opføres en helt ny Tilbygning for at rumme dem.

Med alle de forskellige større og mindre Afdelinger med deres fastlønnede smaa Bureaukrater, hvis Arbejde kunde udføres af det halve Antal, er Forholdet blevet, at Medlemmerne ikke blot skal føde dem, men nu ogsaa opføre et *Hvilehjem* til at gemme dem i.

Der var engang, at Københavns Smede og Maskinarbejdere var vaagne og forstod, at Fagforeningen var til for deres Skyld. Det er snart paa Tide, at vi vaagner op til Daad igen, for vi bliver ædt op af Bureaukratiet og dets uvægerlige Følge: Nazismen.

Maskinarbejder.

Glem ikke Amnesti-Listerne

Vi minder endnu engang vore Læsere om at skrive under paa Amnestilisterne for de dømte Læger og Fru Perlmutter.

Vi ved meget vel, at denne Adressekampagne bekæmpes i det skjulte baade fra det socialdemokratiske og kommunistiske Partibureaukrati af højst, ja helt modsatte Grunde, men saa dybt sunget i aandelig slavisk Ensrettethed er danske Arbejdere da ikke sunket endnu, at de vil undlade at kræve Retfærdighed af de borgerlige Myndigheder, hvor de personligt mener det er paa sin Plads.

Og her, hvor disse Læger og denne Sygeplejerske ikke blot er idømt strenge Fængselsstraffe for en Handling, der har den dybeste moralske Begrundelse i de uretfærdige Samfundsforhold, men tillige er frataget deres borgerlige Rettigheder, deres Ret til at eksistere ved deres Erhverv, ja der bør alle frisindede Arbejdere og deres Hustruer protestere.

Vi siger derfor endnu engang: Send Bud til vort Kontor efter en eller flere Amnesti-Lister! Skriv selv under og formaa andre til at gøre det sammel Er Listerne underskrevne, da send dem igen tilbage til vort Kontor, som vil samle alle Lister og indsende dem til Komitéen.

Men opsæt det ikke mere!

En Trediedel af Danmarks Arbejdere arbejdsløse

I den sidste Uge er Arbejdsløsheden steget frygteligt her i Landet, nemlig med 10,000 Arbejdsløse, saaledes at der nu kontroleres 156,000 Arbejdsløse, hvilket vil sige det samme som, at hver tredie Arbejder nu er uden Beskæftigelse.

Samtidig offentliggør forskellige kapitalistiske Aktieselskaber og Banker deres Regnskaber, der udviser stigende Tantiemer og Udbytter, og deres Beretninger fortæller, at det har været et godt Aar med god Beskæftigelse.

Dette viser os, at en stor Del af den nuværende Arbejdsløshed er bleven af permanent Karakter, at det ikke er noget, der af sig selv bringes til Ophør.

Det er derfor bleven en bydende Nødvendighed for Arbejderne, at de for Alvor begynder at tage Spørgsmaalet om Arbejdsløshedens Bekæmpelse op til Behandling paa deres Fagforeningers Generalforsamlinger og ser at finde Veje til Spørgsmaalets Løsning.

Det naturligste vilde jo være en Arbejdstids-Bekrænsning, men desværre ser det ud til, paa Baggrund af de Overenskomster, der allerede er afsluttet, at Arbejdernes Forhandlere helt har opgivet dette, det allervigtigste Krav.

Der er derfor ingen anden Udvej for Arbejderne end at de nu i den kommende Tid faar taget Spørgsmaalet op til en grundig Behandling i deres Organisationer for for det første at prøve de Muligheder, der er til Stede under den gældende Overenskomst at faa flere anbragt i Arbejde, bl. a. ved et mere fornuftigt Tempo i Akkordfagene, og der findes sikkert andre Muligheder, og dernæst forberede Kravets Gennemførelse til næste Aar. Det kan kun gennemføres, naar Arbejderne er besjælet af en fast Vilje til at sætte de nødvendige Magtmidler ind for det.

Derfor er det nødvendigt, at der tales om Spørgsmaalet paa Generalforsamlingerne.

Gadespejlet

Rugbrødsprisen blev den 1. Oktober 1936 forhøjet med 4 Øre, den 1. Januar 1937 med 8 Øre og 1. Februar atter med 8 Øre. Det er en Stigning paa 20 Øre i Løbet af 4 Maaneder. Brødfabrikerne motiverer Forhøjelserne med Kornafgiften af 12. August 1935, den Gang benyttede man dog ogsaa Lovens Ikrafttræden til at forhøje Prisen med 8 Øre.

Bagerne har samtidig benyttet Ophævelsen af Kornafgiften paa Hvede til at forhøje Prisen paa Hvedebrødet fra 1. Februar.

Hver Uge i det sidste halve Aar er der klippet en Bid af Arbejdernes Ugeløn gennem Prisforhøjelser, og det er ofte Regeringsforanstaltninger, der er Skyld i denne indirekte Beskatning. Statsministeren gjorde sig i sine Nytaarsbetragtninger ligefrem til af Kapitalisternes stigende Indtægter, og denne usociale Plyndring af de arbejdende. Kun een Ting er blevet socialiseret under Socialdemokratiets Ledelse i Stat og Kommune, nemlig: **De arbejdende Arbejderes Indtægter!**

☐

Der er et karakteristisk Misforhold i, at dansk Radio er hermetisk lukket selv for det mest beskedne Foredrag af en uskadelig Pacifist, medens en Krigsgejler som Hitler i Timevis kan lægge Beslag paa dansk Radio.

☐

Kammerat, Kaptajn Wibold, holdt forleden oplysende Foredrag om Militarismen set i nyt demokratisk Lys for D. S. U.erne i Lygten.

Formodentlig var han udkommanderet af Krigsministeren.

☐

Arbejdsløshedstallet steg i denne Uge med 10,000 og er nu 156,000. Socialdemokratiet har sin Samvittighed fri, de har vedtaget Millioner til Vejarbejde — til Sommer!

☐

Arbejderne paa fire store Cement-Fabriker i Frankrig er gaaet i Strejke og har besat Fabrikerne.

Raaddenskaben i kvindeligt Arbejderforbund

Gennem mange Aar er der dækket over Ledelsens Misrøgt af Forbundet

Nu skal der fejes ud og Medlemmernes Ret til selv frit at bestemme om deres Organisation skal sikres

[illegible]

Da Olivia Nielsen blev klædt af.

[illegible]

[illegible] Direktøren og der er ikke noget i Vejen [illegible] var Olivia Nielsen [illegible] at Kvinderne og [illegible] Optræden [illegible] tale med dem at gaa ind [illegible] derefter at kalde [illegible] Forbitrelsen til Kogepunktet.

Man kan godt sige, at det var en uparlamentarisk Forhandling der paafulgte, for der skete det, at [illegible] plukkede de fine Kinde at Olivias Krop, og hendes [illegible] Hat med Flourerne hang [illegible] Organ paa hendes [illegible] sammen [illegible] Sekretær, der i tilbørlig [illegible] havde overværet Skuespillet, [illegible] Lods linkede af Sted.

Hjalp det saa, spørger den tvivlende [illegible], der afskyer Vold og spektakler, og vi maa med Sandhed svare: Nej, det gjorde det ikke, hvad Forbundets efterfølgende Historie viser, men Hil alligevel de Kvinder, der, da de saa deres Menneskerettigheder traadt i Skarnet og berøvet deres Medlemsrettigheder, dog havde Evne til at harmes og reagere og afstraffe Forbryndersken. De skulde bare ikke have nøjedes med at jage hende ud af Fabriken, men hun og det System, hun repræsenterede skulde have været fejet ud af Forbundet, saa havde meget maaske set anderledes ud i Dag, thi Olivia Nielsens Aand svæver stadig over Forbundet.

[illegible] Rigsadvokaten og daværende Justitsminister Zahle, men uden Resultat. Nej, det er sandt, dog ikke helt uden. Det [illegible] dem, at hvis de ikke [illegible] med deres Kvækleren, kunde de selv risikere at blive straffet.

Vi kan altsaa resumere.

Skaderne i Kvindeligt Arbejderforbund baade hvad Uorden i Regnskaberne angaar og paa rent organisationsmæssige Omraader, er af gammel Dato.

D. s. F. er gjort opmærksom paa [illegible] Fald et ulovligt Overgreb mod et Medlem og kan ikke have været uvidende om den Uro og Snak, der var om Kvindeligt Arbejderforbund endda helt udenfor Medlemmernes Kreds, uden at bruge sin Myndighed som faglig Hovedorganisation til at undersøge, om de Anker, der rettedes imod det, var rigtig.

Socialdemokratisk Forbund er af Medlemmer, der stod fagligt organiseret i Kvindeligt Arbejderforbund, blevet gjort opmærksom paa den Korruption, der herskede baade paa den ene og den anden Maade, uden at bruge sin moralske Indflydelse til at faa det ændret.

Endelig har Politiet haft fat i en Ende af Bedragerierne, men har [illegible] med en [illegible] Undersøgelse, at man [illegible] faar den Opfattelse, at det først og fremmest gjaldt om at dække visse Personer.

Vi mener, at alle disse Instanser, der her er nævnet, ikke kan fralægge sig Meddelagtighed i Ansvaret for, at de bedrageriske Tilstande udenfor Forbundet ikke er bremset noget før.

Vore Motiver.

Lad os sige det med det samme, at det er ikke Hovedsagen for os at faa nogen straffet. Det er i og for sig komplet ligegyldigt, om de to arresterede Fruer, Johanne Jensen og Haagensen, og deres Medskyldige kommer i Forbedringshuset eller paa Nerveklinik, men vi forlanger, at der med den verserende Bedrageriaffære nu renses ud til Tops, og at der ikke tages noget personligt Hensyn hverken til højre eller venstre, for at dette kan ske. Enhver, der stiller sig i Vejen for en grundig Udrensning, maa selv fejes væk.

Vi forlanger, at de arbejdende Kvinder med Tryghed kan indbetale deres Kontingent, som mange af dem kun med store personlige Afsavn kan undvære, uden at risikere, at de bliver forødt af forbryderiske Personer til et vellystigt, overdaadigt Levned.

Vi kommer ikke som udenforstaaende og vil tiltage os Bestemmelsesret over en Organisations Anliggender, men vi forlanger, at der nu sikres ethvert Medlem Ret til uden personlig Forfølgelse at udtale sig paa Generalforsamlingerne uden Hensyn til, om de er for eller imod Bestyrelsen, og at Flertallets Beslutninger uvægerligt følges, saa faar de forskellige Anskuelser ellers klare sig som de kan.

[illegible]

Kommunist

Samarbejde mellem Forbundets Afdelinger og Arbejdskøberne

Baade D.s.F. og „Soc.-Dem." kompromiteret

[illegible]

sin Ret og undgaa Indblanding af de borgerlige Domstole i Arbejdernes Sager, men blev afvist. C. F. Madsen, som den Gang var Formand, stillede sig helt paa Alvilda Andersens og Johanne Jensens Side.

Da Dommen var faldet og utvetydig gav den omtalte Kvinde Ret, refererede »Soc.-Dem.« den paa en tvetydig Maade. Hun henvendte sig da paa »Soc.-Dem.« med en Artikel, der oplyste om de virkelige Forhold, men den blev nægtet Optagelse.

Socialdemokratiske Kvinder henvender sig til Partiet for at faa Hjælp i deres Kamp mod Koruptionen, men afvises.

Det var ikke en kommunistisk [illegible]

[illegible]

De tre skandinaviske Bèviser i Moskva-Processen

Man kan ikke sige andet, end at Skandinavien er blevet beæret i Moskvaprocessen. Hele tre Beviser er lagt paa Bordet gennem Tilstaaelserne for, at Skandinavien egentlig er en hel Trotski-Central — er det ikke Parallel-Centrum, det hedder.

Det infame Hotel Bristol er nu blevet Grand Hotel.

Tænk, at denne tyske Gestapo-Agent og Spion Golzmann efter at uomstødelige Beviser gennem G. P. U. Undersøgelsen var forelagt ham, har tilstaaet, at han havde truffet Trotskis Søn paa Hotel »Bristol« i København flere Aar efter at dette Hotel var nedlagt.

Man maa vel nok sige, at det er et infamt Hotel, der spiller G. P. U. saadan et Puds.

Det [illegible] egentlig at fast [illegible]

[illegible]

havde overbevist ham om hans forbryderiske Oslorejse.

Nu er der blot den lille Hage ved Historien, at de norske Myndigheder oplyser, at der overhovedet ingen tysk Flyvemaskine er ankommen til Flyvepladsen ved Oslo i December 1935, og at Trotskis Vært paa det heftigste protesterer imod, at Trotski overhovedet paa det Tidspunkt har haft noget Besøg.

Hele Tilstaaelsen er altsaa lige som Bristolbesøget: Løgn fra Ende til anden.

Hvorledes Hr. Stalin vil klare den, ved vi ikke, men vort eget Arbejderblad har for dets kære Læsere fuldstændig klaret den Historie ved at kalde den norske borgerlige Presse i Vidneskranken.

Og det er ubestrideligt, at en Del af den norske, borgerlige Presse, nemlig [illegible]

[illegible]

Det trotskistiske danske Trekløver Strandgaard, Winfeldt Hansen og Kjeruff Nielsen.

[illegible]

Rusland og den spanske Revolution

af Redaktør Albert Jensen

II

Officielt har de russiske Bolsheviker angivet følgende Aarsag til Hitlers Sejr: — Venstrepartiernes Splittelse.

Dette er til Dels Sandhed, men det er utilstrækkeligt. Saaledes sveg de spanske Syndikalister, som i sit Land udgjorde den største revolutionære Kraft, ikke Folkefronten. Enigheden genspejlede sig i Aktionen. De bedst forberedte og djærveste drog de andre med sig. Under disse Forhold var Anarkisterne de fremaddrivende Kræfter.

I Tyskland fandtes et væbnet bolchevistisk Parti og en væbnet, udrustet og trænet Styrke paa 300,000 Mand. Desuden fandtes der ca. 3 Millioner Sympatiserende. K. P. D. var Ruslands Stolthed. Den revolutionære Verden ventede af dette Parti hvert Øjeblik en afgørende Intervention. Man ventede med god Grund, at dets kraftige Aktion skulde rive Masserne med sig.

Naar det gælder Handling, følger Masserne altid de djærveste og dristigste.

Men denne Aktion kom ikke, den afbrødes, undertrykkedes.

Det tyske kommunistiske Parti immobiliseredes og afvæbnedes. De tapre Arbejdere fra Altona og andre Steder, som forsøgte en Rejsning, desavoueredes officielt af Partiet.

K. P. D. ophørte med at være en revolutionær Kraft for at blive en Vælgerskare. Men hvad var Aarsagen?

Meget ligetil: Ruslands Udenrigspolitik. Sovjetnationalismen. Rusland, som ikke var sikker paa en bolchevikisk Sejr i Tyskland, foretrak at handle skaansomst mod den Magt, som det frygtede at det ikke kunde [illegible].

Rusland afblæste Revolutionen for at sikre en eventuel Alliance med Hitler. Derom fik vi absolut Besked ved Dimitrofs Vidneudsagn i Rigsdagsbrandprocessen.

Tirsdag d. 6. December 1933 sluttede Leipzig-Processens politiske Del. Dimitrof leverede sin sidste Fægtning for at bevise, at Tysklands kommunistiske Parti ikke fulgte revolutionære Formaal. Han forlangte som Vidne at faa Lov til at citere Bolchevikerne Marchel Cachin og X. [illegible], begge Rapportører fra Tredie Internationales tolvte Eksekutivkomitemøde.

Ifølge Kominterns Beslutning skulde det tyske Parti ikke gribe til Revolte i Begyndelsen af 1933, men danne en fælles Arbejderfront [illegible] over Partiorganisationens Forsvar samt over Forberedelserne til Valget. [illegible] for en Handling for denne Politik. Det tyske Kommunist-Parti havde underkastet sig Direktiverne fra Moskva.

Bladet »Humanite« afslod fra at gengive dette knusende Vidnesbyrd.

Moskva havde saaledes ofret den tyske Revolution for sin nationalistiske Politik. Af den samme Grund [illegible] Moskva ogsaa Spanien. Og paa den anden Side intervenerer det nu i samme Anledning.

I Dag er Stalin Herre over Madrid. Han har der koncentreret vældige bolchevikiske Masser. Om ingen anden Magt intervenerer, bliver Rebellerne besejret. Men [illegible]

[illegible]

Hvilken Interesse kan Rusland da have af at afvæbne dem, hvis [illegible] Samarbejde vilde muliggøre en hastig Afslutning paa Krigen?

Intet fornuftigt Menneske kan finde mere end en eneste. At den internationale Armé faar en Overlegenhed, som gør det muligt for

Overenskomsterne

Overenskomsten mellem Dansk Tømrerforbund og Centralforeningen for Tømrermestre i Danmark er forlænget med 2 Aar. Timelønnen er forhøjet med 2 Øre fra 1. Febr. at regne og forhøjes yderligere med 2 Øre fra 1. Febr. 1938. I Værktøjspenge betales 1 Øre i Timen.

Et ringe Resultat paa Baggrund af Vareprisernes Stigning.

I Øjeblikket er der Urafstemning om en Overenskomst mellem Tømrerne og Landmestrene, hvorefter der opnaaedes en Forhøjelse paa 1 Øre pr. Time.

I den kommende Uge holder de 3 Byggefag i København, Murerne, Tømrerne og Murarbejdsmændene Generalforsamlinger, hvor der skal tages Stilling til det Forslag til Overenskomst, der er blevet Resultatet af de forte Forhandlinger.

Typografaget i København foretager for Øjeblikket Urafstemning om Overenskomst.

Dansk Arbejdsmandsforbund har afsluttet ny Overenskomst for en hel Del Brancher, men endnu mangler der Resultat for de to største Grupper indenfor dette Forbund, nemlig Jernindustrien og Entreprenør-Branchen.

Den største Forbrydelse

Naar det nu og da sker, at en [illegible] Forbryder stjæler Penge fra Sparekassen [illegible]

[illegible]

„ARBEJDET"
Organ for Fagoppositionens Sammenslutning i Danmark.
Redaktion: Hvidovrevej 2 St. København Valby
Expedition: Blaagaards Plads 21 København N. Kontortid Hverdage 17-19 Postgiro 236,32

Rusland — den fransk-engelske Imperialismes Værktøj — at hindre Kataloniens Stræben mod Friheden.

Derom kan der forøvrigt ikke raade nogen Tvivl. Man maa erindre de Forklaringer, som er afgivet af den spanske Delegation, af den deputerede Hernandez af La Passionaria, den, der for ganske nylig blev afgivet af Spaniens kommunistiske Parti, og som indeholder alle de andre: »Det kommunistiske Parti kræver Skabelsen af en Organisme til at lede Produktionen. Denne Produktion kontrolleres af Arbejderne i Overensstemmelse med den ledende Organismes Planer. *For at kunne vinde Krigen maa man sikre den republikanske Orden og Respekten for de demokratiske Love.*

Det er at deklarere Nødvendigheden af Diktaturets Oprettelse.

Den spanske Regering har nylig udfærdiget et Dekret, i hvilket det forbydes at udgive socialistisk, kommunistisk eller anarkistisk Literatur, uden paa Forhaand at have indhentet Myndighedernes Tilladelse.

Spanien, der blev reddet ved den russiske Forstærkning, lider under den bolchevikiske Invasion. Den spanske Revolution trues direkte af den bolchevikiske Byldes Udflod.

Endnu aldrig i Historien er et saa ædelt Forsøg blevet saa skændet og forhaanet. Aldrig har Menneskenes Vilje til Uafhængighed taget saadanne Former. Og nu viser det sig, at de, som burde glædes over denne revolutionære Djærvhed, bliver den internationale Kapitalismes Tjenere ved at hjælpe til at bremse den fremrykkende sociale Revolution. Vil Friheden til Slut besejre den bolchevikiske Jesuitisme?

Foran os ligger Alternativet: Enten vil vi sejre med Frihedens sociale Revolution, eller ogsaa vil vi blive knust af den sorte og røde Fascisme.

Leve Katalonien, Frihedens eneste Bolværk!

Personligheden og Partierne

Dr. Leunbach under Hævnens Dobbeltild.

De almindelige Arbejdere kan sikkert ikke forstaa, at baade Socialdemokratiet og Kommunistisk Parti kan have noget imod, at de protesterer mod det baade meningsløse og dybt uretfærdige Forhold, at Lægerne, efter at de har afsonet den idømte Fængselstraf, i flere Aar skal fratages Retten til at udøve og leve af deres Erhverv.

Vi skal her løfte Sløret for, hvad der ligger bag dette Forhold.

Det er Dr. Leunbach, det er galt med.

Ved forrige Folketingsvalg lod Leunbach sig opstille paa sit seksual-politiske Program, men i Tilslutning til det kommunistiske Parti.

Leunbach havde indtil kort Tid før Valget staaet som Medlem af Socialdemokratiet, men da han fandt, at Partiets Ledelse var altfor lunken overfor Spørgsmaalet om Kvindens seksuelle Frigørelse, og da han fandt sig i langt mere Overensstemmelse med Kommunisternes daværende Stilling til dette Spørgsmaal, meldte han sig i Overensstemmelse hermed ud af Socialdemokratiet.

Ved Valget stillede han sig op paa sit eget Program, men for ikke at hans Stemmer skulde gaa tabt i Tilslutning til det Parti, der stod hans Standpunkt nærmest, D. K. P.

Dr. Leunbach mønstrede ved Valget paa sit seksual-politiske Program ca. 1000 Stemmer, som tilfaldt D. K. P.

Ved Hjælp af disse ca. 1000 Stemmer opnaaede D. K. P. at faa valgt 2 Kandidater, d'Herrer Aksel Larsen og Arne Munch-Petersen.

Uden Leunbachs Stemmer havde D. K. P. ikke faaet nogen Kandidat valgt.

Da Socialdemokratiets Ledere erfarede dette, vidste de ikke det Onde, de skulde sige om Dr. Leunbach, og de har troligt, oprigtigt og ærligt hadet ham fra den Valgdag.

Med Taknemligheden fra D. K. P. var det som sædvanlig fra den Kant, saa som saa mod den Mand, der ved sin Personlighed havde skaffet dem en Valgsejr, som de ellers ikke havde opnaaet.

Ved sidste Folketingsvalg begik Dr. Leunbach 2 afgørende Fejler.

Han lod sig opstille direkte paa Kommunisternes Liste og mistede derved ikke saa faa Stemmer af de Mennesker, der vel vilde stemme paa Personligheden Leunbach og hans seksuel-politiske Program, men ikke paa en Partikandidat.

Dernæst begik han den »store Forsyndelse« under Valgkampen at erklære, at han gik med Kommunisterne, saalænge deres Stilling var i Overensstemmelse med hans Program — men ikke længere.

Dette blev af D. K. P.s Partipaver betragtet som en Art Forræderi mod Kadaverdisciplinen midt under Valgkampagnen.

Men endnu værre blev det, da Sovjetledernes Seksualpolitik svingede om til dybeste Reaktion, og de smaa Partipaver herhjemme, der faar deres Løn fra Moskva, svingede med og dirigerede alle Partimedlemmerne at svinge med.

Overfor dette tog Dr. Leunbach som den helstøbte og retlinjede Personlighed, han er, bestemt og afgjort Afstand — alt i Overensstemmelse med hans Program, og hvad han under Valgkampen allerede havde forudsagt, at han vilde.

Men fra den Stund hadede D. K. P.s smaa Partipaver Dr. Leunbach mindst lige saa troligt, oprigtigt og ærligt som de socialdemokratiske Paver.

Og derfor maa ingen af de to Partiers Medlemmer, hvis de vil betragtes som rigtige artige Partiunger, nu skrive under paa, at Leunbach ikke i fem Aar skal være berøvet Retten til at praktisere som Læge.

Hvorledes skulde ellers de smaa, hævngerrige Sjæle i hvert Parti faa tilfredsstillet deres Hævntørst overfor den Personlighed, der havde Mod til at gaa sin lige Vej paa Frisindets Bane uden Hensyn til de to Partiers Svingning ind paa Reaktionens Standplads.

Det er derfor — og alene derfor — at begge disse to Partier, der ellers ikke er Tilhængere af Fratagelsen af borgerlige Rettigheder, og ellers ikke kender til Enhedsfront, i dette Tilfælde er saa ganske enige om, at Fratagelsen af Lægernes borgerlige Rettigheder er noget, der ikke rager dem, og at deres Medlemmer helst skal undlade at skrive under paa de udsendte Lister.

Det hele Forhold viser, hvor usigelig moralsk lavt og lurvet det moderne Partivæsen staar i Forhold til det rettænkende og det retlinjede Menneske.

Det er let

at blive Abonnent paa ARBEJDET, man skriver bare et Kort til Bladets Ekspedition, Blaagaards Plads 21, med Navn og Adresse. Betalingen — 1,50 Kr. for et Kvartal, indsendes paa Postkonto Nr. 236,32. Det er nemlig bekvemt. Bladet bliver da bragt lige ind ad Døren hver Uge.

Omkring Kætterprocessen i Moskva

Alle Kendskerninger taler mod „Arbejderbladet"

Redaktør Martin Nielsen optræder i Rollen som Defensor for G.P.U. og Angiver af trotskistiske Kammerater

Martin Nielsens tragikomiske Spilfægteri a la don Quixote.

Efter Thøger Thøgersens desperate Optræden i Idrætshuset og hans senere gorøn Afbigt for Partiet under den sidste Proces, hvorunder dette har maattet oplyse Offentligheden om, hvad det egentlig var, Th. Th. mente, har han helt maattet vige Pladsen for Arbejder-Bladets Redaktør, Martin Nielsen, der nu er ophøjet til Sovjetekspert og i stigende Grad føler Trang til at lufte sine Kundskaber fra dengang, han sad paa Partiskolebænk i Moskva.

Samme Martin Nielsen, hvis »Indsats« i dansk Arbejderbevægelse *staar i omvendt Forhold* til hans noget latterlige Selvovervurdering. Synlig irriteret over Paavisningen af, at den sovjetrussiske Beretning om Trotskis Søn, *Sedovs* paastaaede Besøg i København 1932 og Sammentræf med Trotskistagenten Golzmann paa Hotel »Bristol« er *positiv usandfærdig* og maa saaledes betragtes som provokatorisk Slør og Svindel, har tilskyndet M. N. til at iføre sig den tunge Rustning og drage kraftigt til Felts mod de formastelige Kritikere.

I »Arbejderbladet« d. 29. Jan. oplyser han — øjensynligt stolt — at have foretaget visse Undersøgelser, paa hvis Grundlag han fiffigt fastholder Tilstedeværelsen af »Bristol«. Naturligvis ikke Hotel, men et Konditori (!) Bristol paa Vesterbrogade. Hvilken Fiffighed og Detektivsans! Medens Udgiverne af den engelske Udgave af den officielle Procesberetning klogeligt har strøget Afsnittet om »Hotel Bristol« — den gav kun »Modstanderne« alt for let Spil — er »Arbejderbladet« taabeligt nok til at konstatere (!) »Bristol«s Eksistens, og i sin Fiffighed uddrager Martin Nielsen heraf den Konklusion: at da »Bristol« faktisk eksisterede i 1932 — altsaa: som »Konditori«, som Anneks til »Grand Hotel København« paa Hjørnet af Reventlovsgade og Vesterbrogade, er der hermed (!) ført Sandhedsbevis for, at Agenten Golzmann faktisk har truffet Trotskis Søn i Hotelfoyeren. G. P. U. har altsaa haft Ret, og triumferende proklamerer M. N.: »Trotskist-Løgn afsløret«.

— Nej, »Arbejderbladet« *har ved denne naive Manøvre blot afsløret sig selv* og Bladets Redaktør som en moderne dansk Udgave af hin klassiske »Ridder af den bedrøvelige Skikkelse«, der opstillede fjendtlige Vejrmøller og som i sin Kamp mod disse *blot afslørede sin egen haabløse Dumhed.* Thi, hvorvidt det i den russiske Procesberetning omtalte Hotel »Bristol« virkelig ved en Erindringsforskydning skulde vise sig at være identisk med det af »Arbl.« fundne Konditori, *er ganske underordnet og betydningsløst.* Sagens Kærnepunkt er noget *helt andet.* Ikke, hvorvidt nævnte Golzmann har truffet sammen med Trotskis Søn paa »Bristol«, *men om de overhovedet har truffet eller har kunnet træffe hinanden i København 1932.*

Sagens Kærnepunkt tør »Arbl.« af let forklarlige Grunde ikke komme ind paa, desto ihærdigere søger Bladet i sin Vaande, ved en plump og alt for gennemskuelig Manøvre at bortlede Opmærksomheden fra de ubehagelige Kendsgerninger, der totalt vilde afsløre Bladets perfide Journalistik.

I et saa alvorligt Anliggende som Moskva-Processen foretrækker vi imidlertid at holde os til de *foreliggende Fakta* og afstaa fra enhver Kamp mod Vejrmølleri. Og idet vi henholder os til disse Fakta, skal vi i det følgende dokumentere, *hvem* det er, der bærer falsk Vidnesbyrd. — Og paa Grundlag heraf hævder vi kategorisk: *at Trotskis Søn Leo Sedov har ikke haft nogen Sammenkomst med ovennævnte Golzmann i København 1932,* og vi opfordrer Sovjeteksperten og G. P. U.-Forsvareren Martin Nielsen til at fremføre de fyldestgørende Kontrabeviser.

Sedov har ikke gæstet København 1932 og har ikke kunnet gøre det.

Vi gaar nu over til at dokumentere vor Paastand.

Ifølge den russiske Procesberetning har Golzmann for Retten erklæret, at han under en Tjenesterejse til Berlin aftalte med Sedov at rejse sammen til København. Af »konspirative Grunde«, der utvivlsomt skal camouflere hans Udsagns Løgnagtighed, ønskede han dog at rejse alene. Sedov skulde saa følge nogle Dage efter. Som Træffested anfører Golzmann *Hotel »Bristol«.* Man spørger her: Hvorfra kendte han netop dette Hotel? Og forsaavidt han virkelig kendte det — Martin Nielsen paastaar, at Bristol var et Samlingssted (!) for saavel danske som udenlandske Trotskister — hvorfor omtaler han da »Bristol« som et selvstændigt Hotel og ikke som »Grand Hotel«s Konditori. Golzmann fremstilles som en særlig konspirativ Agent, men lyder det ikke fantastisk, at han skulde vælge et Konditori (!) som konspirativt Træffested.

Videre forklarede G. for Retten, at han ved Ankomsten gik lige fra Banegaarden til *Hotellet,* i hvis Vestibule han traf Sedov.

Forsaavidt Golzmann overhovedet har afgivet en saadan Forklaring i Retten, *stempler vi denne som oplagt Løgn.* Og det er den officielle Beretning, der afslører Golzmann, thi i Retsmødet den 20. August — *Dagen for* G. udtaler sig — forklarer Valentin Olberg, at han i *de samme Dage* havde til Hensigt at rejse sammen med Sedov til København, men — man man tror ikke sine egne Øjne — *Rejsen kom ikke i Stand. Og hvorfor? Fordi Sedov ikke rejste, derimod dennes Hustru.*

Altsaa: Hvem af disse to *»Sandhedsvidner«* skal man tro? De *modsiger* klart hinanden, hvilket jo ikke er umiddeligt hos Personer, der er impliceret i provokatoriske Arrangementer. Og skønt vi nærer den dybeste Mistillid til Olbergs Udsagn i det hele taget, har Sovjetregeringen paa sin Side godkendt hans »Troværdighed« og ladet ham skyde. Vedrørende Sedovs Forhold til Københavnerrejsen staar hans Udsagn dog til Troende, da en Række Kendsgerninger fuldt ud godtgør, *at Sedov ikke har foretaget nogen Rejse, og altsaa ikke har kunnet træffe nogen paa Martin Nielsens Konditori.*

Hvis »Arbejderbladet« derfor fortsat vil opretholde sin falske Paastand om Mødet paa »Bristol«, *stempler vi Bladet som et foragteligt G. P. U.-Agentur, der bevidst tager Løgnen i sin Tjeneste og derved paa det skændigste besudler de kommunistiske Idéer og samvittighedsløst spreder Gift i Arbejderklassen.*

Kendsgerninger der sønderrer G.P.U.s provokatoriske Spind.

Da Sedov ikke nyder Statsborgerret i noget Land, er det yderst vanskeligt for ham at faa Pasvisum til en Rejse Tur og Retur. Da han gerne ønskede at træffe sine Forældre, søgte han Rejsetilladelse hos de tyske Myndigheder, bistaaet af Advokat N. Cohn. Da Trotski mod Forventning maatte forlade Danmark hurtigt, lykkedes det ikke Sedov at faa sit Pas bragt i Orden hos Politipræfekturet i Berlin. Hans Moder, Natalie Sedov, telegraferede da til daværende Ministerpræsident *Herriot* og anmodede om nogle Dages Opholdstilladelse for Sedov, idet hun begrundede Anmodningen med en Henvisning til, at de ikke havde set Sønnen i flere Aar. *Den 3. December modtog det franske Konsulat i Berlin telegrafisk Ordre til at udstede Visum for Sedov til 5 Dages Ophold.* Og d. 6. December havde Sedov i Toget paa Paris' Nordbanegaard en Sammenkomst med sine Forældre.

Vi gør opmærksom paa, at denne Fremstillings Rigtighed kan konstateres, *idet Sedovs Pas med nævnte Visum foreligger* og kan fremlægges for enhver upartisk Domstol. Af Passets Stemplinger fremgaar, hvilke Dage Sedov har passeret den fransk-tyske Grænse paa Hen- og Tilbagerejsen.

I det franske Udenrigsministeriums Arkiv findes Fru Trotskis Telegram til Herriot. Og »Arbejderbladet« vil vel næppe betvivle Herriots Sovjetvenlighed og insinuere, at den franske Politiker, der mere end nogen anden har Andel i Tilvejebringelsen af den fransk-russiske Pagt, *skulde konspirere med Trotski.* Og skulde der herefter være nogensomhelst Tvivl tilbage, kan »Arbl.« gennem Partiets parlamentariske Repræsentation paa kompetent Sted søge Oplysning om, *hvorvidt danske Myndigheder i 1932 har givet Sedov Indrejsetilladelse.*

Men Rejsen til København kan jo have været illegal, vil Bladets aah saa fiffige Redaktør indvende! Vi svarer: Hvorfor skulde Sedovs Forældre henvende sig til Herriot, hvis de faa Dage i Forvejen havde haft Besøg af deres Søn. Jo, indvender Bladet igen. Selvfølgelig er alt dette en raffineret Maskering til Dækning af Sedovs illegale Rejse. Atter sønderer den barske Virkelighed alle Bladets Krumspring. Thi *ved Henvendelse til Københavns Telegrafvæsen vil Bladet kunne erfare, at Sedov i den Periode, Trotski opholdt sig i København, stod han hver Dag i telefonisk Forbindelse med Sedov, enkelte Dage endog flere Gange dagligt.* Overfor en saadan Kendsgerning at ville paastaa, at Sedov samtidigt skulde have kunnet kun hjemme i G. P. U.s Konstruk- være her i Byen og i Berlin, hører tioner og ligger fuldkommen paa Linje med Legenden om Pjatakovs Luftrejse Berlin—Oslo.

At en Snes vederhæftige Personer, der virkelig gæstede Trotski, kan afgive Vidnesbyrd om, at de *ikke* har truffet Sedov hos hans Forældre, vil »Arbl.« naturligvis affærdige som »en trotskistisk Løgn«. Dog vil vi anføre, hvad en politisk Modstander af Trotski, nemlig en af Lederne for det tyske S. A. P., Kammerat E. Bauer, udtaler. Han hævder, *at han den 1. December i Berlin tog Afsked med Sedov,* der havde ordnet hans Rejse, og *at Sedov forblev i Berlin.* Videre: at Sedovs Rejse var umulig, grundet paa økonomiske Aarsager. Den 2. December taler Bauer med Trotski, der *samme* Dag maa bryde op via Esbjerg til Frankrig. Hvornaar skulde Sedov da have haft Lejlighed til at se sine Forældre?

BRDR. THØGERSEN'S BOGTRYKKERI
Vesterbrogade 27 B
C. 5023
Moderne Tryksager - Billige Priser

Michaelsens Bukser
Blaa og hvide Ravndugs-Overalls Benklæder og Jakker 2,75, Bluser 2,50. Kun hos **MICHAELSEN**
HUSK
46 Fredericiagade 46

„Krystal" Minéralvand
Tilkendt Guldmedalje i København
Bemærk Garantien paa Etiketterne.
Anvender kun lovligt foreskrevne Flasker med **Navnet „Krystal"** i Flaske og Prop. — Salg til Private.
Billige Priser.
Godthaabsvej 239. Telf. C. 6355

Hvorfor holdes Dørene lukkede

Er der noget, der skal dækkes

Det er ikke uden Grund, at de bedragne Kvinder i Kvindeligt Arbejderforbund med Forundring spørger, hvad det bliver til med Retssagen mod de to sigtede »Tillids«kvinder, Fruerne Johanne Jensen og Haagensen. I det Par Maaneder, der er gaaet siden Bedragerierne blev opdaget, har Pressen i Betragtning af den store Villighed, den ellers udviser, naar det gælder om at skandalisere fattige Mennesker, der af Nød har traadt Sociallovens Paragraffer for nær, været forbavsende tavs. Det højeste, den har kunnet drive det til efter den første Meddelelse om Bedragerierne, har været nogle korte Notitser om nogle lukkede Retsmøder.

Og hvordan kan det være, spørger Kvinderne hinanden, at der kun bliver holdt lukkede Retsmøder i denne Sag, efter at Forundersøgelsen har staaet paa i et Par Maaneder?

Det er intet Under, at Rygterne under disse Forhold løber og tager Fart, og det er ikke mærkeligt, at der udtales Formodninger om, at der er noget, der skal skjules, nogen, der skal dækkes over, at Undersøgelsen saa vidt muligt skal begrænses.

Lad os faa Dørene lukket op!

Tekstilindustrien i Katalonien skal socialiseres

Tekstilbranchens Syndikater har afholdt et stort Møde i Teatro Olympia, hvor man enedes om Forslag angaaende Tekstilindustriens Kollektivisering i Katalonien. Denne Kollektivisering skal foregaa paa fælles Initation af de to Organisationer C. N. T. og U. G. T.

Begge Organisationer erklærer, at Generalidads Kollektiviseringsdekret ikke opfylder Tekstilindustriarbejdernes Fordringer. Derfor mener C. N. T. og U. G. F., og er ogsaa blevet enige derom, at alt privat Foretagende maa forsvinde i Syndikaternes Virksomhedsomraade. Det er nødvendigt straks at gaa til Værket og paabegynde Organiseringen af det nye faglige Liv, hvis Maal er at skabe en ny Økonomi. Begge Organisationer arbejder i denne Henseende i fuldstændig Enighed. Følgende Overenskomst vedtoges.

1) Vi er af den Opfattelse, at Kataloniens Tekstilindustri helt og holdent skal kollektiviseres.

2) Som første Forholdsregel synes det os nødvendigt at forme et almindeligt Raad for Industrien i Overensstemmelse med Kollektiviseringsdekretets Formel. Saalænge dette almindelige Raad ikke Oplysninger og Tal, som muliggør en Besiddelse af de nødvendige en Regulering af Industrien, der omfatter baade Priser, Produktion og Industriens Udvikling, saalænge kan Fabrikerne drive Forretning med deres indenlandske Kunder. Derimod overgaar Udenrigshandelen helt og holdent i Raadets Hænder. Raadet skal foretage Fordeling af Raamaterialer til Enhedspriser.

3) Vi mener, at det er uundgaaelig nødvendigt, at Raadets første Opgave er at skabe en Centralkasse for Tekstilindustrien. Denne Kasse foretager alle økonomiske Operationer for de enkelte Fabriker indenfor Branchen, hvad enten de er kollektiviserede eller ej. —

4) Videre anser vi det nødvendigt, at Raadet skrider til Dannelse af Repræsentationer for Industrien i Provinsen og Distrikterne. Disse Repræsentationer er Forbindelsesvejene mellem nævnte Raad og de enkelte Fabriker.

5) Fra det Øjeblik Centralkassen er dannet, og saa længe ikke alle Fabriker er kollektiviserede, ligger alle Funktioner af teknisk administrative og industriel Karakter i Hænderne paa Fabriksraadene, naturligvis indenfor Rammen af det almindelige Raads fastlagte Arbejdsplan og Arbejdsnormer. Alle Operationer af økonomisk Art foretages af Centralkassen (Løn, Udbetalinger o. l.).

6) Fra dette Øjeblik kan ingen Fabrikant hverken forandre Løn- eller Arbejdsbetingelser, uden gennem Overenskomst med Syndikaterne og Industriens ledende Organisationer. Samtidig bliver alle Fabriker med deres Kapitaler, Tilgodehavender osv. Kollektivets Eje — hele Industriens Ejendom. De enkelte Firmaer har dermed tabt enhver privat Bestemmelsesret derover.

7) Vore to Fagorganisationer vil med al Kraft tage de nødvendige Forholdsregler overfor Generalidads Økonomiraad for at omsætte denne Overenskomst i Praksis saa hurtig som muligt.

8) Industriens Generalraad vil saa hurtig som mulig fastlægge de endelige Former, hvorefter Kollektiviseringen skal foretages. Beslutningen herom skal forelægges Arbejdernes Generalforsamlinger til Godkendelse, og naar denne er opnaaet, skal den straks føres ud i praktisk Handling.

Alle Mødets Deltagere er enige i det ovenfor gengivne Forslag.

Et Pressejubilæum i Danmarks revolutionære Arbejderbevægelse

(Fortsat fra sidste Nr.)

Der begyndte nu en Gadekamp, som ikke alene strakte sig til hen paa Morgenstunden, men fortsatte hver eneste Aften en hel Uge, hvori Nørrebros Arbejderungdom efterhaanden tog livlig Del.

Men Anledningen var der igen, og tiltrods for, at baade Maskinarbejder Lauritz Hansen og Red. Chr. Christensen — F. S.s Talere paa Mødet — havde bekæmpet enhver Demonstration, blev de alligevel Morgenen efter arresterede og i de følgende skandaløse Forhør gjort ansvarlige for Demonstrationen og alle dens Følger.

Det, der i nogen Grad reddede de to Kammerater, var, at Politispionerne, der var udsendt til Mødet, løj saa groft, at selv en Dommer Ipsen blev rasende, da Bæsterne ikke turde aflægge Ed paa deres falske Forklaringer.

De to revolutionære Mænd blev under disse skandaløse Forhør ikke blot stillet over for fuldkomne idiotiske

»Vidner«, der havde forstaaet lige det modsatte af, hvad de havde udtalt, men blev ogsaa mangel med »Kammerater«, Demonstranter med uhyggelige Generalsblade, Mennesker, de aldrig havde set, men Politiets intime Bekendte.

Ved Hjælp af saadanne »Vidner« lykkedes det bl. a. at indespærre Lauritz Hansen i mange Maaneder i Fængslet.

Et typisk Eksempel paa Forfølgelsen mod »Solidaritet«.

I flere Aar og skrappere og skrappere stillede Zahles Politi Krav om, at det omgaaende vilde have de første Eksemplarer af hvert Nummer af Bladet, der kom ud af Trykkemaskinen. Det var ikke nok, at man paa normal Vis sendte Politiet et Eksemplar. Nej, den arme Bogtrykker blev truet til med ekstra Bud at fare ind til Politiet for, om de kunde finde noget og standse Trykningen.

Da man hverken i Børsstormen eller i Protestmødet kunde finde Grundlag for en Dom over Bladets Redaktør, gik Zahle en anden Vej. Han satte sine Politibetjente til at gennemlæse »Solidaritet« en hel Aargang tilbage i Tiden, tiltrods for, at Politiet omhyggeligt havde læst Bladet hver Uge og ikke fundet noget.

Men paa denne Justitsministerens Bestilling blev Høsten rigere. Hr. Zahle fandt 13 Artikler, som var kriminelle. Af disse 13 Artikler dømte Højesteret Bladets Redaktør for 9 Linier i tre Artikler til 18 Maaneders Forbedringshus for Opfordring til Statsomvæltning.

»Solidaritet« betalte, hvad det skyldte.

En den Gang kendt Borger blev — som saa mange andre — oprørt over denne Zahles og Staunings Hævndom og gik i den Anledning til Kongen, der satte sig ind i Sagen og blev gjort bekendt med de Omstændigheder, hvorunder den Retsforfølgelse havde fundet Sted.

Resultatet blev, at den konservative Konge gennem Kabinetssekretær Krieger i Statsraadet fremsatte Ønsket om at benytte sin Ret til Amnesti for »Solidaritet«s Redaktør, medens den radikale Zahle og den socialdemokratiske Stauning satte sig imod dette.

Resultatet blev et Kompromis, hvorefter »Synderen« straks skulde benaades, hvis han personlig vilde ansøge derom.

»Synderen« blev i den Anledning tre Gange kaldt ned paa Inspektørkontoret paa »Vridsløselille Straffeanstalt« og meget højtideligt forklaret og foreholdt den højofficielle Sag — det vilde endda kun vare Timer — saa snart Navnet var sat under — saa var han fri.

Den utaknemlige »Synder« svarede: **»Solidaritet« har altid betalt, hvad det skylder, og det vil Bladet ogsaa gøre i denne Forretning!«**

Saa blev der ikke snakket mere Benaadningssnak.

Dette er kun et enkelt Eksempel bl. mange paa den Aand, »Solidaritet« besjælede sine Tilhængere med. Mange, mange Aars Fængsel har »Solidaritet« kostet Kammeraterne. Men med Frejdighed betalte de, hvad det kostede. Vort herlige Blad døde ikke af moralsk Gæld!

Et andet Eksempel paa Forfølgelsen mod »Solidaritet«.

Da Arbejderne i København Torsdag den 24. Januar 1918 om Morgenen kom ud paa Gaderne, mødte Morgenbladene dem med en sensationel Nyhed. Der stod med store Overskrifter.

»Syndikalisterne har indkøbt flere Hundrede Revolvere! De har planlagt at storme Raadhuset og besætte Rigsdagsbygningen! Oprøret afværget ved, at Arbejderpartiets ledende Mænd i Nat har røbet Planerne til Politiet og Regeringen!«

De, der blev mest forbavsede over den sensationelle »Afsløring«, var de syndikalistiske Arbejdere og deres Tillidsmænd. De kendte ikke et Ord til disse Planer eller Revolverindkøb!

Men op ad Formiddagen blev Sagen opklaret af de syndikalistiske Arbejdere, der som Bestyrelsesmedlemmer havde deltaget i Fællesorganisationens Møde Aftenen før.

Her havde Formanden for det socialdemokratiske Parti, daværende Medlem af Regeringen og nuværende Statsminister Th. Stauning, erklæret, at **han var personlig vidende om:**

at Syndikalisterne vilde benytte de Arbejdsløse til Forsøg paa Revolution!

at de havde lagt Planer om at storme Københavns Raadhus og besætte Rigsdagsbygningen!

at de var en Flok forbryderiske Provokatører, der for at komme Partiet tillivs vilde lokke Arbejderne ud i en Revolte, hvor det maatte gaa blodigt ud over Arbejderne!

at han personlig var vidende om, at Syndikalisterne med dette Formaal for Øje i den sidste Tid havde opkøbt flere Hundrede Revolvere, som var oplagrede paa »Solidaritet«s Kontor!

Efter at Th. Stauning havde afgivet disse **»Oplysninger«**, stod den nuværende Formand for »De samvirkende Fagforbund«, Hr. Chr. Jensen, og nuværende Redaktør af »Soc.-Dem.«, Hr. H. P. Sørensen, frem og **personligt bevidnede**, at Th. Staunings »Oplysninger« var i Overensstemmelse med de faktiske Oplysninger, de laa inde med!

Fra Mødet blev derefter de sensationelle **»Oplysninger«** telefonerede til **samtlige Morgenblade, lige som Politi- og Regeringsmyndighederne blev ringet op og allarmeret!**

Løgnen afslørede sig selv og Hensigten mislykkedes.

I Løbet af Dagen den 24. Januar blev alle den syndikalistiske Bevægelses Tillidsmænd, alle Klub- og Afdelingsstyrelser, Landssekretariatets Medlemmer samt Funktionærer og de Kammerater, der som Bestyrelsesmedlemmer i Fagforeningerne havde overværet Staunings »Afsløringer« paa Mødet, sammenkaldt.

Af de samstemmende Oplysninger, der her blev givet, fremgik det, at »Afsløringens« aabne udtalte Hensigt var, **at Politiet i Løbet af Natten skulde arrestere samtlige fremtrædende syndikalistiske Arbejdere, besætte og forsegle »Solidaritet«s Kontor og forbyde Bladet for derved at forhindre, at Syndikalisterne mødte frem paa de københavnske Arbejdsløses Møde et Par Dage senere og afslørede de socialdemokratiske Lederes Forræderi mod de Arbejdsløse og deres Organisation.**

I Løbet af Dagen havde F. S.s Ledelse henvendt sig til Politimyndighederne og af dem krævet en Undersøgelse i Anledning af de af et Regeringsmedlem fremsatte Beskyldninger.

Politimyndighederne afviste F. S.s Krav med den Begrundelse, at **Beskyldningerne efter deres Opfattelse var grundløse!** Det var nok særlig Revolverhistorien, der var for plump!

Hensigten med Fremsættelsen af de bevidst opfundne Løgne mislykkedes ogsaa fuldstændig. Det følgende Arbejdsløsmøde, hvis kontrollerede Antal talte 2600 Mand, fordømte enstemmigt det løgnagtige Trekløver og deres Forræderi mod de Arbejdsløse, ligesom de arbejdende Arbejdere rundt om tog Afstand fra deres Adfærd.

Det hjalp ikke, at »Solidaritet« **satte Løgnernes Stempel paa Trekløveret**, de reagerede ikke ved Sagsanlæg, hvor de blot yderligere var blevet afslørede. De foretrak at gaa over i Historien med dette Stempel, og de bærer det den Dag i Dag paa fine, repræsentative Pladser.

Deres Adfærd er kun et enkelt, men meget talende Vidnesbyrd om, til hvilken Grad af Lavhed Kapitalismens danske Pladshunde har sænket sine Midler i Kampen mod det — efter Aksel Larsens Mening — forholdsvise betydningsløse »Solidaritet«.

(Fortsættes.)

Trotskisterne i Düsseldorf fik 50 Aars Tugthus

I vort sidste Nummer meddelte vi om en Række Domme, der var afsagt i Tyskland over trotskistiske Kammerater. Vi meddelte, at Særdomstolen i Düsseldorf tilsammen havde idømt de tiltalte Trotskister 12 Aars Tugthus. Vi maa desværre rette denne Meddelelse og gøre opmærksom paa, at disse Arbejdere tilsammen blev idømt *50 Aars Tugthus!*

Vi ser, at »Arbejder-Bladet«s Redaktør bebrejder »Soc.-Dem.«s Redaktion, at den ikke omtaler de Tugthusdomme og den Behandling, de revolutionære Arbejdere er udsat for i Nazityskland.

Vel, her er en Lejlighed for »Arbejder-Bladet« til at dokumentere, at det netop omtaler den Art Domme.

Maa vi derfor faa denne Række frygtelige Tugthusdomme over trotskistiske Kammerater, der i de sidste Uger er faldet i Nazityskland, offentliggjort i »Arbejder-Bladet«.

Skulde Bladets syge Løgne om Trotskis Tilhængere som Nazismens og Gestapos Redskaber forbyde Bladet dette, saa er dets Kritik af »Soc.-Dem.« af en særlig ondsindet, hyklerisk Karakter.

SILKEBORG

Udmaalingen af Øjnene er GRATIS.
LAURS. BAK,
SØNDERGADE 9

Det betyder Tillredshed hvis De vælger B&O
Eneforhandling
HJ. SKAFTE
Telf. 1000 - Søndergade 4
SILKEBORG
Stort Udvalg i Grammofoner & Plader

RADIO

ALLE MODERNE RADIOAPPARATER sælges paa Ratebetaling. Deres gl. Radio eller Grammofon tages i Bytte. »Kramolin«, Rosenvængets Allé 8. Øbro 6016. Øbro 6316.

GOTTFRIEDT OLSEN
Værksted for fin Mekanik
Overgaden o. Vandet 10 Amg 7970
Reparation af Hovedtelefoner og Højttalere.
Specialitet. Reparationsværksted for. Mekaniske Apparater, Stempler, Numeratører, Grammofoner, Barometre, Fotografiapp. og Kikkerter.
Alt Dreje- og Revolverarbejde
Grundlagt 1919.

FODTØJ

FR. VII's GADE 14.
Billigste Skotøjsreparationsværksted.
Herresaaler og Hæle 4,50. Dame 3,00.

Stengade 25
Prima Saaler og Hæle.
Alle Reparationer med Garanti.
Alt i brugt Fodtøj.

1500 Par brugt Fodtøj fra 2-8 Kr.
Alle Reparationer udf. til billigste Priser.
84 BORGERGADE 84
(lige for Prinsensgade).

1000 Par **brugt Fodtøj** 1000 Par
billige Træsko, Træskostøvler og Klædesko. J. KJELLANDER, Sverrigsgade 4. Telf. Amager 2676 x.

Jord- & Betonarb. Klub F.S.

Møde afholdes Mandag den 8. Febr i Lokalet, Blaagaardsplads 21, St., Kl. 19½ prc. Det er ethvert Medlems uafvigelige Pligt at give Møde.

Bestyrelsen.

Moderne Tider

Hvor Aaen glider som en olieagtig, skiddengraa Strøm gennem Byen og tømmer sit stinkende Indhold i Havet, og hvor Oliemøllen under Paalandsvind sender sin harske, latrinlignende Stank over Byen og Oplandet, der arbejder et Hold paa tredive Mand paa et Stykke Jordarbejde.

Tipvogne slingrer over de rustne Skinner, medens Mænd staar bøjede over Hakker og Skovle og arbejder med feberagtig Hast.

De ligner Jorden, hvori de graver, og i et Tempo, som var de i Færd med at opkaste Værn mod en fremstormende Fjende. Man, aah nej, det er bare et Akkordsystem, man udnytter — saa og saa mange Meter Jord giver saa og saa mange Kroner — flere Meter, des flere Kroner.

Ikke rette Ryggen, bare grave, grave, grave, man skuler ondt til den, der ikke kan følge med, og giver ham Stikpiller. Formanden gaar sin Runde og standser ved en yngre Mand, der øjensynlig har ondt ved at følge med i det rasende Tempo.

Du er vist kommet her ved en Fejltagelse, siger han, du maa hellere faa dine Penge paa Fredag.

Hans Makker dukker Nakken endnu en Tak og arbejder videre. Den anden ser op paa Formanden med et fortvivlet Blik og forsøger noget, der ligner et Smil.

Jeg har jo gaaet arbejdsløs længe, siger han saa, det skal nok gaa, naar bare jeg først kommer igang.

Ka' nok være, siger Formanden, men du maa hellere søge noget andet.

Han vender sig og gaar.

Arbejderen, der har været Offer for Formandens Lune, kigger efter ham, saa vender han Blikket mod Jorden — mod sig selv, ser paa Hænderne, der er fyldt med Vabler og Saar fra det uvante Arbejde med Skovlen. Saa er det altsaa forbi — tilbage til Socialkontoret og Lediggangens aandsfortærende Helvede. Saa vaagner han til Bevidstheden ved Makkerens Stemme.

Se nu at komme igang, vi er bag efter.

Jord, Jord, Jord, flere Meter flere Kroner, naar bare Tempoet holdes, kan de sikkert blive en god Ugeløn, maaske 70—80 Kroner med Overskudet.

Formanden, der kommer tilbage fra sin Runde, standser igen ved de to Arbejdere. Makkeren, der før dukkede Nakken, da Kammeraten blev furet, ser op paa Formanden.

Den er ved at være lummer, siger han, jeg tror, vi skal ha' en Øl. — Vil Formanden ha' en med?

Lad gaa med det.

De faar Øllet og drikker.

Grave, grave, grave, flere Meter flere Kroner. Ølmanden kommer og gaar. — Solen gaar sin Gang over Himlen. Klokken bliver fire. Arbejderne smider Værktøjet og stormer afsted for at finde en Plet, hvor de kan forrette deres Nødtørft, det er der ikke Tid til i Arbejdstiden, thi Tempoet skal holdes, om saa Bagen skal sprænges.

Dagene gaar, Arbejderne ligner Jorden, hvori de graver. Fredagen kommer og Ølregningen med den — 10 — 15 og op til 20 Kroner pr. Uge pr. Mand.

Grave, grave, grave, flere Meter flere Kroner, der vil sikkert blive et pænt Overskud, om Tempoet holdes — Overskud — til Ølmanden.

Dagene gaar, Ugerne gaar, Mænd fyres, nye kommer. Holdet svejses efterhaanden sammen til en arbejdende Enhed — uden Tid eller Rum, uden Tanke eller Tro.

Bøjede Rygge, bøjede Nakker, tredive paa Rad — tredive Maskiner — tredive Slaver.

Hvornaar vil de vaagne og bruge Forstanden og se, at man sætter dem op mod hinanden?

G. H.

FØDEVARER

Kolonial-Lagrene.
Holmbladsgade 18 - Amg. 2810
Holbergsgade 9 - Palæ 5409
Varerne bringes overalt.
Prøv vore Vine og Konserves.

Slagterforretningen
Baggesensgade 37. Anbefales Bladets Læsere. Bedste Varer. Billigste Priser.

TH. GREVE
KAFFE fineste Javablanding. Kr. 2,18 — 2,13 — 1,88 — 1,50 — 1,15
ALT i Kolonial, Vin, og Konserves sendes overalt. Tlf. Nora 705 x
21 Griffenfeldtsgade 21

BEKLÆDNING

Reparation
Herre og Damegarderobe, kemisk renset - farves og presses.
1. Kl. Arbejde - Billigste Priser.
Asmindorødgade 6.
F. Larsen

Brugt Tøj fra Herskabshjem fra 15 Kr.
Landemærket 10.

MØBLER

Husk: Korsgade 20
er det billigste Indkøbssted for alt i MØBLER, Herre- og Damegarderobe m. m.
Christensen, Korsgade 20.

Det smukke Hjem
vil De gerne stifte Dem, køb derfor Møbler hos
Snedkermester J. Ryssel
Oehlenschlægersgade 40
Besøg Møbeludstillingen i Nr. 1. Mezz.

Tobaksarbejdernes Generalforsamling

Formanden aflagde Beretning. Denne var som sædvanlig tyndbenet og gav Anledning til adskillige kritiske Indlæg i den paafølgende Diskussion. Det blev blandt andet paatalt, at man fra Forbundets Side var for langsom med Forhandlingerne, naar det drejede sig om daarlige og vanskelig forarbejdede Tobakker. Naar Forhandlingerne var tilende og Firmaerne havde erkendt, at det var daarlige Materialer at arbejde i, var disse som Regel arbejdet op, og vi havde i den Tid maattet præstere et Merarbejde, som vi ikke havde faaet noget for.

En Taler havde Ordet for at foreslaa en Resolution, som gik ud paa at henstille til Hovedbestyrelsen at optage Forhandlinger med vore Arbejdskøbere om et Tillæg til alle Lønninger, grundet paa Prisstigningerne.

Naar man kender lidt til vor Hovedbestyrelse ved man jo nok, hvor meget saadan en Henstilling betyder. Vi afsluttede Overenskomst sidste Aar uden nogen nævneværdige Forhøjelser, ja, vore lavest lønnede Arbejdere fik ikke en Øres Tillæg, og denne gælder uforandret til 1938. Det maa ogsaa bemærkes, at Resolutionsstilleren den Gang gik ind for denne 2aarige Overenskomst med fuld Musik og rettede Bebrejdelser mod Oppositionen, fordi de gik imod Hovedbestyrelsens Forslag, men Forklaringen paa hans pludselige »Aggressivitet« ligger maaske deri, at han nu er paa Valg til Bestyrelsen. Resolutionen blev vedtaget.

Den meste Tid at Aftenen var dog optaget af et Forhold paa en af vore større Fabrikker — en Afspadsering af Overarbejde udført før Jul. Da der imidlertid var afskediget 4 Mand, inden Afspadseringen var paabegyndt, fandt Flertallet af Fabrikkens Arbejdere og deres Tillidsmænd, at det var at betragte som en Deling af Arbejdet. Dette er iflg. en for nogle Aar siden foretagen Urafstemning ikke tilladt.

Der blev fra Tillidsmændenes Side forelagt en Resolution, som paa vedkommende Fabrik var vedtaget med overvældende Majoritet, men umiddelbart for Afstemningen og efter at Afslutning var vedtaget, blev han af Formanden og Dirigenten opfordret til at trække Resolutionen tilbage under Henvisning til, at enten den blev vedtaget eller forkastet, vilde den skabe Splid mellem to Grupper af Arbejdere. Resolutionen blev med de andre Tillidsmænds Samtykke trukket tilbage. Rent bortset fra, om dette var opportunt, saa har Dirigenten paa en tidligere Generalforsamling hævdet, at man ikke efter at der er begæret Afslutning, kan trække et Forslag tilbage. Det viser igen, at der er Forskel paa, hvem det er, der stiller Forslagene til Arbejderne paa den Fabrik, som stillede Resolutionen, maa vi sige: Naar I har stemt for denne paa Fabrikken, saa er det jeres uafviselige Pligt at møde op paa Generalforsamlingen og støtte jeres Tillidsmænd. I kan ikke med Rimelighed forlange, at disse overfor det endnu herskende »Smørklubsflertal« med Vægt skal kunne fremføre og gennemføre de af jer stillede Krav, naar I selv bliver borte.

Til alle Medlemmer i Afdelingen maa vi sige: I bør møde op paa Generalforsamlingerne og støtte de Medlemmer, som fra Talerstolen paataler Forhold, som I alle er utilfredse med, thi ellers vil disse ende med at staa som utilfredse Generalforsamlingskværulanter, som ingen vil regne med. Der skal ved den fortsatte Generalforsamling bl. a. vælges Stemmeudvalg, som nu udelukkende bestaar af Medlemmer af »Smørklubben«. Derfor mød op og gør jeres Indflydelse gældende ved dette Valg, som finder Sted paa selve Generalforsamlingen.

Valdemar Hansen.

„Kampen om Trotski"

af

Marie Nielsen

faas paa ARBEJDET's Eksp., Blaagaards Plads 21, Kbhvn. N. — Pris 60 Øre. — Forsendes over hele Landet mod Indsendelse af 70 Øre i Frimærker.

Den dyre Mælk

Jeg har lige læst i et Provinsblad og deri var et Referat fra en Generalforsamling i et Andelsmejeri, hvor Andelshaverne oplystes om, at Mælken havde indbragt 11 Øre pr. kg (1 Liter).

Naar man herinde i København læser dette maa man i høj Grad forbavses over Prisforskellen. Jeg spørger min Kone: hvor meget giver du for Literen af Mælken? Hun svarer: 34 Øre pr. Liter hos »Enigheden«. Det var en Prisforskel, der kunde forslaa noget.

Jeg har nu altid været i den Tro, at Enigheden var stiftet som en Slags Prisregulator; men der kommer jeg nok til at tro om igen. Nu har man jo ellers faaet forhenværende Jord- og Betonarbejder Carl Hansen til Direktør for »Enigheden«.

Nu vil jeg haabe, Carl, at du husker dine forhenværende Kolleger og søger at faa Mælkeprisen saa langt ned som muligt. At der er mange socialt daarligt stillede Jord- og Betonarbejdere, fik man Bevis for paa Generalforsamlingen, hvor der skulde ansættes en Kontormand. Sekretæren stod op og begrundede Ansættelsen med, at man havde saa mange sociale Sager, at de optog en Mands fulde Arbejdskraft. Men det ved du maaske ikke, Carl? At det skulde blive bedre i det nye Aar, tror jeg ikke. Saa sørg nu for smaa Mælkepriser, Carl, for jo mere Tantieme du faar, jo mere er du med til at undertrykke de Arbejdsløses Hustruers Husholdningsbudget.

Mødelisten

Mandag den 8. Februar:
Husmoderne, Kirkegade 2, Palads-Kælderen.
Tirsdag den 9. Februar.
Murerarbejdsmændenes Fagforening, Grundtvigshus, Studiestræde.
Lørdag den 7. Februar:
Murerne, Enghavevej 40.

FORSKELLIGT

Amagers billigste Urmager!
Amg. 8630—Glas 50 Ø - Fjedre 2 Kr.
Torvegade 56 og Højdevej 11.

„Cafe TODE"
Todesgade 6
Pølsekro & Billard

Todesgades Frisør
Herre-Dameklipning 50 Øre
Barbering med Sprit og Creme 20 Øre
Dobbelt Barbering med do. 30 Øre. Byens bedste Betjening. Todesgade 9. V. Schau.

Husum Møllekro
Carl Olsen. Bella 14
Frederikssundsvej 350.
Familiehave Keglebane

Engl. knuste Koks Kr. 2.45,
i smaa Maal: danske 25 — engl. 28. Nøddekoks, engl. 25 Øre pr. 10 Liter.
Hovedstadens Kul- og Koksforretninger.
Sundevedsgade 32. Sct. Annægade 10
Vester 7959. Amager 7606.

HUSK BYENS BILLIGSTE
Forretning med hygiejniske Artikler,
Westend 13, København V.

Cykleforretningen „Eisteen"
Blaagaardsplads 5. Tlf. Nora 2889 y. Nye og brugte Cykler. Stort Udvalg til smaa Priser. Ovnlakering og Rensning. Elektriske Artikler, Lygter og Elementer.
Alle Slags Reparationer udføres.

Var de implicerede i Moskva-Processen hypnotiserede eller forgiftede?

Med den Slags Pjat søgte den kapitalistiske Presse Verden over med alle Midler at faa Godtfolk til at tro, at alle de Tilstaaelser om Mord paa Arbejdere, Sabotage, Spioneri, Bestikkelser osv., som de fleste anklagede fremkom med, var opdigtede, thi de kapitalistiske Gangstermetoder maa ikke afsløres, da de naturligvis maa vække en saadan Afsky, at det maa skade Systemets Bestaaen.

Noget andet er, at Magthaverne i Sovjet samtidig benyttede Lejligheden, medens de gjorde op med de kapitalistiske Agenter, til at komme Modstandere af deres Politik til Livs ogsaa blandt dem, der af ideelle Grunde bekæmpede dem, fordi de mente, at Sovjet var paa Afveje, og at Massernes Haab om social Lighed og Retfærdighed var forraadt.

Det var dette Dobbeltspil i Processen med Sammenblanding af rene Forbrydere, der til egen Fordel lod sig betale af udenlandske Kapitalister og Modstandere af Sovjet til at begaa modbydelige Forbrydelser mod deres eget Land, og de revolutionære Ideologer, der af Kærlighed til Arbejderklassen ikke vil undlade at bekæmpe den Klike, de mener har forraadt den — der bl. a. afsløres ved Radeks Spørgsmaal til Statsadvokaten: »Men hvorfor spørger De ikke mig, Hr. Advokat, hvorfor jeg fortæller alt dette?«

Spørgsmaalet rettes af Statsadvokaten til de gemene Forbrydere, hvis Svar udnyttes agitatorisk. Spørgsmaalet rettes derimod ikke til Radek m. fl., maaske fordi man vidste, at deres Svar vilde blive et Angreb paa den Klike, Statsadvokaten repræsenterede, den, der har gjort Arbejderne i Sovjet til Statsslaver under et økonomisk System, der ikke giver det kapitalistiske meget efter i Mangel paa aandelig og materiel Frihed.

At fire af de Anklagede slap med Fængselsstraf, finder maaske sin Forklaring i Radeks sidste Oplysning om endnu en Trotski-Sammensværgelse — denne synes at pege i socialdemokratisk Retning — og finder maaske sin Opklaring i en ny Proces eller — hvordan gaar det med Folkefronten?

S. H.

Bidrag til „Arbejdet"

Liste 86 (Kontoret). Th. 1,00. Harry Nielsen 1,00. V. H. 0,80. »J. B.« 1,00.
Med det tidligere indkomne ialt Kr 918,67.

Ansvarhavende Redaktør
CHR. CHRISTENSEN
Brd. Thøgersens Tryk

ARBEJDET

ARBEJDERNES FRIGØRELSE MAA BLIVE DERES EGET VÆRK — 15 Øre.

No. 7. | Fredag d. 12. Februar 1937 | 2. Aarg.

Menneske Taaben

Jeg sidder hos Rasmus og Lise paa Sindbjerg og ser ud over Mosen og Fladlandet, over Brassøs islagte Flade, bag hvilke de skovklædte Bakkedrag ved Karoline Amaliebroen tegner sig i mørkeblaa Taagekonturer, der lokkende drager Tanker paa Vandring over store uendelige Vidder, over Jord og Vand, i Rum og Tider, i Livets skiftende Former paa Slægternes evige Vandring.

— — —

Og Menneskedyret, der engang i Tidernes Morgen rejste sig op paa Bagbenene og i sin frysende Nøgenhed blev tvunget til at udvikle sin slumrende Hjerne i Kampen for Tilværelsen.

Og dette Dyrs Hjerne er blevet et Vaabenarsenal af dristige Tanker, af skabende Idéer i Jordstoffets Forvandling til Føde, Klæder og Husly for Slægt, for Afkom.

— — —

Naturlivets karrige Maal — fra Haanden i Munden — er forvandlet til Vidundere af logisk Kemi og tekniske Kæmpekræfter, der fylder bugnende Lagre af alt hvad Mave og Hjerne kan kræve og fortære i fysisk og kultiveret Behov.

Millionerne kan ikke mere fortære, hvad Millionerne evner at frembringe.

Men bestandig lever de halvfems Procent af Menneskedyrets Millioner i evig fortærende nerveslidende Kampe midt i Overfloden fra Haanden i Munden i Dag som i Gaar, der tilbage rummer Tusinder Aar.

Herskeren over alle andre Dyr, Kulturplantens mægtige Formerer, Jordens Plovmand og Bjergenes Minør, Havenes Besejler og Luftens Betvinger, ufattelig i sin Skaberevne og sin Rigdom, men endnu mere ufattelig i sin Armod, i den ufattelige manglende Evne i Fordelingen af Overflodens mægtige Bjerge.

Med Fremskridtet steg Fattigdommen, med Rigdommen voksede Armoden, og bestandig som Fortidens Huleboer lever det bugnende Lands og de rastløse Byers Millioner i den slidsomme Tankes evige Trældoms Spørgsmaal: Hvor skal vi faa Føden fra i Morgen?

Dette er *Menneske-Taaben* af i Dag.

Og vandrede vor Art fra Forandring og til Forandring, saa blev Problemet dog det samme.

De vandrende Horder er blevet Nationer, men begge strider i Helvedes Kval kampen for Tilværelsen.

Hvor Horden valgte i Stammekampene om Naturens fattige Bord til Fører den mest behaarede Brøler, der vælger Nutidens Nation i Dag den største Skraalhals til Førergestalt i de moderne nationale Kampe mod Nøden midt i Overfloden.

Stakkels Menneske-Taabe!

Og hvor Horderne i indbyrdes Kampe knuste Hundrede Hjerneskaller med Klippelslag, der dræber Nationerne Millioner med Kemiens og Teknikens fint udtænkte Morderredskaber.

Og som Negerhorden bad sin Fetich om Held til blodig Udryddelse af andre Negerhorder, saaledes beder den moderne Nation sin Gud om Velsignelse i Giftgassens og Luftvaabenes rige Evne til Massemord paa andre Nationer. Og Menneskedyrene dræber hinanden i sindsvag, meningsløst Had og iskold teknisk Beregning — men for hvad?

Menneske-Taabe!

— — —

Hvorfor leve, naar vi dog skal dø? har engang en Digter spurgt.

Men hvorfor spørger Millionerne ikke i Dag:

Hvorfor skabe al denne Rigdom, naar vort Liv kun skal bestaa i at spekulere paa: Hvorledes skal vi nu klare vore Udgifter?

Hvorfor sætte Børn i Verden og stride dem frem til Ungdom, til den samme meningsløse Spekulation eller til Kanonføde?

Hvorfor bestandig skabe al denne Overflod for bestandig at leve i Armod?

Hvorfor bestandig kæmpe for en 5 Øre mere, der bestandig forsvinder i højere Varepriser?

Hvorfor bestandig gaa til Kontrol, naar Arbejdsløsheden aldrig faar Ende?

Hvorfor bestandig stemme og vælge nye Tyraner, der er endnu mere umulige end de gamle?

Hvorfor leve i Samfund, naar hver Enkelt alligevel skal kæmpe Tilværelsens Kamp i frysende Ensomhed?

Hvorfor bestandig tale om Fællesskab og Kærlighed, naar alles Tilværelse forankres i hensynsløs Egoisme?

Hvorfor leve et Liv, der bestaar i Alles Kamp mod Alle?

Stakkels Menneske-Taabe!

— — —

Stakkels Masse-Taabe!

Hver for sig fornuftige Væsener, hensigtsmæssige, dygtige, hengivne med medfødt Kærlighedslængsel, men som Masse hensigtsløs, ufornuftige, blinde Slaver, myrdende Bloddyr, blinde Muldvarpe i evig indbyrdes Kamp om Brødskorpen midt i den skabte Rigdom.

Er det rigtigt, at kun den Enkelte kan være fornuftig, men de samlede Enere ikke!

Hvorfor knuser Masserne ikke det System, der byder dem at købe de Værdier, de selv skaber?

Disse Masser, der hver Dag skaber Bjerge af Mad og Klæder og Husly, ja de kan skabe al dette, men savner endnu Evnen til at fordele det imellem sig paa retfærdig Vis?

Hvad fejler denne moderne Menneske-Taabe, der i skabende Produktivkraft staar sejrrig paa Bjergets højeste Tinde, men i Fordelingsspørgsmaalet endnu sidder tilbage i Fortidsmenneskets ensomme Hule.

— — —

Der flyver en ensom Fugl over Brassøs graakolde Isflage. Det er min egen ensomme Tankelængsel mod Tøbrud og Vaarstorm over den stivnede graa Masse, som jeg dog trods alt tilhører, lever og lider med.

Eli.

Bedragerierne i Kvindeligt Arbejderforbund

Arrestanterne Fru Haagensen og Johanne Jensen tilstaar kun, naar Beviserne hobes op mod dem.

Foruden falske Mærker ogsaa falske Kvitteringer.

Undersøgelsen i Sagen mod de to arresterede „Tillids"kvinder fra Kvindelig Arbejderforbunds Afdl. 1 foretages af 11. Undersøgelseskammer.

Efter hvad vi erfarer, er der langt til Vejs Ende, før Forundersøgelsen kan afsluttes. Revisionen er endnu ikke tilendebragt, og da de to Arrestanter overhovedet ikke bekender noget godvilligt, men kun kommer med Tilstaaelser, naar Beviserne med uigendrivelig Kraft forelægges dem, saa forhaler det selvfølgelig Sagen yderligere.

Arrestanternes Uvillighed til at medvirke til Sagens Opklaring skal ogsaa være Grunden til at de faa Efterforskningsforhør, der har været afholdt, er holdt for lukkede Døre.

Foruden Salget af de falske Kontingetmærker er der konstateret falske Kvitteringer, idet Medlemmerne i flere Tilfælde har underskreven den samme Kvittering to Gange. En Del Kvinder har været kaldt op i Undersøgelseskammeret for at faa nogle Penge efterbetalt.

Tidligere Underslæb dækket af Alvilda Andersen.

Det er meget muligt at det af Hensyn til Sagens Opklaring er nødvendigt med de lukkede Retsmøder, skønt det for almindelige Mennesker synes noget uforstaaelig, da Beviserne i en saadan Sag jo nødvendigvis skal findes frem i Afdelingens og Forbundets Regnskaber, og man vel maa gaa ud fra, at Politiet har sikret sig det nødvendige Materiale men det er ialtfald uheldigt at Medlemmerne holdes i Uvidenhed om Sagens Gang og Undersøgelsens Udstrækning, om den skal begrænses til de direkte implicerede Bedragere, eller den ogsaa skal omfattes til at fastslaa Medvidernes Skyld, som maaske ikke har haft nogen direkte Fordel af Bedragerierne, men som paa Grund af sin Viden kunde have begrænset dem og standset dem noget før ved at skride ind.

Det er i alt Fald den almindelig udbredte Mening blandt Afdl. 1 Medlemmer, at alle, der sad paa Kontoret eller havde den mindste Føling med Afdelingens Regnskaber og Forretningsgang, ikke kunde være uvidende om, at der solgtes falske Mærker, og Medlemmerne er i særlig Grad tilbøjelig til at give Alvilda Andersen, Forretningsføreren for Forbundet, Hovedansvaret for, at der ikke blev skredet ind noget før.

Det er ogsaa med god Grund at hun faar dette Ansvar lagt paa sig, da hun ikke var uvidende om Fru Johanne Jensens moralske Kvalitet, idet hun jo tidligere har dækket Underskud for hende — Kvinde og Kvinde imellem nævnes Summen til 20.000 Kr. Alligevel blev Alvilda Andersen ved at være Johanne Jensens intime Veninde. Alligevel beholdt Johanne Jensen sine Pladser i Forbundet med Anledning til at lave nyt Underskud — vel sagtens i Haab om stadig at faa det dækket af Alvilda Andersen.

Jo, det er med god Grund, at Medlemmerne nagler Alvilda Andersen til Ansvaret.

En anden Side af Sagen er saa: Hvorledes har Alvilda Andersen kunnet dække dette tidligere Underskud? Har hun brugt Forbundets Midler dertil, maa der jo være bleven et tilsvarende Underskud i Forbundets Kasse? Dette kunde være rart om den Side af Sagen ogsaa blev inddraget under Undersøgelsen.

Redaktør Martin Nielsen som Konsulent i Fagforeningssager.

Efter at Johanne Jensens Bedragerier var bleven afsløret, blev der valgt en ny Formand, Dahlgren. Det varede imidlertid ikke længe, før det ogsaa for hendes Vedkommende var galt med Kassen. Efter hvad der fortælles, havde hun et Underskud, før hun blev Formand, og det voksede, dog ikke stort efter Kvindeligt Arbejderforbunds Forhold, det var kun paa 800 Kr.

Da hun kunde vente Revisionen, gik hun til Alvilda Andersen og bad om Hjælp. Uvist af hvilken Grund, da hun ogsaa hørte til Alvilda Andersens Kreds, blev dette nægtet hende. Men som den paa sin Vis kloge Kvinde, Alvilda Andersen er, øjnede hun en Udvej til at lukke Munden paa Oppositionen, og hviskede til Dahlgren: — Prøv at gaa til Inger Gamburg.

Og det gjorde hun.

Nu er Inger Gamburg foruden at være Formand for Afdl. 5 ogsaa Medlem af Danmarks kommunistiske Parti, og det betyder, at hun i Henhold til den bekendte jernhaarde o. s. v. Disciplin ikke maa foretage sig noget uden først at raadføre sig med de Figurer paa „Arbejderbladet", der har prædestineret sig som Proletariatets Førere, og i Fagforeningsspørgsmaal er det Martin Nielsen der er den afgørende Figur.

Martin Nielsen bestemte nu, at Inger Gamburg skulde laane Dahlgren de manglende 800 Kr. mod at faa en Erklæring fra hende hvorefter hun forpligtede sig til at *tilbagebetale dem, saa snart Revision havde fundet Sted*.

Et daarligere Raad kunde vanskeligt gives, idet hun jo ved at faa den omtalte Erklæring erkender, at hun bevidst er med til at føre Revisionen bag Lyset, et Forhold, der kun kan svække den kommunistiske Opposition i Forbundet, bortset fra, at det selvfølgelig under alle Forhold er forkasteligt.

Dumhed, men ogsaa noget andet.

Et saadant Raad kan kun være givet af Dumhed, det kan vi let blive enige om, men Martin Nielsen har sikkert haft to andre Grunde.

For det første, at det skulde betragtes som en udstrakt Haand til „Folkefronten", det af Kommunisterne tilstræbte Samarbejde med Socialdemokraterne ogsaa indenfor Fagforeningerne, og for det andet, efter rigtig stalinistisk Mønster at kunne dolke Inger Gamburg, der ved sit Arbejde indenfor Fagforeningen har skabt sig en god og sikker Position blandt Medlemmerne, hvis hun paa Grund af en eller anden partimæssig Konspiration skulde ønskes fjernet.

Martin Nielsen opnaar selvfølgelig kun at kompromitere sig selv. Men Inger Gamburg har heller ikke Lov til med den Stilling hun indtager indenfor Fagforeningen og med sit Ansvar overfor Medlemmerne at lade sig lede af en Konspirator af Martin Nielsens Format.

MALAGA

I Følge Dagbladenes Telegrammer er Malaga faldet, indtaget af tyske og italienske Tropper.

Dermed er der føjet en ny Skændsel til de snart utallige, det saakaldte Demokrati har paa Samvittigheden.

Da Generalerne den 19. Juli startede Oprøret mod den folkevalgte lovlige Regering i Spanien, rejste saa godt som hele det spanske Folk sig i Forsvar mod Generalernes Diktatur. Skønt omtrent vaabenløse lykkedes det de spanske Arbejdere paa vigtige Pladser at undertrykke Oprøret. I Virkeligheden var da langt den største Del af Spanien under Kontrol af den lovlige Regering.

Franco, der ingen Spaniere kunde faa til at kæmpe for sig, hentede Marokkanere fra den anden Side af Middelhavet, for ved deres Hjælp at slagte sine egne Landsmænd.

Det er det, der kaldes Nationalisme.

Den spanske Regering manglede Vaaben og Udrustning til Militsen, og i Henhold til de gældende Handelsoverenskomster vilde den købe dette i Frankrig.

Den deponerede Guld i den franske Statsbank og placerede sine Ordrer.

Saa optraadte Demokratiet paa Skuepladsen.

Englænderen Eden og Franskmanden Blum opdagede pludselig, at den spanske Borgerkrig betød en Fare for den europæiske Fred.

Og saa skete det, der aldrig tidligere er sket i Historien, at de gjorde Oprørerne ligeberettigede med den lovlige Regering.

Der blev sammenkaldt en Konference i London af de betydende evropæiske Lande, hvor den saakaldte Noninterventions Pagt blev indgaaet. Frankrig, Tyskland, England og Rusland forpligtigede sig til ikke at understøtte nogen af de kæmpende Parter.

Som Følge af denne Pagt nægtede Frankrig og England at sælge Vaaben til den lovlige spanske Regering, og paa Trods af denne Pagt sendte Italien og Tyskland Ton efter Ton af moderne Mordmaskiner og Tusinder og atter Tusinder Soldater til Franco.

Den spanske Regering manglede ikke Mandskab, thi hver eneste Spanier af det menige Folk var villig til at ofre Livet i Kampen mod Fascisterne, men den manglede Vaaben.

Daarligt udrustede og med gammeldags Vaaben gik det spanske Folk til Fronterne for at standse Fascisternes Fremmarch, og i tusindvis maatte disse Helte lade Livet for Fascisternes moderne Udrustning.

(Fortsættes Side 4.)

Gadespejlet

Forsvarsminister Alsing Andersen optraadte i forrige Uge som Illusionist. Det blev en kostelig Tryllekunstner-Opvisning. Først fremviste han sin høje Hat, den var tom, og han forklarede, at vort Lands Sikkerhed ikke kan bygges paa kostbare Rustninger. Hvorefter han trak nogle Millioner Kroner op af den tomme Hat til aarlig f o r ø g e d e Militærudgifter. Derefter viste han igen, at Hatten var tom, og minsandten om han saa ikke derefter yderligere tryllede 10 Millioner til Hærens Budget og til Slut 10 Millioner til Flaaden at anvende til Nyanskaffelser. Hokus pokus! Et Slag med Tryllestaven og en Forklaring om, at de mange Millioner kun vilde forøge Hærens Budget med 380,000 Kr. aarlig. Fænomenalt, aldrig før set!! — Derefter gik Forsvarsministeren over til det virkelig forbløffende Nummer, han kaldte Indskrænkninger i Hæren. Antallet af det aarlig indkaldte Mandskab ved Vaabnene vil gaa ned fra 8900 til 7800 Mand. 1100 Mand forsvinder i Hatten! Bragende Bifald! Jubelen vil ingen Ende tage, da han dernæst haler alle 1100 Mand frem igen og nu kalder dem Fodfolkspionerer og lader dem marchere ind i Hæren med forøget Uddannelsestid. — Keine Hexerei — nur Behändigkeit! — Der er dog endnu et Tryllenummer tilbage, der næsten tager Vejret fra Publikum. Alle frivillige Korps forsvinder i Hatten. (Munterhed.) Et Øjeblik efter marcherer de frem iført Hærens Uniformer. (Stormende Munterhed.)

Forestillingen vil blive gentaget og flere nye Numre indlagt.

□

I Tyskland er der udstedt Forbud mod Reklamering med de dyrere Levnedsmidler, og et Produkt som f. Eks. Smør opfordrer Nazisterne de Handlende til at gemme bort i Forretningernes mørkeste Krog, for at ikke Arbejderne, der ikke har Raad til at købe det, skal blive misundelige. — Et typisk Eksempel paa Nazisternes Folkefællesskab!

□

Daglig fremkommer Meddelelse om forøget Udbytte i Industriforetagender, Aktieselskaber og Banker, Aktiekapitalerne udvides og Friaktier udstedes, man har øjensynlig det største Besvær med at holde Dividenderne indenfor nogenlunde rimelige Grænser.

Mon ikke Arbejderne kunde finde et Middel til at begrænse Udbytningen?

Naar Politikerne sørger for os

Den Dom, Højesteret har afsagt over de fem Tjenestekarle fra Herregaarden Trudsholm, der forlangte at faa almindelig ordentlig Mad, har vakt berettiget Harme blandt Arbejderne og tillige Forundring, idet de fleste Arbejdere er gaaet ud fra som en Selvfølge, at naar Arbejdere som en Del af deres Løn faar Maden hos Arbejdskøberen, skulde den ogsaa være saadan, at den svarede til den Kost, Arbejderne almindeligvis lever af her i Landet.

Højesteret kom imidlertid til en anden Opfattelse, idet den statuerede, at den Kost, Herremanden havde serveret, dækkede de Krav, Medhjælper-Loven, som Tjenestekarlene er undergivet, stiller i dette Spørgsmaal.

Højesteret reducerede disse Tjenestekarle fra Mennesker til rene Automater, i hvilke man kaster saa og saa meget Brændstof og saa har de vær saa god at arbejde. Nogen Tanke om, at de ligesom andre Mennesker kunde have visse individuelle Egenskaber som Smag, Nydelse og lignende i Forbindelse med Maden synes ikke et Øjeblik at være faldet de høje Dommere ind. Et nærliggende Spørgsmaal vilde være at faa at vide, hvorledes de selv vilde stille sig, hvis de fik den Slags Hundeæde serveret til Middag.

Dette er den ene Side af Sagen. Den anden og den interessanteste er imidlertid den Kendsgerning, at Dommen er fældet paa Grundlag af en Lov, der bl. a. skal være en Beskyttelse for disse Medhjælpere overfor deres Arbejdskøbere.

Vi har her et Eksempel, der, omtrent i kemisk Renhed, kan vise os, hvorledes det vil gaa Arbejderklassen, hvis den uden Hjælp og Støtte i sine egne faglige Organisationer blev overladt til Politikernes Omsorg; thi den eneste sande Grund til, at en saadan Dom kunde fældes, er jo den, at Landarbejderne mangler en stærk faglig Organisation, der kan ordne hele deres Lønspørgsmaal direkte med Arbejdskøberne uden om Love og Politikere.

Kost og Logisystemet er et Problem, de fleste Fags Arbejdere har haft at slaas med i Organisationernes Barndom, men de har løst det paa en for Arbejderne tilfredsstillende Maade ved egen Hjælp. Det samme kan Landarbejderne gøre, naar de lærer at forstaa Organisationens Betydning.

De frysende Aldersrentenydere

er et andet Eksempel paa Politikernes Omsorg.

De, der læser „Politiken", vil i sidste Uge have set en Række Artikler, der i rystende Skildringer fortalte om, hvorledes de gamle, der kun har deres Aldersrente at leve af, sultede og frøs. Et Stykke Kød, som et almindeligt normalt Menneske vilde spise til et Maaltid, fik en gammel Mand til at strække til syv. En gammel Kone, der i 40 Aar havde „staaet i Vaskeballien", som Bladet udtrykte det, maatte gaa i Seng med Klæderne paa midt paa Dagen, hvor hun laa og græd, „for selv i Sengen var der ikke videre varmt". Andre Gamle sad, iflg. Bladets Skildringer, indpakkede i Frakker og Tørklæder ved halvvarme Kakkelovne, fordi de havde brugt den Brændselsration, Kommunen — altsaa Politikerne — havde tildelt dem, og saa fremdeles.

Der uddeles i disse Dage Tryksager, der fortæller alt det gode, „Arbejder"kommunen har gjort for de Fattige. Der mangler dette Kapitel om de Gamle, det kunde nok have fortjent at komme med.

Naar man nu sammenligner de karrige Understøttelser, disse gamle udslidte Mennesker faar, med de Millioner, der er ydet til Godsejere, misrøgtede kapitalistiske Aktieselskaber og Banker, saa maa man nok sige: Vor Herre bevar os for at faa Politikerne til at sørge mere for os end de allerede gør — ialtfald naar man er fattig!

Kunde Gud ikke selv

I Anledning af, at der sidste Søndag i Moskva afholdtes en ateistisk Kongres, havde Katoliker og Protestanter i skøn Forening foranstaltet en Mobilisering for at komme Gud til Hjælp.

En katolsk Præst skriver bl. a.: „Alle skal Søndag den 7. Febr. give Gud Oprejsning..."

Vor egen Biskop, Fuglsang Damgaard, skriver: „Vi opfordrer hele den danske Kirke og Menighed til at være med i Kampen for Gud..."

I Betragtning af, at Gud, foruden de mange andre gode Egenskaber, der tillægges ham, ogsaa er almægtig synes man jo nok, at de kampglade Præster kunde have ladet Gud selv ordne denne lille Affære, saa meget mere som Ordene: „Mig hører Hævnen til" er lagt ham i Munden. Ærlig talt, det har nærmest Karakter af, at de gode Præstemænd har vovet sig ud paa et Omraade, Gud har forbeholdt sig selv.

Meksiko hjælper det røde Spanien

Meksiko er det eneste Land i Verden, der uden Bagtanker og uden Betingelser moralsk og materiell har støttet det antifascistiske Spanien. Derfor føler alle spanske Antifascister sig ogsaa i Taknemlighedsgæld til Meksiko.

De spanske Syndikalisters Hovedorgan »Solidaridad Obrera« har ladet en Medarbejder aflægge en Takkevisit hos Meksikos Generalkonsul i Barcelona, Don José Ruben Romero. Der var egentlig ikke Tale om noget egentligt Interview, men Samtalen blev alligevel til noget saadant.

Generalkonsulen fortalte udførligt om Revolutionen i sit eget Land, hvoraf ogsaa Spanien kunde lære en Del.

Nogle »kloge« Herrer, udtalte han bl. a., har sagt, at Revolutionen i Meksiko bare var Teater. Et dumt Ræsonnement! Revolutioner er alt andet end Teater. Med Revolution forstaar jeg en Bevægelse, som leder til Retfærdighed og bidrager til Folkets Fremskridt. Og fordi jeg selv saa intensivt har levet med i mit eget Lands Revolution, deltager jeg ogsaa med den inderligste Medfølelse i den spanske Befrielseskamp.

Hele Meksiko følger med enorm Interesse og Haab jeres Kamp og ser, hvad Spanien nu indhenter af, hvad vi har naaet under aarelange Kampe. Det er svært paa en Gang at gaa i Gang med de utallige Problemer, som en saa omfattende Omvæltning kræver, og man kan ikke altid tillempe de Erfaringer, man har gjort ii andre Lande under forskellige Forhold.

Den meksikanske Revolution støtter sig paa to Grundprincipper: Retfærdighed og Disciplin. Vor Revolution har haft to Epoker. Udsæd og Høst. Den første var en væbnet Bevægelse mod Arméen, mod Militarismen, som havde forraadt Landets lovligt valgte Præsident Francisco Madero. Den anden Epoke var af opbyggende Art, en Periode af sociale Fremskridt. De, som ikke deltog aktivt i Kampene, fulgte dem med Sympati. Alle forstod, at de havde Interesse for den retfærdige Sags Sejr. Og nu høster Meksiko Frugterne af sin Revolution, der var en Omvæltning udelukkende af national Natur.

Der findes en Anekdote om gamle Præsident Juarez fra 1860. Da han kæmpede for at forjage Franskmændene, der havde indsat en Kejser, Maximilian, tilbød vore Venner i Nord Folk og Vaaben. Juarez tog ikke imod deres Tilbud, thi han tænkte Naar Franskmændene er fordrevne, hvem ved da, hvad de andre vil foretage sig?

Lige siden Kampenes første Stund har Meksiko staaet paa det demokratiske Spaniens Side. Uegennyttig, uden Vaklen og uden at stille nogen som helst Betingelser. Vi fisker ikke efter Gruber at udnytte, og vi vil ikke importere noget nyt politisk System. Heller ikke stræber vi efter at erobre nye Markeder. Vor Hjælp er spontan og af rent broderlig Natur, sluttet Konsul Romero.

Vi henstiller

til alle, der køber vort Blad i Løssalg, om at tegne sig som fast Abonnent for Januar Kvartal. For Kr. 1,50 faar Abonnenten Bladet lige ind ad Døren hver Uge.

Send et Kort med tydeligt Navn og Adresse til ARBEJDET's Ekspedition, Blaagaards Plads 21, Kbhvn. N.

Rettelse

I Artiklen om Kætterprocessen har indsneget sig en lille Fejl, idet der under Omtalen af Holzmanns Forklaring staar anført, at Sedov skulde følge nogle Dage efter — skal være Golzmann.

Injuriesagen om Kødkortaffæren

i Balle Kommune

Alle de afgørende Vidneudsagn bekræfter „Arbejdets" Fremstilling. Assistent Jørgensen, der nu skal frelse sig selv for kriminel Tiltale benægter Vidnernes Udsagn og fremsætter en konstruktiv Partsforklaring.

Som det er vore Læsere bekendt, har fhv. Assistent Jørgensen ved Socialkontoret i Alderslyst anlagt Sag mod vort Blads ansvarshavende Redaktør for de Angreb, vi har rettet imod hans Optræden som Assistent ved Socialkontoret.

De paatalte Forhold er følgende tre:

1. At han i Socialkontorets Tjeneste har været beruset paa Arbejdsmændenes Fagforeningskontor.

2. At han til Maler Schmidt Johansen uden Hjemmel i de lovlige Bestemmelser har udleveret denne 60 Kødkort med det Formaal at faa Schmidt Johansen til at indsende en skriftlig Anmeldelse mod en navngiven Mand.

3. At Jørgensen har købt en Sandstensvase af Arbejdsmand A. Jacobsen, hvoraf han har betalt de 3 Kr. med Kødkort.

Punkterne 2 og 3 omhandler saaledes Misbrug af offentlige Midler.

Som vore Læsere ved er disse vore Anklager mod Assistent Jørgensen kun enkelte Punkter i den Række begrundede Angreb, vi har rettet mod Socialkontorets Behandling af de Arbejdsløse i Balle Kommune. Vi nævner saaledes: *Forfølgelsen mod Arbejdsmand Johan Sørensen, Forfølgelsen mod Schmidt Johansen og endelig den skandaløse Behandling af Arbejdsmand Niels Møller!*

Socialudvalgets Stilling bag Assistent Jørgensens Sagsanlæg.

I Stedet for overfor Arbejderoffentligheden at rense sig for de graverende Anklager, vi bl. a. i disse tre Spørgsmaal har rettet mod Socialudvalgets Flertal, og i Særdeleshed mod dets Formand, Hr. Murer Westergaard, saa har dette Flertal valgt at tie stille, formentlig i Haab om Glemsel inden Valgdagen.

Helt anderledes med Angrebene paa Kontorassistenten. Her har samme Flertal været langt mere agressivt.

Da Rygterne om hans Optræden paa Arbejdsmændenes Fagforeningskontor, saavel som Kødkortaffærerne blandt Befolkningen i Kommunen blev saa stærke, og da „Arbejdet" i Forbindelse med Socialudvalgets øvrige Optræden paatalte disse Forhold, fik den underordnede og lønnede Funktionær først en „Sygeferie", og dernæst blev han suspenderet med den Klausul, at han ikke kunde forvente at genindtræde i sin Plads, før han ved et Sagsanlæg mod „Arbejdet" havde renset sig for de fremsatte Beskyldninger.

Selv om vore Anklager mod dette Flertal bl. a. for Myndighedsmisbrug af Sociallovens § 314 i Niels Møller-Sagen var og er langt mere graverende for hele Sogneraadets offentlige Anseelse end Anklagerne mod en lønnet Funktionær, saa var det ham, der skulde rense sig — ellers kunde han ikke tjene Socialudvalget.

200 Kr. til Sagsanlæg mod vort Blad og derefter alligevel Afskedigelse, før Sagen mod os er afsluttet.

Sogneraadets og Socialudvalgets Flertals Stilling er her bemærkelsesværdig.

Naar det mener, at de rejste Anklager mod Assistenten er af en saa kriminel Art, at han ikke kan være paa Kontoret, før han er renset for disse, hvorfor henvender de sig saa ikke til Kriminalpolitiet og kræver en grundig Undersøgelse af de paagældende Forhold. For har samme Flertal jo ikke været saa kede af at løbe til Politi og Anklagemyndigheder for Bagateller langt mindre end disse, bl. a. i Schmidt Johansens Sag, hvor Hr. Westergaard endog selv spillede Opdagerrolle for at *tilvejebringe* en Bedragerisigtelse — som blev kasseret at Landsretten.

Vi fremdrager dette og fremhæver det skarpt for at vise Forskellen i Socialudvalgets Optræden i to Sager, der begge omhandler det samme Misbrug og Tilegnelse af offentlige Midler.

Men Udvalgets Stilling bliver endnu mere bemærkelsesværdig, naar man betragter dets Stilling eller rettere Taktik i Assistent Jørgensens Sag.

Efter at Jørgensen er suspenderet med den Besked, at han først maa rense sig ved et Sagsanlæg, saa viser Udvalgets eller Sogneraadets Flertal sin store Interesse for dette Sagsanlæg ved at hjælpe Jørgensen til de nødvendige 200 Kr., der skulde til for at rejse det.

Men efter at have gjort Jørgensen denne Tjeneste og Sagsanlæget er rejst, saa sker det opsigtsvækkende, at man fra Sogneraadets Side faktisk betragter Jørgensen som *afskediget!*

Denne Opfattelse fik vi først fra Sogneraadsmedlem Købmand Skou, Alderslyst, og fik den bekræftet af selve Socialudvalgets Formand Hr. Westergaard, da han stod i Vidneskranken i Fredags stillet overfor Spørgsmaalet *„klarede"* den med, at om Jørgensens *„Genantagelse"* maatte det nye Sogneraad efter Valget tage Bestemmelse.

Altsaa er Sogneraadet frigjort overfor Jørgensen, naar det nye Sogneraad kan tage Bestemmelse om hans Genantagelse.

Her er altsaa ikke Tale om en i Arbejdsforholdet betinget Fortsættelse, hvis han vinder Sagen mod os!

Hjælpen til Jørgensen var altsaa mere en Trang til at faa rejst Sagsanlæget mod os end til virkelig at hjælpe Jørgensen!

Dette Forhold maa vi stærkt bebrejde Udvalgets Flertal. Ingen skal med Berettigelse bebrejde os, at vi har den mindste Medfølelse med Jørgensen. Men Grunden dertil er jo netop hans hele Ivrighed for at støtte Hr. Westergaard og Flertallet med at gøre fattige Arbejdere til Voldsmænd og Bedragere ved Midler, vi paa det skarpeste har fordømt.

Men uretfærdige er vi ikke, og vi maa paa det skarpeste paatale Udvalgets Optræden overfor Hr. Jørgensen efter hans Vennetjeneste overfor Udvalget i de her nævnte Sager.

Hr. Jørgensen er endnu en ung Mand, og han kan lære meget endnu. Naar engang disse Sager er afsluttet, saa vil han have lært: *Mooren har gjort sin Pligt, og Mooren kan gaa sin Vej!*

Eller som et Sogneraadsmedlem udtalte forleden: *Assistent Jørgensen kommer aldrig tilbage til Socialkontoret i Alderslyst!*

Vi har fremhævet disse Forhold for vore Læsere som Baggrund, ikke blot for Sagsforhandlingerne sidste Fredag i Silkeborg, men ogsaa til Belysning af den Stilling, Sagsøgeren kæmper sin Kamp under. Hans „Venner" har forladt ham — det er snart Valgdag!

„Arbejdets" Fremstilling bekræftes i Vidneskranken

I Retsmødet i Fredags i Silkeborg, hvor Redaktør Chr. Christensen selv fører sin Sag, blev først afhørt en Række Vidner, hvorefter Assistent Jørgensen afgav Partsforklaring.

De 60 Kødkort.

Første Vidne var Maler Schmidt Johansen. Han bekræftede i et og alt den Fremstilling, vi her i Bladet har givet af Affæren med de 60 Kødkort.

Han forklarede, at han i Efteraaret 1935 havde en tilfældig Samtale med Formanden for Socialudvalget, Hr. Westergaard, og Assistent Jørgensen, hvor Schmidt Johansen havde paatalt det mærkelige Forhold, at de alm. Arbejdere blev trukket af i Understøttelse, blot de tjente et Par Kroner ekstra, medens en fhv. Gaardejer Petersen Skægkjær endog kunde nægte at arbejde og dog faa sin Understøttelse. S. Johansen oplyste, at Westergaard ved denne Lejlighed havde opfordret ham til at indgive en skriftlig Anmeldelse mod omtalte Gaardmand.

Nogen Tid efter var det Jørgensen en Dag, S. Johansen kom lidt sent til Kontrol, havde laaset Døren og givet ham ca. 30 Kødkort.

Senere — vistnok — lige i Begyndelsen af December 1935, havde Jørgensen igen givet S. Johansen ca. 30 Kødkort, og da denne var ved at gaa opfordrede Jørgensen ham igen til at indgive Anmeldelse paa nævnte Gaardmand med Tilføjelsen om, at dette ikke vilde skade S. Johansen, da hans Navn nok skulde blive holdt hemmeligt!

Paa Forespørgsel oplyste Vidnet, at han ikke havde efterkommet Opfordringen om at indgive den skriftlige Anmeldelse, fordi han ansaa Opfordringen dertil som et Forsøg paa at ødelægge hans Stilling som Formand for de Arbejdsløses Udvalg.

(Dette bekræftes tilfulde af den senere Forfølgelse, han var Genstand for.)

Han oplyste, at han havde fordelt Halvdelen af Kødkortene mellem Slagterne i Alderslyst og den anden Halvdel havde han i December Maaned afleveret til hans sædvanlige Slagter, Th. Rahn, Skægkjær.

Paa Forespørgsel oplyste Vidnet, at en Mand ved Navn Alex Larsen ved en bestemt Lejlighed havde vist ham en Mængde Kødkort, denne opgav at have faaet af Assistent Jørgensen uden for den reglementerede Uddeling.

Beruset i Socialkontorets Tjeneste

Vidnerne, Formanden for Arbejdsmændenes Fagforening, Byraadsmedlem Carl Jensen, samt Bestyrelsesmedlemmerne Vagner Mølbæk og Johan Sørensen bekræftede, at Assistent Jørgensen var tilstede paa Fagforeningens Kontor Onsdag den 8. April 1936, og at han ved denne Lejlighed var saa beruset, at han ikke kunde fuldføre Regnskabsopgørelsen, uden at Carl Jensen maatte træde til og hjælpe ham og Kassereren tilrette med at fuldføre denne.

En Divergens om Tidspunktet for Beruselsen.

At disse tre Vidners Udsagn helt dækker, hvad vi har skrevet om dette Forhold er afgjort.

Men i selve Vidnernes Opfattelse af Tidspunkt for Beruselsen var der Uklarhed, idet Carl Jensen mente, at Bestyrelsen først mødte Kl. 7, medens Mølbæk og Sørensen hævdede, at det var Kl. 6. Og medens Carl Jensen hævdede, at han ikke straks mærkede, at Jørgensen var beruset, hævdede de to Vidner, at han var saa beruset, saa han maatte ud og kaste op.

Da dette Forhold efter Jørgensens senere Partsforklaring vil faa Betydning i Sagen, vil det ved et senere Retsmøde fra vor Side blive søgt at fastlægge den absolutte Sandhed.

Købet af Sandstensvasen foregik ved Hjælp af Kødkort.

Det næste Vidne var Arbejdsmand A. Jacobsen, der i sin Tid havde solgt en Sandstensvase til Assistent Jørgensen.

Da A. Jacobsens Vidnesbyrd i et og alt faldt sammen med den Erklæring, han har udstedt til Socialudvalget den 18. November 1936 og paa det offentlige Møde den 29. November samme Aar og som helt dækker, hvad vi har skrevet om dette Forhold, aftrykker vi hermed Erklæringer til Socialudvalget ordret:

„Paa Foranledning af Henvendelse fra Udvalgsformanden i Balle Kommune med Forespørgsel om, hvorvidt jeg som Betaling for en Granitstensvase, som jeg skulde have solgt til Kontorassistent Jørgensen, har modtaget Kødkort og i modsat Fald hvorvidt Afregning for samme har fundet Sted, skal jeg herved erklære, at jeg for ca. to Aar tilbage ved de Arbejdsløses Basar vandt en Granitstensvase, hvilken Vase Kontorassistenten Jørgensen forespurgte, om han kunde købe. Jeg solgte derefter Vasen til Jørgensen for Kr. 8,00 — skrive otte Kroner —. Da jeg havde afleveret Vasen, henvendte jeg mig til Jørgensen med Besked om, at Vasen var afleveret paa hans Bopæl, og anmodede ham derfor om den fastsatte Betaling Kr. 8.00. Jørgensen udbetalte straks i Kontanter K. 5.00, samt forespurgte, om jeg ikke for Restbeløbet Kr. 3.00 kunde tage Kødkort, hvilket jeg samtykkede i og modtog. Jeg har senere efter flere Henvendelser fra Jørgensen udstedt Attest om, at Betalingen er sket i Penge, idet Jørgensen indtrængende har bedt mig derom, da han ellers formodede, at ville miste sin Stilling paa denne lille ubeskedne Affære. Jeg har ogsaa modtaget de tre Kroner, men dette er først sket den 11. November 1936, og den udstedte Attest er saaledes rigtig med Undtagelse af, at jeg har undladt at med-

(Fortsættes Side 4.)

Det lyder pænt

Naar man rejser Spørgsmaalet blandt Arbejderne om visse Veje til Arbejdsløshedens Begrænsning, som f. Eks. Fordelingen af det forhaandenværende Arbejde, møder man ofte den Indvending: Det kan man ikke saadan uden videre gøre, det skal ske uden Bekostning for Arbejderne.

Det lyder meget pænt, men noget Sludder er det alligevel; thi det forudsætter, at Arbejdsløsheden ikke betales af Arbejderne nu. Og det gør den selvfølgelig, baade den moralske knugende Byrde at være lukket ude fra det produktive Samfund, og den økonomiske med de af Arbejdsløsheden forvoldte mindre Indtægter og stigende Kontingenter og Skatter.

„Det forhaanden værende Arbejde" repræsenterer en bestemt Sum i Arbejdsløn. Hvis vi nu tager Arbejderne ikke som Individer, men som Klasse, saa vil man se, at ved en Fordeling af Arbejdet faar Arbejderklassen akkurat samme Sum, men Fordelingen mellem Individerne bliver anderledes end nu, de tjener noget allesammen. Arbejderklassen som saadan vil altsaa ikke komme til at betale mere ved en Fordeling af Arbejdet, end den gør nu ved Opretholdelsen af Arbejdsløsheden. Men der er den Forskel, at under de nuværende Forhold betaler vi Arbejdsløse mest — og vi har dog daarligst Raad.

En anden Side af Sagen er, at man selvfølgelig ikke skal lade Lønkampen gaa i Staa. Mulighederne for lønmæssige Fremskridt bliver tværtimod større, naar der ingen Ledighed er, og i Løbet af

„ARBEJDET“

[illegible]

Redaktion [illegible]

Expedition [illegible]

[illegible]

Det er let

[illegible] ARBEJDET [illegible] Filmgaarde Plads 21 [illegible]

Dødsyge Patienter bindes

Skændige Tilstande paa Sct. Johannes Stiftelsen.

[illegible]

Et uhyggeligt Syn. Den Besøgende finder sin dødssyge Broder bundet til Sengen.

[illegible]

... menneskelig Behandling af ham.

I Søndags var de igen derude og da var han ganske vist ikke bunden, men Baandet havde han [illegible] Haandleddet, saa den [illegible] at det [illegible] Besøgstiden, han er løs.

Den Sygeplejerske, der da havde Vagt, og som lod mere forstaaende og elskværdig end den foregaaende, gav forøvrigt en helt anden Forklaring, hvorfor han var bunden. idet hun opgav som Grund, at de var bange for, han skulde rive Hul paa Svulsten. Hun [illegible]

[illegible] Paa samme Stue ligger forøvrigt en anden Patient bunden med [illegible] til Sengen, men hans Tilfælde kender vi øvrigt ikke.

De revolutionære spanske Arbejdere skal isoleres

For hver Dag der gaar, bliver det alt klarere, at alle de revolutionære Arbejdere, som ikke vil underkaste sig den officielle Folkefrontspolitik, skal isoleres fra den samlede Arbejderbevægelse ved at fremstilles som Fascismens Hjælpetropper.

I den spanske Kommunistpresse har i disse Dage *La Pasionaria* med Udgangspunkt i den sidste Moskvaproces erklæret, *at der mellem Kommunisterne og Trotskisterne er en blodig Kløft, som aldrig kan overvindes.*

Saaledes ser Enhedsfrontpoli[illegible]

[illegible]

Omkring Kætteriprocessen i Moskva

II

(Slut.)

Paastanden om Sedovs Besøg paa Hotel Bristol er vitterlig falsk.

Alle anførte Kendsgerninger og Vidnesbyrd samstemmer altsaa i, at Trotskis Søn Sedov, ikke som paastaaet har gæstet København 1932, og at han som Følge heraf ikke har kunnet deltage i nogen Sammenkomst med omtalte Golzmann.

Enhver Arbejderdomstol uden for Sovjet vil uden at skulle ty til juridisk Bistand kunne fastslaa, [illegible] *objektiv Sandhed*, og [illegible] *vitterligt Falskneri* [illegible] Beviskligheder til Gunst for Sedov, at alle mere eller mindre billige Krumspring fra de [illegible] kommunistiske Penneførere Side paa Forhaand er dømt til at mislykkes [illegible] Sandhedens [illegible] Straaler [illegible] „Arbejderbladet“ [illegible]

[illegible]

... svar for Knæsættelsen af saadanne Justitsprincipper og G. P. U. Metoder, der blot *kan profanere enhver revolutionær Bevægelse.*

Som den danske Politiker der engang i Rigsdagen „benægtede Fakta“ vil „Arbejderbladet“ sikkert „benægte“ Rigtigheden af de Kendsgerninger, der afslører dets Meningsfæller i G. P. U., og vil med sædvanlig Overlegenhed rubricere disse Kendsgerninger som „trotskistiske Paastande“, der blot udnyttes til „at mistænkeliggøre Sovjetunionen“.

Lad „Arbejderbladet“ imidlertid fortsat følge sin fraadige Linje og ved eksalteret Brøl forsøge at overdøve Rettens og Sandhedens Stemme. Vi henvender os til alle selvstændigt tænkende og redelige Arbejdere — *ogsaa* blandt Arbbl.“s Læsere. Og overfor disse vil vi til hver en Tid fastnagle Bladet til den Skamstøtte, det *selv* har rejst sig ved dets Defensorat for det sovjetrussiske Retssystem.

Kan et Retssystem, der betjener sig af falske Vidnesbyrd, være Udtryk for proletarisk Retfærdighed?

[illegible]

Falsk, hvem garanterer da for, at den ikke helt igennem kan bygge en Proces op paa falske Anklager, falske Tilstaaelser og falske Vidner. Og Tilfældet Sedov er desværre ikke et isoleret Fænomen.

Med Rette føler Alverdens Arbejdere Afsky overfor de fascistiske Domstoles Processer med deres falske Vidnesbyrd, og de kommunistiske Partier har ganske naturligt deltaget i Protestbevægelsen mod Fascisters Retspraksis, men maa man ikke i Dag konstatere, *at Sovjetstaten benytter akkurat de samme Midler og Metoder*, blot med den afgørende Forskel, at i Fascitstaterne vender Domstolene sig mod Fjenderne af den herskende Klasse, medens de i Sovjetstaten vender sig mod Arbejderklassen selv, mod Tilhængere der har gjort en Indsats i Revolutionen og den socialistiske Opbygning.

Den proletariske Retfærdigheds Bagside.

Og naar saa Arbejderklassen udenfor Sovjet protesterer mod denne juridiske Belejringstilstand, Fængsel og Forvisning og offentlige Kætterprocesser, hvor de Anklagede stemples som Historiens største Skurke, og hvor de [illegible] de haardeste Anklager mod [illegible] stemples anderledes [illegible] Arbejdere af den kom[illegible]

[illegible]

„Arbejderbladet“s Journalistik [illegible]

[illegible]

Hvad er C.N.T. og F.A.I.

[illegible]

Pjatakov

I det historiske Tilbagebliks Segl

Den, der skriver disse Linier, sad og lyttede til Moskva Radio, da det officielt meddeltes, at Præsidiet for Sovjetunionens Centraleksekutivkomite havde afslaaet de 13 dødsdømte Trotskisters Ansøgning om Benaadning. Ganske naturligt samlede Tankerne sig omkring Pjatakov, hvem jeg under Verdenskrigen havde lært personligt at kende i Stockholm. Jeg huskede ham som et sjældent fint og kultiveret Menneske, en god og forstandig Kammerat, allerede dengang fremme i det bolsjevikiske Partis Frontlinje. Og med Interesse havde jeg i Aarenes Løb paa Afstand fulgt hans Virksomhed i den russiske Revolution og socialistiske Opbygning, hvis sidste uforstaaelige Fase havde ført ham til Anklagebænken og Dødsdom for paastaaet kontrarevolutionær Terrorisme.

Dette blev altsaa den tragiske Udgang af Aartiers socialistisk Kamp for Arbejderklassen. Afslaget betød, at hans Skæbne var beseglet, og inden længe vilde hans Eksekution være fuldbyrdet. Gennem de officielle Radioudsendelser havde jeg hørt Pjatakov erklære sig skyldig i de frygteligste Forbrydelser mod Arbejderstaten, og i sin Forsvarstale havde han med dramatisk Styrke paany bekræftet sin Skyld, med saa [illegible]

[illegible] drage dem til Ansvar for deres Ophidselseskampagne.

Martin Nielsen som Angiver af trotskistiske Kammerater.

Altid har det været en uskreven Lov i Arbejderbevægelsen, at man aldrig angav sine Klassefæller, selvom disse havde en anden politisk Opfattelse end En selv. Men vi konstaterer med Beskæmmelse, at „Arbejderbladet“ i sin konsekvente Efterfølgelse af Moskvas Paroler om Trotskisterne som Kontrarevolutionens og Fascismens Agenter *kynisk forsøger* [illegible] *elementære Klassepligter.*

I „Arbejderbladet“ d. 29. Jan., hvor *Martin Nielsen* fremlægger Resultatet af sin Detektivvirksomhed, at „Bristol“ faktisk eksisterer, henleder han Myndighedernes Opmærksomhed paa, at Konditoriet „Bristol“ [illegible]

[illegible]

... stærke Ord, for psykologisk er ubegribelige, hvis ikke han netop i den bevidste og systematiske Overdrivelse vilde søge til Arbejderklassen i alle Lande [illegible] at vi er uskyldige, at vi ikke har [illegible] uden Udvej til Forsvar.

Anklagerne er bevist, hævder Sovjetdomstolen og henviser til de Anklagedes Tilstaaelser. Og dog, der er omkring Processen foregaaet saa mange besynderlige Ting, at man uvilkaarligt maa udbryde Nej og atter Nej, det kan ikke være sandt. Man spørger: Hvorledes er det muligt, at fremstaaende Revolutionære, skolet gennem Fængsel, Deportation og Borgerkrig, kan optræde for en Retsskranke saaledes, som de faktisk har gjort. Der maa være sket noget enestaaende, som først Fremtiden vil afdække, et verdenspolitisk Spil, som kun de indviede Kredse kender, og som vi andre ikke i Dag kan fatte.

Nuvel, jeg kender endnu Trivialitet den officielle Argumentation, men den er ude af Stand til at overbevise mig. Den sønder[illegible] Illusionen om Sovjetinstitutionens proletariske Retfærdighed. Og den kommunistiske Verdenspresses Rasen mod [illegible]

[illegible]

(Fortsættes Side 4.)

BRDR. THAGERSENS [illegible]
[illegible]
C. 5021 [illegible] Billige Priser

Michaelsens Bukser
Blaa og hvide Bavnduga-Overalls, Benklæder og Jakker 2,75, Bluser 2,50. Kun hos MICHAELSEN
[illegible]
46 Fredericiagade 46

„Krystal“ Minéralvand
Tilkendt Guldmedalje i København
Bemærk Garantien paa Etiketterne
Anvender kun lovligt foreskrevne Flasker med Navnet „Krystal“ i Flaske og Prop. — Salg til Private
Billige Priser
Godthaabsvej 239. Telf. C. 8155

FODTØJ

FR. VII's GADE 14.
Billigste Skotøjsreparationsværksted
Herresaaler og Hæle 4,50 Dame 3,00

Stengade 25
Prima Saaler og Hæle
Alle Reparationer med Garanti
Alt i brugt Fodtøj

1500 Par brugt Fodtøj fra 2-8 Kr.
Alle Reparationer udf. til billigste Priser
84 BORGERGADE 84
(lige for Prinsessegade)

1000 Par brugt Fodtøj 1000 Par
billige Træsko, Træskostøvler og Klædesko. J. KJELLANDER, Sverrigsgade 4
Telf. Amager 2676 x.

Barnets Aarhundrede

Det Sekel, vi lever i, har faaet Betegnelsen Barnets Aarhundrede. Dette skulde betyde, at i vor Tid, i Modsætning til tidligere, bliver der sørget godt for Børnene.

Og hvor hører man ikke ofte Folk udbryde: Ih, hvor har Børnene det godt nu, det var ikke som den Gang, jeg var Barn o. s. v.

Nogle københavnske Kommuneskolelærere har iflg. „Politiken" forsøgt paa en ny Maade at skaffe Materiale frem til Bedømmelse af, under hvilke Forhold Børnene i de københavnske Kommuneskoler i Virkeligheden lever, naar alle Fraser bliver fjernet, idet de gennem Stiløvelser lader Børnene selv fortælle om deres Liv, deres Hjem, deres Bekymringer og Forhaabninger.

Naar man læser disse Stiløvelser, maa man erkende, at ikke meget har forandret sig siden vor egen Barndom. Alt for godt føler man igen Kulden gennem de elendige Klæder, de vaade Fødder og først og sidst denne evige Kamp i Hjemmet for at skaffe de nødvendige Penge til Mad og Husleje.

Problemerne er de samme for de fattige Børn i Dag som de var tidligere, og for den, der selv har oplevet en fattig Barndom, er det nærmest en lidelsesfuld Genoplevning at læse, hvad disse Børn skriver.

Vi tillader os at gengive nogle Uddrag fra „Politiken".

En Pige paa tolv Aar skriver kun en Sætning: „Mit Hjem er meget lidt at tale om." Under denne Sætning skrev Lærerinden: Hvorfor. Og Barnet tilføjede derpaa: „Fordi der ikke er Penge til Mad." Da Lærerinden vidste, at Faderen i længere Tid havde været arbejdsløs, spurgte hun: Hvad bestiller din Mor? Og Barnet skrev: [illegible]

[illegible]

Paa Spørgsmaalet: „Min Fødsel" svarer en 12 Aars Dreng: [illegible]

Om Morgenen gaar jeg i Skole, om Eftermiddagen paa min Plads. Naar jeg kommer hjem, saa snorker jeg. Men hvor bliver Fritiden af?

En anden skriver: „Min eneste Fritid er Frikvartererne og saa Søndagen, ellers er jeg i Plads. En tredie: „Hvornaar er den, for naar jeg kommer hjem, skal jeg i Plads og saa skal jeg i Seng."

Paa Spørgsmaalet om „Mit det værste" svarer en Række Børn: „Det værste, jeg véd, er at have Byplads." Og paa Spørgsmaalet „Mit det bedste" svarer de: „At komme i Biografen, for der er varmt og morsomt."

Lad os nøjes med det, og med Gru erkende, at for de fattige Børn er der ingen Fremskridt fra den Gang vi selv var Børn.

Hvad Haab er der da. Jo, da vi var Børn, voksede vi op i en Kapitalisme med et konservativt politisk Styre, alle vore Barndomsminder var forbundne dermed. Vi indsugede Afsky for Konservatismen med Modermælken, skønt vores Mor selv var konservativ, vi blev Demokrater og svor til den hellige Stemmeret, og vi „sejrede" — men det hjalp ikke.

Saadan ogsaa med vor Tids Børn. Deres Barndomsminder vil være ligesaa forbundne med Begreberne Stauning, Demokrati, Folkestyre, Socialreformer o. s. v., som vore er det med Konservatismens Idealer, og de vil komme til at føle den samme Afsky, men hvad vil de da vælge. Vil de da endelig vælge Arbejderklassen selv, Klassekampen og Revolution?

Fattige Barn, store Opgaver venter allerede nu paa sin Løsning gennem dig.

MØBLER

Husk: Korsgade 20
er det billigste Indkøbssted for alt i MØBLER, Herre- og Damegarderobe m. m.
Christensen, Korsgade 20.

Det smukke Hjem
vil De gerne stifte Dem,
køb derfor Møbler hos
Snedkermester J. Ryssel
Oehlenschlægersgade 40
Besøg Møbeludstillingen i Nr. 1. Mezz.

Injuriesagen om Kødkortaffæren

(Fortsat fra Side 2.)

dele, at jeg forud havde modtaget Kødkort for et Beløb af Kr. 3,00, der som anført senere er udredet i kontant Betaling med Kr. 3,00 af Rich. Jørgensen."

p. t. Socialkontoret, d. 18. Nov. 1936.
Andreas Jakobsen.
For rigtig Afskrift
Niels Westergaard.

Ifølge denne Erklæring og Vidneforklaring har Assistent Jørgensen søgt at klare Affæren ved bagefter [illegible] da vi havde paatalt de eksisterende Regler — at betale de tre Kroner med rigtige Mønteksperter.

Et „daarligt" Vidne, der skal fremlægge sin Bog.

Det næste Vidne var Hr. Slagter Hr. Rahn, Skægkjær [illegible] den Mand, der havde modtaget de 30 Kødkort af S. Johansen i Decbr. 1935.

Da vi forud vidste, at denne Mand var fjendtlig stemt mod S. Johansen [illegible]

[illegible]

Allerede inden Forværelset erklærede Hr. Rahn, at han skulde blive os et „daarligt" Vidne.

Dette bekræftede han fuldt ud i Vidneskranken. Hr. Rahn kunde intet huske, men han turde dog ikke bestride Muligheden af, at S. Johansen i hans Bog den 6. og 15. December 1935 stod noteret for henholdsvis 5 og 15 Kr. kontant, men om dette var Kødkort vidste eller erindrede han intet om.

Han bad meget for sig, da Kravet om hans Bogs Fremlæggelse i Retten blev fremsat, og det endte med, at Dommeren skulde have Adgang til at se hans Bog.

To Vidner erklærer, at for tre Uger siden var Hr. Rahns Hukommelse langt bedre.

Vidnerne Træarbejder M. Mortensen og Joh. Sørensen forklarede, at de efter Anmodning af Red. Chr. Christensen havde opsøgt Hr. Rahn i første Halvdel af Januar og af denne var forevist hans Regnskabsbog, hvori Posterne 5 Kr. og 15 Kr. pr. 6. og 15. Decbr. 1935 var *Kødkort som S. Johansen havde afleveret til ham.*

Forklaringen paa dette mærkelige „Hukommelsestab" er muligt den at [illegible]

[illegible]

Det kan jo ikke nægtes, at der kan ligge visse Interesser i at konstatere, at S. Johansen overhovedet ikke har afleveret nogle Kødkort til Kommunens Slagtere paa det Tidspunkt han efter eget Udsagn havde uddelt de mange Kødkort til Assistent Jørgensen.

[illegible]

Hr. Westergaard i Vidneskranken.

Hr. Westergaard erindrede ikke Samtalen med S. Johansen, hvorimod han godt erindrede, at Jørgensen havde talt om nævnte Gaardmand, og at han til denne havde sagt, at der skulde foreligge „skriftlig" Anmeldelse i Sagen, før Udvalget kunde tage sig af den.

Westergaard erklærede, at Jørgensen ingen Bemyndigelse havde til personlig at uddele Kødkort, og at de omtalte 60 Kødkort var Anledningen til hans Suspension, idet man forlangte, at han skulde rense sig for Beskyldningen.

Han oplyste, at han havde anmodet S. Johansen om at opgive til ham, til hvilke Slagtere han havde afleveret de 60 Kødkort. Men de Slagtere, Johansen har opgivet, var Usandhed, idet de ikke havde modtaget de 60 Kort.

(Det var sikkert godt for S. Johansen, at han erindrede Hr. Westergaards Detektivtjeneste i Bedragerisigtelsen, og denne Gang gav „Detektiven" „en Pind" at løbe med.)

Hr. Westergaard gav den lidet betryggende Oplysning, at Kontrollen med Kødkortene var saa lidt betrygget af Socialkontoret, at 24.000 Kort ikke kunde konstatere et Svind paa 60 Kort.

Det var ikke godt for vore Banker, om Kontrollen med rede Penge var af samme Beskaffenhed.

Assistent Jørgensen hævder indirekte, at Vidnernes Udsagn er falske.

Hr. Jørgensens Partsforklaring, hvormed Dagen sluttede, var kort og godt, at det var Løgn, at han havde givet S. Johansen de omtalte 60 Mærker, at han ikke havde betalt Vasen uden med rede Penge, ligesom han overhovedet ikke havde været fuld paa Arbejdsmændenes Kontor Onsdag den 8. April, og han sluttede med den „gemytlige" Paastand, at en gammel Organisationsmand som Carl Jensen skulde have indbudt ham — der var uorganiseret Kontormedhjælper — til at overvære Bestyrelsesmødet.

Til Underbyggelse af dette konstruktive Værk skal i næste Retsmøde den 25. ds. indkaldes en Del Vidner.

Vi skal dog forinden i næste Nummer beskæftige os lidt med Sagen.

Ref.

Jord- & Betonarb. Klub F.S.
afholder Klubmøde Tirsdag 16. ds. Kl. [illegible] paa Blaagaards Plads 21 st.
[illegible] Medlems Pligt at møde.
Bestyrelsen.

Pjatakov

(Fortsat fra Side 3.)

Larin, den højt begavede Mensjevik, Invalid efter sit Ophold i de tsaristiske Fængselshuler, senere bolsjevikisk Statsembedsmand, Alexander Schljapnikov, Bolsjevikpartiets skandinaviske Instruktør og illegal Propagandaleder, senere Arbejdskommissær og Leder af den syndikalistisk farvede „Arbejderopposition", nu formodentlig i en eller anden Deportationsby, Dr. Bienstock, Mensjevikleder, og mange andre. Og som udvist af Norge for „statsfarlig" Propaganda, traf jeg Pjatakov i denne Kreds af russiske Revolutionære.

Sammen med Bucharin udgav Pjatakov paa russisk et teoretisk Tidsskrift: „Kommunisten", der i særlig Grad beskæftigede sig med Spørgsmaalet om Arbejderklassen og Verdenskrigen. Allerede dengang indtog Pjatakov og Bucharin et Venstrestandpunkt indenfor Bolsjevismen. Saaledes opstillede de imod Lenins Tese om „den nationale Selvbestemmelsesret" deres Særstandpunkt om „Arbejderklassens internationale Selvbestemmelsesret".

Som Følge af pro-tyske s. k. aktivistiske Kredses Provokationer blev Pjatakov og Bucharin, Jakob Servitz o. a. ved Regeringsbeslutning udvist af Sverige.

* * *

1917 vendte Pjatakov tilbage til Rusland og deltog i Revolutionsbevægelsen. Omkring Brest-Litovsk-Freden tilhørte ham den store Gruppe af Bolsjeviker, der propaganderede for en fortsat „revolutionær Krig" mod Centralmagterne — iøvrigt bekæmpet af Lenin. Senere overtog han Posten som Finanskommissær i den ukrainske Sovjetregering, men maatte træde tilbage, grundet overdreven „Radikalisme".

1922 træffer vi Pjatakov som Præsident for Revolutionstribunalet i Moskva, der dømte de social-revolutionære Partiledere. Idet [illegible]

[illegible]

[illegible] han af Partiet, men blev efter en ydmygende Canossa-Gang til Stalin i 1927 atter genoptaget i Partiet. Hans administrative Evner sikrede ham en fremtrædende Plads i den statslige Administration — en Overgang som Direktør for Statsbanken og senere som Vicekommissær for Sværindustrien, hvilken Stilling han beklædte indtil sin Arrestation.

* * *

Et besynderligt Spil af Skæbnen. Pjatakov, der som ung dømtes paa falske Beviser og sendtes til Sibirien, dengang Rusland stod i Knutpiskens Tegn, naaede som moden Mand atter at komme til Sibirien, denne Gang sendt af Sted af Sovjetregeringen, og endelig dømtes han atter paa falske Beviser, karakteriseret ved Legenden om hans hemmelige Lufttrejse til Oslo. Og da Pjatakov stod i Retssalen, tog Anklagemyndigheden intetsomhelst Hensyn til hans Fortid og Indsats i Revolutionen og den socialistiske Opbygning. Han var nu blot en Kriminalforbryder, een af de hæsligste, der nogensinde har siddet paa en russisk Anklagebænk. Og det var den samme Pjatakov, der af Lenin i hans „Politiske Testamente" fik en saa rosende Omtale.

Nu fortolkes Pjatakovs Afvigelser i Fortiden som højst belastende, skønt Lenin — bekendt med disse og yderst streng overfor alle Former for Opportunisme — ikke med ét eneste Ord hentyder til disse. Tværtimod nærede Lenin store Forhaabninger til Pjatakovs fremtidige Indsats paa Økonomiens Omraade. Man spørger uvilkaarligt: Hvad mon Lenin vilde have tænkt, hvis han havde siddet i Retssalen og paahørt sin gamle Kampfælles Selvanklager og Tilstaaelser?

* * *

Pjatakov er nu segnet under Kugleregnen i Fængselsgaarden. En tragisk Skæbne med dystre Slagskygger i sit Følge. Mange af os, der dengang gav ham Haandslag i Stockholm, føler os ikke overbevist om hans Skyld. Men i Erindringen om en god Kammerat træder de forgangne Dage saa levende frem. Det var mit første Møde med Bolsjevismen. Hvor meget skylder jeg ikke de russiske Kammerater! Hvor var jeg ikke en flittig Gæst hos Pjatakov og Bucharin. Sprang jeg nogle Dage over, kunde jeg være sikker paa, at Bucharin var i Telefonen: „Kom over til os". Og man kunde være sikker paa udbytterige Timer sammen med Meningsfæller, der lidenskabeligt sværgede til den socialistiske Revolution — ikke blot for de russiske Arbejdere, men for Alverdens Arbejdere og undertrykte.

Og saa forskellige de var. Pjatakov nøgtern og strengt saglig i Formen — Bucharin ilter i Temperamentet, en fremragende teoretisk Dialektiker, der paa staaende Fod kunde omsætte et hvilket som helst Spørgsmaal i matematisk klare Teser.

Jeg lærte at sætte Pris paa Pjatakovs fine menneskelige Egenskaber, der i Dagliglivet gav sig mange smukke Udtryk. Aaben og omsorgsfuld overfor enhver, der nød hans Tillid. Ikke uden Lune og i Stand til ved smaa økonomiske Midler at skabe en vis Hygge i det hjemlige. Hans Hustru Jevgenia [illegible] var en beskeden Kvinde [illegible] mange Ord.

* * *

Jeg husker saa tydeligt en Situation. Pjatakov var kommet hjem fra Universitetsbiblioteket, [illegible] han særlig studerede Værker om Finanskapitalisme. Med sin gyldne Kæmpemanke, de store Hornbriller og de ejendommelige lange snoede Ben sad han ved Arbejdsbordet for at indtage sit spartanske Maaltid. Med sin Lommekniv skar han Franskbrødet i Stykker, alt medens han fordybede sig i Marx' „Kapital", der laa opslaaet paa Bordet, ganske ubekymret af Bucharin, der ivrigt gestikulerende vandrede frem og tilbage og afslørede de socialpatriotiske Socialisters sidste Skændselsgerninger.

Hyggelig kunde han være, Pjatakov. Under sit Ophold i Sibirien havde den arktiske Kulde lært ham at sætte Pris paa Vodka'en. Se han [illegible] som Nytaarsaftenen 1915 forberede Fest og efter egen Recept destillere en svensk Glögg med dobbelt Vægt. Og hvor var Bucharin ikke kaad den Aften, udfoldende de charmerende Egenskaber, som efter Lenins Udsagn gjorde ham til „Partiets Yndling".

* * *

Situation efter Situation er i disse Dage dukket frem af Erindringens Dyb. Som dengang jeg maatte lægge Navn til polemiske Indlæg mod Mensjeviken Larin i „Soc-Dem." og mod Trotski. Eller det store A-Sals Møde i „Folkets Hus", hvor Bucharin truede med at ville „lave Skandale", hvis man nægtede Russerne Adgang. Eller Mindefesten for den blodige Januarsøndag 1905 med ildnende Kamptaler af Repræsentanter fra adskillige Lande og Afsyngelsen af russiske Revolutionssange. Eller hin Dag, da Pjatakov og Bucharin fortalte, hvorledes Lenin var sprunget op og danset omkring i sit Arbejdsværelse, straalende af Glæde over Modtagelsen af den Materialesamling, jeg under en illegal Rejse til Rusland havde fremskaffet.

Ingen af os tænkte dengang, at den kommende Revolution i sit videre Forløb skulde oprulle de Perspektiver, der i Dag forfærder Alverdens Arbejdere. Jeg kan ikke gøre mig fortrolig med, at den gode Kammerat i Fortiden virkelig er blevet skudt ned som en foragtelig kontra-revolutionær Terrorist, forbandet af hele Sovjetfolket.

Henne paa Væggen hænger en Pennetegning: Pjatakov, tegnet af Bucharin i en lyst a Stund. Jeg ser ved Tanken: Skal Kammerat Bucharin inden længe lide Pjatakovs Skæbne. Skal den russiske Revolutions indre blodige Opgør danne Forspillet for den russiske Revolution [illegible] med samlet Fortegn? Fremtiden vil vise det. Maaske skal en Del af os se flere Illusioner briste. Men i Mødet om svundne Dage lader jeg mig ikke tale [illegible] ned af Hadets Malstrøm. Pjatakov var engang min Kammerat, og jeg har ved disse Linjer faaet Trang til at udtale Tak for godt Kammeratskab.

Alfred Kruse.

Malaga

(Fortsat fra Side 1.)

De er i Virkeligheden slagtet af de borgerlige Demokratier i Europa, fordi de nægtede dem Vaaben til at forsvare sig med.

Arbejdernes Internationaler har protesteret, men Arbejdernes Regeringer og Parlamentarikere støtter i deres praktiske Politik „Ikkeindblandingen".

De franske Kommunister raser paa Møder mod Pagten, men i den praktiske Politik støtter de den Regering, der er dens Ophavsmand.

Rusland er Medunderskriver og har til det sidste overholdt dens Bestemmelser, og naar den nu endelig i den elvte Time sender Hjælp, forlanger den Betaling i Form af politiske Koncessioner.

Det eneste Land, der uegennyttigt, uden at forlange noget til Gengæld, har rakt Spanien en hjælpende Haand, er Mexico.

Nu er altsaa Malaga faldet, og Korrespondenterne vælger i De skriver[illegible] af det Blodbad der [illegible]

[illegible]

[illegible]

SILKEBORG
Udmaalingen af Øjnene er GRATIS
LAURS BAK,
SØNDERGADE 9

Det betyder Tilfredshed hvis De vælger B&O
Eneforhandling
HJ. SKAFTE
Telf. 1000 - Søndergade 4
SILKEBORG
Stort Udvalg i Grammofoner & Plader

FORSKELLIGT

Amagers billigste Urmager!
Amg. 8630 — Glas 50 Ø - Fjedre 2 Kr.
Torvegade 56 og Højdevej 11.

„Cafe TODE"
Todesgade 6
Pølsekro & Billard

Todesgades Frisør
Herre-Dameklipning 30 Øre
Barbering med Sprit og Creme 20 Øre
Dobbelt Barbering med do. 30 Øre. Byens
bedste Betjening. Todesgade 9. V. Schau.

Husum Møllekro
Carl Olsen. Bella 14
Frederikssundsvej 350.
Familiehave Keglebane

Engl. knuste Koks Kr. 2.45,
[illegible]
Hovedstadens Kul- og Koksforretninger
[illegible]

F.S. Studiekreds
afholder Møde i Jernbanecaféen, Nørre Fasanvej 232, Lørdag den 13. Kl. 20 [illegible]
Emne: Skatteligning.

Slagterforretningen
Baggesensgade [illegible]

BEKLÆDNING

Reparation
Herre og Damegarderobe, kemisk renset, farves og presses
1. Kl. Arbejde. Billigste Priser.
Asminderødgade 6.

Brugt Tøj fra Herskabshjem fra 15 Kr.
Landemærket 10.

Bidrag til „Arbejdet"

Liste 30 (Kontoret): Harry Nielsen 1,50. V. H. 1,00. Med det tidligere indkomne ialt Kr. 921,17.

Ansv. Redaktør CHR. CHRISTENSEN

ARBEJDET

ARBEJDERNES FRIGØRELSE MAA BLIVE DERES EGET VÆRK — 15 Øre.

No 8 | Fredag d. 19. Februar 1937 | 2. Aarg.

Anna

Midt i Travlheden under nogle Dages Ophold i Midtjylland læste jeg i de lokale Blade en lille Notits om en ung Pige paa 17 Aar, der havde taget Gift og var død.

Pigen var fra den lille By Svejbæk, og Grunden til den unge Piges Selvmord var den gamle Historie: *Hun var blevet frugtsommelig.*

Jeg vil skrive denne unge Pige et Par Mindeord.

— —

Anna hed hun, og jeg har kendt hende som Barn i flere Aar, og mangen Skjæmtord har vi vekslet i Skæmt og Moro sammen.

Gaar man fra Svejbæk By langs Julsø mod Unaas Vesterskov, vil man, naar man har passeret det skønne Karlsholt, snart støde paa en lille aaben Plads, hvor der ligger et lille Kampestenshus.

Dette Hus og denne Plads lige overfor de stejle træklædte Skrænter med mod Julsø var Annas Barndomshjem.

Inden Døre var trist. En halv gammel Fader laa hærget af Sygdom, halvt lammet og evigt skændende og gnaven i Sengen i usigelig trøstesløs Fattigdom.

Annas Moder? Var det gode Guder til, vilde jeg i denne Stund [illegible] bede dem kærtegnende klappe hende paa Kinden og give hende Mod og Kraft til at bære Fattigdommens, Sygdommens og Ulykkens kummerfyldte Byrde.

Hvor har hun slidt hver eneste Dag fra Morgen til Kvæld i en lang uendelig Række af Aar. Slidt og slæbt for en ussel lille Betaling for at holde Hjemmet oppe og trække Børneflokken frem til Selvstændighed.

Altid det groveste Slid til den ringeste Betaling, det blev hendes Lod. Gnavmet af Overanstrengelse, daarlig Ernæring, Mandens Sygdom og evige økonomiske Sorger, ja saaledes har jeg kendt Annas Moder, og mellem vekslet stille alvorlige Ord med hende om det, der nu var hendes Verden.

Anna selv? Naar Far laa i Sengen [illegible] hjælpes, naar [illegible] og Moder næsten [illegible] saa blev Anna [illegible] Moder for sin Moders Børn.

[illegible] der ved i de senere [illegible] et alvorligt Drag [illegible] Munter var [illegible] glad og fuld af kaade Hop og [illegible] den sjove Mand" [illegible] med hende.

[illegible] Karlsholt [illegible] lille Broder [illegible] en lille [illegible] Og inde i [illegible] Tændstikker [illegible].

[illegible] hendes Anfægtelse og forklare de[illegible] at det nok var [illegible] *[illegible] fra Karlsholt"*, der havde tabt Æsken. Den Gang opfattede

Anna ikke Ironien bag Ordene, men senere opdagede hun, at jeg var en „sjov" Mand, man kunde have det morsomt sammen med.

Vi har siddet sammen med „Lille Bror" paa Skrænten ned mod Julsø lige overfor „Lilleø", medens Fuglene sang i Løvet over vore Hoveder og Vildænder og Blishøns svømmede travlt geskæftige ud og ind mellem Sivene.

Og Anna var saa klog, og jeg saa „kistedum". Hun forklarede mig moderlig, hvad alle Fuglene hed, og hvor de havde deres Reder, og hvor Aborrerne stod ved Lilleø, naar der var Vestenvind, og at Hanen skulde „drikne" Hønsene, for ellers blev der ingen smaa Kyllinger af Æggene.

— — —

Ja, lille Anna var saa klog paa al den dejlige Natur, der var omkring hendes lille triste Barndomshjem, men hun var nok ikke klog paa sig selv og sin egen Natur.

I Sejs Skole havde hun lært Kilometer af Salmevers, men om sig selv havde hun intet lært. Hvad en kvindelig Ægcelle og mandlig Sædcelle var, havde hun aldrig lært et Ord om.

Og en Dag, da Ægstokken løsnede den første Ægcelle og ad Æglederen førte den til Livmoderen i hendes unge Legeme, da vidste hun ikke mere end det unge Dyr, der føler en ubestemmelig Paringstrang i sig ved denne fysiske Proces.

Sytten Aar gammel gav hun sig hen i sin Længsel, maaske til en ung Mand af hendes Lige, der var lige saa uvidende, og som kun følte den samme blinde Paringstrang i indre Drift fra Konskirtlernes Udvikling i hans unge Legeme.

Her hjalp nok hverken Gud eller Salmevers. De Love, der lever i Naturen, er nok stærkere end Alverdens moralske Skvadderhoveder.

Og saa kom Følgerne. Hun skulde være Moder.

Anna, du kære Barn, der saa ofte i Kaadhed hoppede foran mig med straalende Øjne og „drillede" mig, jeg har i denne Time medlevet din grænseløse Fortvivlelse i de lange kvalfulde Nætter, hvor du haabløs fortvivlet græd dig ind i Søvnen.

Fader var uhelbredelig paa Sygehuset. Moder sad tilbage i en lille snæver Lejlighed og kæmpede for Føden. Hvor var der Plads til dig og det lille Barn?

Barnet vilde de tage fra hende, og hun selv komme paa et „Hjem for forvildede unge Pigers Frelse".

Og gennem Sladderens og Ondskabens moralske Skærsild — —

— Nej, saa valgte den lille kloge Anna Giften. Og en Morgenstund fandt de i Gaardens usle Pigekammer hendes unge yppige Legeme stiv og kold med det lille døde Menneskefoster under Hjertet.

— — —

Her hjalp hverken Lægekunst, Salmevers, Gud eller selv Hr. Steincke!

Ja, hvor fattige, usle, hjælpeløse er ikke disse Autoriteter, hvor kun den enkelte unge Kvinde og Mands personlige Oplysning og Viden kan hjælpe dem tilrette i Seksualspørgsmaalet.

Der findes ingen menneskelig Lov eller opfunden Autoritet, der kan ophæve det Forhold i den menneskelige Natur, at Trangen til seksuel Nydelse med umodstaaelig Kraft kræver Opfyldelse længe inden den modne Forplantningsevne er tilstede.

Den unge Kvinde bør være 20 Aar og den unge Mand bør være 25 Aar, før de sætter Afkom i Verden, men allerede i 17 Aars Alderen kræver Seksualdriften uimodstaaelig sin Udløsning.

Og endnu mere fjendtlig stiller Eksistensforholdet sig til Tidens Ungdom, hvor Forplantningens Forsørgerpligter bestandig tørner sammen med Seksualdriften.

Her hjælper ingen Love, ingen Vorherre, men kun sand og oprigtig Oplysning af Børnene og de Unge, saaledes at de hver især ved, hvad Seksualdrift er, hvad Forplantning er, og hvilke Midler, der staar til deres Raadighed for at de kan leve det naturlige lykkelige Seksualliv og samtidig selv bestemme, naar dette skal krones i Skabelsen af et lille Menneskebarn.

Der findes ingen anden Vej frem her end Oplysningens Vej, at selve de Unge gives seksuel Viden og dermed Forplantningsansvar!

Alle Reaktionens Midler er en eneste Kæde af Forbrydelser mod Ungdommen og Slægten.

— — —

Anna, du glade Barn, jeg traf paa min Livsvandring ved Julsø, dine store blaa og skælmske Øjne er nu lukkede. Ved din Baare vil en Sortkjole sikkert tale „skaansomt" om „Ungdommens Forvildelse". Og gamle Koner vil paa Hjemvejen fra Begravelsen rose Præsten, fordi han ikke talte om, at du havde taget dit eget Liv!

Saa er Ofrets Skæbne. Saa dumfræk al Reaktion!

Men, lille Menneskebarn, din Skæbne kalder alle, der har deres Næstekærlighed i Behov, til øget Kamp for Ungdommens seksuelle Frigørelse!

Eli.

Folkefronten og Spanien

Den verdensberømte Professor *Einstein* sendte fornylig den spanske Gesandt i Washington et Brev, hvori han giver Udtryk for sin Skamfølelse over, at de demokratiske Stater svigter sin Broderpligt overfor det demokratiske Spanien, der overfaldes af Europas reaktionære Magter!

Den højlærte Mand opfatter her de saakaldte demokratiske Stater som Bærerne af en Ideologi: *Demokratiet.*

Vi deler ikke denne Opfattelse. Vi betragter de saakaldte demokratiske Stater som kapitalistiske Kræmmernationer, hvis „Demokrati" er en ydre politisk Etikette, der kan udskiftes med en nazistisk den Dag, det passer i Borgerskabets Kram.

At skamme sig over disse Staters Optræden overfor det kæmpende spanske Folk vil vi roligt overlade Prof. Einstein og andre idealistiske Borgere.

Men der er noget, vi skammer os over i Forbindelse med det spanske Folks snart fortvivlede Kamp mod den tyske og italienske Fascisme, og det er vor egen Klasses, den *internationale* Arbejderbevægelses Stilling.

Lad være, at vi her i Skandinavien er saa svage og saa langt fra Kamppladsen, at vi ingen virkelig Indflydelse kan øve.

Men det gælder ikke Englands Arbejdere, og i Særdeleshed Frankrigs og Ruslands Arbejderklasse.

I begge disse Lande staar endog Partier, der smykker sig med Betegnelsen revolutionær, med afgørende Indflydelse over de militære Kræfter, som kunde gøre Ende paa det fascistiske Myrderi i Spanien og frelse dette tapre frihedselskende Folk fra Slaveri og Udryddelse.

Naar man i Dagstelegrammerne læser om den mægtige Invasion af italienske Soldater og Import af tysk Krigsmateriel, naar man læser om de blodige Masakrer i Malaga og de bestandige Bombardementer af Madrids civile Befolkning og deres Boliger, da spørger man uvilkaarlig sig selv, hvor meget der endnu skal til af denne Art for at vække Frankrigs og Ruslands saakaldte revolutionære Partier til Aktion!

Af blot den sidste Uges Begivenheder maa man faa det bestemte Indtryk, at der bag alle indignerede Talemaader ligger en bevidst Vilje baade fra Frankrigs og Ruslands herskende Partiers Side til at lade det spanske Folk forbløde i denne ulige Kamp mod de fascistiske Stormagter.

Hvorledes skal man ellers forstaa den indolente Holdning, der fra den Side indtages trods alle højtravende Fraser.

Forleden talte det franske Kommunistpartis Fører i Barcelona, efter „Arbejderbl." Referat under bragende Bifald, hvorunder han opfordrede Katalonien til at ile Madrid til Hjælp.

Vi ved, at Titusinder af katalanske revolutionære Syndikalister kæmper paa Madridfronten og at Tusinder af dem allerede for Spaniens Frihed har fulgt Durruti i Døden. Men hvad har det franske Kommunistparti, den franske Folkefront brugt sin Magt

(Fortsættes Side 4.)

Presseløgnene om Spanien

De franske Deputerede, der paastaas at være Ophavsmænd til Rædselsskildringerne, fremkommer med et kraftig Dementi.

Onsdag d. 10. Febr. bragte bl. a. „Politiken" et sensationelt udstyret Telegram fra Paris, der fortalte, at nogle Deputerede efter at være hjemkommen fra en Rejse i Spanien, havde aflagt en Beretning, der havde givet Udtryk for de forfærdelige Tilstande, der raadede i Spanien og særlig da i Barcelona, hvor der raadede fuldstændig „Anarki" og den „største Uorden".

De Mennesker, der har fulgt en lille Smule med i Begivenhederne, ved, at denne Fremstilling er Løgn, og at der tværtimod, i Modsætning til de Rædselstilstande, der har raadet i Spanien i Aarhundreder, nu er Orden i Barcelona og en større social Lighed. Men saadanne Rædselstelegrammer gør jo sin Virkning paa en Del Bedsteborgere, og det er jo Hensigten med deres Fremkomst, saa skidt med, om det er Løgn det hele.

Denne Gang har Løgnen imidlertid været saa grovkornet, at de, som paastodes at være deres Ophavsmænd, har fundet det nødvendig at dementere, idet de i Kammerets Korridorer har ladet opslaa et Kommunike af følgende Indhold:

Den Delegation, som har besøgt Katalonien, dementerer udtrykkelig de Oplysninger, som forskellige Blade har offentliggjort om Rejsen. Særlig er den Deputerede Gelmand forbittret over de Udtalelser, der er bleven tillagt ham.

Delegationen fastslaar enstemmigt, at den *fandt fuldstændig Ro og der raadede Orden i det Land, den gennemrejste, og i Særdeleshed i Barcelona.* En hver Paastand om det modsatte er fremsat i ond Mening.

Delegationen besøgte nogle af de Institutioner, som den katalanske Regering har oprettet til Landets Forsvar. Den fremhæver, at det Arbejde, der i den Anled[illegible] at den Haand [illegible] kæmper for Frihed og Retfærdighed.

[illegible] Delegationen [illegible] Valg [illegible] Organisation, der er fremtvunget af Revolutionen [illegible] ordnet [illegible].

[illegible] Deputerede.

(Fortsættes Side 4.)

De politiske Partiers Sammenspil i Kvindeligt Arbejderforbunds Afd. 1

Et intimt Sammenspil mellem Stalinister og Socialdemokrater for at dække over Svindlerierne og forhindre, at der bliver ryddet op.

Den nye Taktik Stalinisterne har [illegible] ind paa i Fagforeningerne, at gøre sig saa meget som muligt op af Socialdemokraterne [illegible] i Virkeligheden [illegible] Kvindeligt Arbejderforbunds Afdeling I [illegible].

Vi fortalte i sidste Nummer [illegible] hvorledes en af „Arbejderbladet"s Redaktører, Martin Nielsen, havde [illegible] Faglige [illegible] i Fagforeningspolitikken [illegible] som kommunistisk Partis Kommissær i Fagforeningsspørgsmaal [illegible] Kvindeligt Arbejderforbunds Afdeling [illegible] Inger Gamburg [illegible].

Det er [illegible].

[illegible] og den højeste Instans i det foreliggende Tilfælde er netop Martin Nielsen. Det er det, der kaldes den jernhaarde bolschevikiske Partidisciplin.

Hvis nogen af Medlemmerne mener, at de Ordrer, der gives af disse „Proletariatets Førere" er forkerte og vover at kritisere dem [illegible] Moskva [illegible].

[illegible] Medlemmer [illegible].

(Fortsættes Side 4.)

Gadespejlet

Socialdemokratiet, der har afskaffet Prisstigninger ved Hjælp af Statistik, agter nu at afskaffe Arbejdsløsheden ad samme Vej, nemlig ved at undlade at offentliggøre de ugentlige Beretninger om Arbejdsløsheden.

o

I forrige Uge blev Tugthuslovens Ophævelse endelig vedtaget af Landstinget.

o

Valutakontorets Kornafdeling har krævet med at udbetale 0,4 Mill. Kr. af Kornrådet. Det er Husmødrenes Bidrag til Landbrugskrisen. [illegible] Spekulanter [illegible] har slugt.

o

Den nye Arbejdsløshedslov vil forhøje Arbejdernes Bidrag med 2 Mill. Kr. [illegible] 10 Mill. Kr. om Aaret til Forsikringen. Arbejdsgiverne [illegible] 2 Mill. Kr. aarlig.

Socialreformen af de arbejdende Arbejderes [illegible] kommer [illegible]. Blandt fagorganiserede Arbejdere findes Folk, der betaler over 10 pCt. af deres Ugeløn til Fagforeningen.

Kommunevalgene og Valgrettens Narresut

[illegible]

Dokumenter i Niels Møller Sagen

Westergaards Valgprogram

[illegible] Kammerater [illegible] mod Sognerandet i Balle [illegible]

Reservelægen fra Ribe er nu afløst af en Kollega fra Breininge.

[illegible]

Derfor værger man sig paa Forhaand overfor disse embedsmæssige Undersøgelser og Erklæringer.

Skal der endelig undersøges og [illegible] Erklæringer i den [illegible] Sag, saa bør det være af en Specialist, hvis hele Virksomhed [illegible] økonomiske Eksistens er ganske uafhængig af Staten og Embedsmandskorpset.

Kun paa dette Grundlag kan man forvente en ganske paa rent faglig upartisk Grundlag gennemført Undersøgelse og Erklæring i Sagen.

Skulde dette blive nødvendig for Niels Møller er det vort Haab at hans Kammerater i Fagforeningen lige saa beredvillig vil [illegible] baade økonomisk som med den juridiske Hjælp.

Dokumenter, der afgørende taler til Fordel for Niels Møller.

[illegible] den [illegible] Erkendelse at et Menneske ikke i den senere Alder kan blive aandssvag, uden at denne stampede Forstandsevne kun kan være medfødt eller ved Sygdom paadraget Individet i den ganske spæde Alder, har det den største Betydning at dokumentere hvorledes Niels Møllers Mentaltilstand og Opførsel har været, før Socialudvalget med Hr. Westergaard i Spidsen [illegible] Lovens Bestemmelser sendte ham paa Tvangsarbejdsanstalten.

Niels Møllers Sagfører har derfor taget Initiativet til at indsamle Erklæringer fra Niels Møllers Barndom og hans senere Arbejdspladser.

Vi aftrykker i Dag tre saadanne Erklæringer.

Fra Skolen.

Aldershvil, d. 7. 2. 1937.

Niels Møller, f. 14. 2. 1904, har gaaet i Skole hos mig hele sin Skoletid. Jeg kan mindes ham som en flittig og villig Dreng, som jeg holdt meget af, og hans Opførsel var altid prisværdig.

Niels Larsen
Lærer.

Fra Arbejdspladser.

Niels Møller har tjent mig fra 1. 11. 1924 til 1. 11. 1926. Han var altid villig, flink og paalidelig og udførte sit Arbejde tilfredsstillende, hvorfor jeg giver ham min bedste Anbefaling.

Hallundboel, d. 28. 1. 1937.
Søren Kidmose.

Anbefaling.

Tjenestekarl Niels Møller har tjent hos mig i 2 Aar, medens jeg havde en Gaard i Møllerup. Han har deltaget i alt forefaldende Arbejde vedrørende Landbrug.

Niels Møller er i alle Henseender en tro, paalidelig og ædruelig Mand, for hvem det er magtpaaliggende at udføre sit Arbejde paa bedste Maade, hvorfor jeg anbefaler ham paa det bedste til de Pladser, han maatte søge.

Hessellund pr. Karup d. 30. 1. 1937.
N. Chr. Nielsen.

Blodig Ironi.

Den Mand, disse Erklæringer omtaler, er den samme, som Socialudvalget med Westergaard i Spidsen sendte paa Tvangsarbejdsanstalten i Hedehuset til Paragraf [illegible] Socialloven der omhandler [illegible] eller af andre Defekter [illegible] og daarlige [illegible].

Det er den samme Mand, Myndighederne vil [illegible] klare denne Socialudvalgets [illegible] Handling [illegible] aandssvag, umyndig og sterilisere.

Det er blodig Ironi eller rettere Magtmisbrug [illegible] det forsmaar noget.

Hr. Westergaards Valgprogram.

Vi erfarer fra anden Side at Hr. Westergaard stiller sig igen til Kommunevalget i Marts i Balle Kommune.

Det er en god gammel Skik at de Folk, der før sidder i Sogneraadet, [illegible] og paany [illegible]

[illegible]

Københavns Arbejderkvinder kræver Amnesti for de dømte Læger

Torsdag d. 4. Februar henvendte en Kreds af københavnske Arbejderkvinder, organiseret i „Arbejderkvindernes Oplysningsforening", sig gennem deres Repræsentanter til Justitsminister Steincke med følgende Henvendelse:

Til Justitsministeren.

Arbejderkvinders Oplysningsforening henvender sig til Justitsministeren om Amnesti for de ved sidste Nævningeting dømte Læger.

Vi tillader os at henvise til et mangeaarigt Oplysningsarbejde for en Omvurdering paa det seksuelle Omraade — for en ny Seksualmoral, **hvor effektiv Oplysning af hvert enkelt Individ angaaende Seksualitets mangfoldige Problemer** vil gøre Straffelovens Paragraffer overflødige.

Det bemærkes, at vort dette Oplysningsarbejde, der ogsaa omfatter Undervisning i Svangerskabsforebyggelse, har haft megen og meget nyttig Hjælp af Lægerne Leunbach og Philipsson.

Som Modvægt mod de [illegible] kriminelle Aborter, der finder Sted her i Landet, med deres frygtelige [illegible]

[illegible]

REDAKTIONENS ADRESSE
er i Fremtiden Blaagaards Plads 21 St. København N.

Den faglige Situation

Overenskomsten opsagt for ca. 70.000 Arbejdere. Krav om en kraftig Forhøjelse af Smedenes Minimalløn.

[illegible]

[illegible] mellem Dansk Arbejdsmandsforbund og Dansk Smede- og Maskinarbejderforbund [illegible]

[illegible]

Dette Krav om Minimallønnens Forhøjelse er en af Aarsagerne til at Forhandlingerne er endt uden Resultat. Arbejdsgiverne vil nok give [illegible]

Byggefagene i København har fornyet Overenskomsterne.
Men de fastholdt Kravet om 40 Timers Ugen og Ferie.

[illegible]

Resultatet af Forhandlingerne [illegible]

[illegible]

Fortsættes Side 3.

[illegible]

Tysklæsende Kammerater

[illegible]

Tom Mooney bliver ikke fri

En Retstragedie, der placerer U.S.A.s Retspleje Side om Side med Hitlers.

[illegible] Tom Mooney [illegible] 1917 [illegible] til Døden, som paa [illegible] et Bombeattentat mod en patriotisk [illegible] paa [illegible] at de amerikanske Arbej-

„ARBEJDET“
Organ for Fagoppositionens Sammenslutning i Danmark.
Redaktion & Ekspedition:
Blaagaards Plads 21
København N.
Kontortid Hverdage 17-19
Postgiro 236,32

dere og frisindede Intellektuelle, har fremskaffet et overvældende Materiale, der beviser, at Tom Mooney og hans Kammerat Waren Billings, der blev dømt som medskyldig til livsvarigt Fængsel, da er bleven dømt paa falske Vidners Udsagn, og det mest sandsynlige er, at det er det amerikanske Politi, der selv har foranstaltet Attentatet for at faa Lejlighed til at skride ind mod to af Arbejderklassens mest energiske Forkæmpere.

Af det omfattende Bevismateriale, den omtalte Forsvarskomité har samlet for at bevise de to dømte Kammeraters Uskyldighed, nævner vi følgende Kendsgerninger.

Hovedvidnet Oxmann, der af Politiet blev betalt med 100 Dollars for i Retten at fortælle, at han havde set Tom Mooney og Billings stige ud af et Automobil paa Gerningsstedet medbringende en Haandtaske, hvori antagelig Bomben var, befandt sig i det Øjeblik, Attentatet fandt Sted, 90 engelske Mil udenfor San Francisco. Det andet Hovedvidne, en Tjener McDonald, som ogsaa havde set Tom Mooney med Haandtasken, har skriftlig erklæret, at hans Vidnesbyrd var falsk. Han erklærer, at han aldrig havde set Tom Mooney, før en Politimand havde udpeget ham i Justitsbygningen under selve Processen.

Dommeren, Franklin Griffin, som var Retsformand, har skrevet til Guvernøren og indtrængende bedt ham benaade Mooney og Billings, fordi de er uskyldige. Den offentlige Anklager og hele Juryen paa en Mand nær har gjort det samme.

Nu har Kaliforniens Højesteret imidlertid afsagt sin Kendelse. Sagen skal ikke genoptages, og derved er paany understreget, at der i Realiteten ingen Forskel er paa det „frie“ Amerikas Retspleje og den, der bliver praktiseret i Nazityskland.

Personalet ved Københavns Hospitaler truer med Strejke

De vil bort fra det forældede Kost og Logi System.

Borgmester Hedebol siger:

Det har bestaaet i 70 Aar og kan derfor ikke afskaffes.

D.s.F. standser et Opraab til Offentligheden og nægter Sanktion til Strejke.

Portørerne og Husassistenterne ved de københavnske Hospitaler rører paa sig og truer med Strejke fra 1. Marts for ad den Vej at søge at skaffe sig nogenlunde tidssvarende Arbejdsforhold, efter at alle Forhandlinger med den socialdemokratiske Kommune er endt uden Resultat.

Disse Hospitalsfunktionærer kræver Ansættelse under samme Vilkaar som andre, der er ansat under Kommunen.

I Øjeblikket er de ansat som Tyende, er underkastet den gældende Lovgivning for Tyende og faar en Del af deres Løn udbetalt som Kost og Logi. Deres Værelser er anbragt i Hospitalernes Kælderetager, og de bor 2 og 2 sammen, saa de har faktisk ikke noget Hjem, hvortil de kan trække sig tilbage og være alene, naar de har Lyst dertil. Naar Portørerne naar en Alder af 26 Aar, og saaledes har brugt deres bedste Ungdomstid i Hospitalernes Tjeneste, bliver de uden Naade og Barmhjertighed afskediget, uden større Muligheder end andre til at opnaa Genansættelse inden for Kommunens andre Virksomhedsgrene.

Det er disse forældede Arbejdsforhold, de nu kræver ændret. De forlanger Kost- og Logisystemet afskaffet og at komme paa almindelig Arbejdsløn, og de forlanger Aldersgrænsen paa de 26 Aar afskaffet.

Den københavnske „Arbejder“-Kommune afviser Hospitalsmedhjælpernes Krav og henviser dem til først at søge dem gennemført i de konservativt styrede Kommuner.

Gennem Kommunalarbejderforbundet, hvori de nævnte Hospitalsarbejdere er organiseret, har der været ført Forhandlinger med Københavns Magistrat, hvis Flertal som bekendt bestaar af Socialdemokrater. Hvis Hospitalsarbejderne dér har ventet at finde Lydhørhed for deres Krav, er de bleven sørgeligt skuffet. De har tværtimod mødt en Indstilling, de ikke har kunnet finde værre hos Højres og Venstres Repræsentanter.

Kravet om Kost- og Logisystemets Afskaffelse afviste Borgmester Hedebol saaledes med det Argument, at det havde bestaaet i 70 Aar, og at han derfor ingen Grund saa til, at det blev erstattet med et mere tidssvarende Aflønnings-System. Det er et Argument, som den konservative Bindslev ikke kunde finde bedre.

Der har ogsaa været rettet en Henvendelse til den socialdemokratiske Gruppe i Borgerrepræsentationen, men ogsaa der mødte disse Arbejdere en „kold Skulder“. Da de gjorde opmærksom paa, at de saa vilde forsøge at gennemtvinge deres Krav ved en Strejke fra 1. Marts, fik de det Svar, at de først maatte forsøge at gennemføre deres Krav i de reaktionære Omegnskommuner, og at det vilde være direkte Arbejderfjndtlighed at begynde en Strejke mod Københavns Kommune lige op til Valget.

Man kan godt forstaa, at Hospitalsarbejderne følte sig noget desorienteret ved dette Svar. Her har de gaaet og troet, at jo flere Arbejderrepræsentanter, der blev valgt ind i Borgerrepræsentationen, jo bedre vilde Arbejdsforholdene blive for Kommunens Arbejdere, og at dette saa igen vilde virke som en Løftestang for Arbejderne i de konservativt styrede Kommuner, naar de der stiller deres Krav.

Nu faar de at vide, at det er lige omvendt, at det er de konservativt styrede Kommuner, der skal lægge for med Forbedringerne, saa kan den københavnske „Arbejder“-Kommune følge efter ad Aare, naar det passer Hr. Hedebol og Hr. H. P. Sørensen.

Det er intet Under, at mange Arbejdere i disse Dage spørger sig selv: Hvorfor skal vi saa egentlig stemme paa Socialdemokraterne til de offentlige Forsamlinger, naar deres Indstilling ikke er et Hak bedre end de Konservatives, og vi alligevel gennem vore faglige Organisationer selv skal tilkæmpe os vore Fremskridt.

Og vi giver disse Arbejdere fuldstændig Ret. Det er for Arbejdernes Kamp ganske ligegyldigt, hvilke Repræsentationsdukker, der præsiderer i Borgerrepræsentationen, og hvem Arbejderne ved Forhandlingsbordet møder som deres Arbejdsgivere. Det er dog til syvende og sidst gennem deres faglige Organisationer, de skal gennemtvinge deres Krav. Derfor bør de, naar de nu skal til at vælge, vælge Fagforeningerne. De skal samles om deres faglige Organisationer og gøre dem stærke og kampdygtige.

Der er dannet et Komplot for at ødelægge Hospitalsarbejdernes Kamp.

Men det er ikke blot hos deres politiske Repræsentanter, de møder Modstand. Der er dannet et helt Komplot, der strækker sig lige fra de socialdemokratiske Borgerrepræsentanter og Magistratsmedlemmer og Borgmestre over deres eget Forbund til De samvirkende Fagforbund, med det Maal for Øje at bringe Hospitalsarbejdernes Strejke til Nederlag.

Hospitalsarbejderne har saaledes vedtaget en Henvendelse til Offentligheden, men den blev undertrykket af D. s. F., og samtidig fik de at vide, at D. s. F. ikke vilde sanktionere nogen Strejke, og Kommunalarbejderforbundets Forretningsfører, Rasmus Olsen, erklærede paa en Generalforsamling fornylig, at for Forbundets Penge blev der ikke Strejke den 1. Marts.

Af Hensyn til det forestaaende Valg til Borgerrepræsentationen maa Hospitalsarbejderne ikke strejke. Af samme Grund maa de ikke give Offentligheden Meddelelse om deres elendige Arbejdsvilkaar, thi det vilde jo vise de københavnske Arbejdere, at alt det, der staar i de socialdemokratiske Valgopraab om, hvor god Arbejdsgiver Kommunen er, er Løgn fra Ende til anden.

Og til dette Komplot har Hospitalsarbejdernes eget Forbund meldt sig for at gøre Lakajtjeneste for det politiske Parti, der snylter paa den danske Arbejderklasse, og ikke viger tilbage for at ofre en Arbejdergruppes berettigede Fordringer om at blive ligestillet med andre Arbejdere, af Hensyn til deres Parti- og Personinteresser.

Dette maa da med al ønskelig Tydelighed kunde faa Arbejderne til at forstaa, at det er nødvendigt, de holder deres Fagforeninger fri af de politiske Partiers Formynderskab.

Lad Partierne holde sig til deres Vælgerforeninger. Fagforeningerne er noget for sig. Det er Arbejdernes Klasseorganisationer. Det er selve Arbejderbevægelsen.

1001 Nats Æventyr

Ingeniør Windfeld-Hansen afsløret som trotskistisk Spion

Ved sidste Moskvaproces angav som bekendt en af Ofrene Ingeniør Grasjé tre Danskere, nemlig Ingeniør Windfeld-Hansen, Kerulf Nielsen samt en dansk Jernbanemand som Medsammensvorne i „det trotskistiske Forbryderkomplot“.

Baade Windfeld-Hansen og Kerulf Nielsen nægtede, og Windfeld-Hansen tog tilmed Grasjé i Forsvar og afviste bestemt Tanken om, at han var Spion.

Men nu er Windfeld-Hansen selv afsløret.

I fremtrædende Udstyr bringer „Arbejderbladet“ sidste Fredag Afsløringen. Denne bestaar i, at en anden dansk Ingeniør, Hr. Gregersen, oplyser, at nævnte Grasjé i December 1931 har anmodet ham om at tage en Bog med hjem til Windfeld-Hansen i Danmark.

Hr. Gregersen oplyser, at han den Gang ikke gad gaa med Grasjé hjem og hente Bogen og derfor slet ikke saa nævnte Bog.

Ved første Moskva-Proces skal et andet af Ofrene G o l z m a n n have oplyst, at Bogen „1001 Nats Eventyr“ netop blev brugt som Cifre ved Korrespondancen med Trotsky.

Nu efter den 2. Moskvaproces er Hr. Gregersen pludselig kommet i Tanker om, at den Bog, han skulde aflevere til W.-H., men som han overhovedet ikke saa, fordi han ikke gad hente den, netop var „1001 Nats Eventyr“!

Efter dette er der ikke mere Tvivl mulig. Ingeniør Windfeld-Hansen er „en frygtelig trotskistisk Spion!“

Det eneste, der her er tilbage i Bevisførelsen mod W.-H. er, at den gode Hr. Gregersen skal bevise, at det ikke er Løgn, hvad han siger, og om dette ikke er Tilfældet, at det ikke er Løgn, hvad Grasjé sagde til ham, og om dette ikke er Tilfældet, at det ikke er Løgn, hvad Golzmann tilstod i den første Moskva-Proces.

Men hele denne Række af logisk Bevisførelse spiller selvfølgelig ingen Rolle for „Arbejderbladet“. For dette Blad er en Paastand nok — om den er nok saa eventyrlig — bare den støtter Stalinkliken og dens blodige Forfølgelser af Lenins Tilhængere.

Maa vi saa bede om den mistænkelige Kerulf Nielsen!

Nu da „Arbejderbladet“ har „afsløret“ den første af de tre danske Trotsky-Spioner, maa vi saa bede om den næste, f. Eks. Hr. Kerulf Nielsen.

Denne Herre har, siden han følte Jorden brænde under Fødderne paa sig i Sovjet-Unionen og kom hjem til Danmark, opført sig meget mistænkeligt — ja efter vor Opfattelse helt ud provokatorisk.

Han har bl. a. udgivet en Bog om sit Ophold i Sovjet-Unionen, hvori han paa ægte snedig Provokatormanér roser Stalin og alt, hvad der findes under dennes Regime.

Men vi vil hjælpe „Arbejderbladet“ og gør derfor opmærksom paa, at hans Stilling var en hel anden i Sovjet-Unionen. Der konspirerede han mod sin Overordnede og dermed mod Førerprincipet og Partidisciplinen, der kræver blind Lydighed.

Han blev af denne Aarsag i lang Tid degraderet fra sin Stilling og sat ud i den kolde Sne.

Det er ubestridelig, at han under disse Forhold var forhindret i al provokatorisk Sabotage i den kemiske Industri eller opfylde andre trotskistiske Forbryderpligter.

Det maa derfor betragtes som et meget vægtigt Indicium mod ham, at han gjorde alt for at komme ind i sin gamle Plads igen, lige som han anspændte sig til det yderste for at bevare sit Medlemsskab i det russiske Kommunistparti.

Hvorfor, spørger vi „Arbejderbladet“, skal man ikke benytte den ene Spion til at afsløre den anden? Vi bør lære af Moskvaprocessens Metoder. Og vi skal nu aabent bekende, at vi har tilbragt mere end en gemytlig Time ved at overvære Fremstillingen af Kerulf Nielsens sveddryppende Lektieterpning i Tecerne, for at klare Partimedlemsskabet ved Prøverne.

Hvad svedte han for? spørger vi „Arbejderbl.“ Kriminalreporter, og Chefredaktør Hr. Martin Nielsen. Maa vi spørge: Hvad svedte han for? Med lidt ond Vilje kan man roligt gaa ud fra, at det var Frygten for, at han skulde misten Muligheden for at drive Spionage i Partiet for sin Herre og Mester, Djævelen Hr. Trotsky, Aksel Larsens og Thøgersens tidligere aabne og endnu hemmelige Afgud.

Og hvilken forargelig Rolle har Kerulf Nielsen i Henhold hertil ikke spillet siden sin Hjemkomst. Medens han paa Moderne spiller Rollen som fanatisk Tilhænger af Stalin, saa har han ifølge en lille uskyldig Piges Udsagn, som er Kusine til en Dreng, hvis Fætter gaar i Hr. Kerulf Nielsens Klasse, læst højt for Børnene af Bogen „1 0 0 1 N a t s E v e n t y r“.

Vi overleverer ganske gratis den danske G. P. U. Agent Hr. Martin Nielsen disse Oplysninger til Stof for en ledende Artikel i hans kære Blad ud fra den sikre Overbevisning, at naar en Spion, et Gestaposvin og trotskistisk Massemorder og Jernbaneødelægger har sagt, at de tre Danske er trotskistiske Spioner, saa skal de være det, uden Hensyn til om de virkelig er det.

Nu er Windfeld-Hansen afsløret og Kerulf Nielsen med. Hvorfor er han for Resten ikke endnu rejst til Moskva, som han pralede med, han godt turde! Er han bange? Vi fastslaar, h a n t ø r i k k e! Han er afsløret! Han har, som alle de andre trotskistiske Spioner, afsløret sig selv. Op ad Muren med ham!

Saa er der kun Strandgaard igen — men at afsløre denne maskerede „Trafikas“ er den nemmeste Sag, naar der ikke skal mere end „1001 Nats Eventyr“ til at afsløre Windfeld-Hansen.

O h. B a d i a s.

BRDR. THØGERSEN'S
BOGTRYKKERI
Vesterbrogade 27 B
C.5023 Moderne Tryksager - Billige Priser

Michaelsens Bukser
Blaa og hvide Ravndugs-Overalls
Benklæder og Jakker 2,75, Bluser 2,50. Kun hos MICHAELSEN
HUSK
46 Fredericiagade 46

„Krystal“ Mineralvand
Tilkendt Guldmedalje i København.
Bemærk Garantien paa Etiketterne.
Anvender kun lovligt foreskrevne Flasker med Navnet „Krystal“ i Flaske og Prop. — Salg til Private.
Billige Priser.
Godthaabsvej 239. Telf. C. 6355

Parti og Menneske

Vi har modtaget følgende:

Kære Chr. Christensen! Jeg ved, du er en forhærdet Antiparlamentariker, men alligevel vil du nok optage følgende:

Med Steinckes Sociallov har det langt mere end før faaet Betydning, hvem der sidder i de kommunale Raad og dermed i de sociale Udvalg.

Jeg tænker hermed paa det vilkaarlige Skønsprincip, som „Arbejdet“ saa udmærket har illustreret i sine Afsløringer, bl. a. fra Alderslyst.

Siden dette Skønsprincip er indført i Socialforsorgen, kan det ikke mere være de Socialunderstøttede ligegyldigt, hvilke Personer, der sidder i de sociale Udvalg og skønner over deres eget og Familiens Velfærd.

Og nu da vi igen staar overfor et Valg rundt i Kommunerne, vilde jeg gerne hæfte Arbejdernes Opmærksomhed ved dette Forhold.

Fordi en Mand tilslutter sig Retsstatpartiet, kan han udmærket være en magtkær Personage. Fordi en Mand erklærer sig for Socialdemokrat, kan han udmærket være en smaalig Despot.

Det, der har afgørende Betydning for de Socialunderstøttede, er altsaa ikke, hvilken Partifarve Manden bærer som ydre Etikette, men om han har *„Hjertet paa rette Sted“*, om han er redelig og retfærdig overfor de mange forskellige Mennesker, der er afhængige af hans Skøn og hans Dispositioner.

Jeg vil derfor opfordre alle Arbejdere til ved de kommende Kommunalvalg at lade al Partifanatisme fare og kun sætte Kryds ved de af de opstillede Kandidater, I mener, der besidder de gode personlige Egenskaber, som kræves af det Menneske, der overlades saa megen Magt og bruger den retfærdig.

Det er maaske kun faa blandt de opstillede Kvinder og Mænd i hver enkelt Kommune, der besidder disse Egenskaber, men lad os give dem vor Stemme, ligegyldig hvilken Liste de staar paa, og ligegyldigt om de staar aller nederst paa Partilisterne.

Vor Indflydelse paa Sociallovens Administration er kun ringe — kun én Dag hver 4. Aar — lad os da bruge denne ene Dag fornuftig og stemme de Kvinder og Mænd ind, som har det rette Sindelag og Forstaaelse overfor vore Trængsler.

Horsens, i Februar 1937.

En Arbejdsløs.

— — —

Jeg er ikke mere forhærdet Antiparlamentariker, end at Indsenderen her ser sin Artikel paa Tryk. Det havde han næppe gjort, hvis jeg havde været en forhærdet Parti-Parlamentariker.

Iøvrigt maa man ikke misforstaa Antiparlamentarismen som en gold „Stemmer ikke“-Bevægelse. Den er positiv i sin Kamp for Arbejdernes økonomiske Frigørelse og derfor Fjende af Parlamentarismen, hvor denne er gold i denne Kamp. Men derom en anden Gang.

Iøvrigt synes jeg, at Indsenderens Betragtninger baade er fornuftige og rigtige, som Forholdene nu engang ligger med Socialloven og dens infame Skønsprincip.

C. C.

Den faglige Situation

(Fortsat fra Side 2.)

der er tilbage, er af en saadan Beskaffenhed, at de i Forhold til den opadgaaende Bevægelse i Priserne paa alle Livsfornødenheder betyder en kraftig Forringelse af Arbejdernes Levestandard.

Denne Stilstand i Lønfremstødet vil antagelig bevirke, at alle de akkordlønnede Arbejdere vil, hvor det endnu er muligt, presse Tempoet yderligere op, for derigennem at bevare deres Levestandard, med paafølgende flere Arbejdsulykker og flere Kammerater ud i Arbejdsløshed.

Man maa i det hele taget beklage, at der ikke fra Fagbevægelsens Side nu, hvor der er Højkonjunktur indenfor alle Industrier, bliver sat noget ind paa at faa Arbejdstiden skaaret ned, saa der kan blive Plads til de hundrede Tusind Arbejdsløse. Naar den viser sig saa afmægtig nu, hvordan skal det saa gaa, naar Højkonjunkturen vender?

Det bliver nødvendigt, at Arbejderne i den kommende Tid beskæftiger sig noget mere med deres Fagforeninger, saa de bliver anvendelige i deres Kamp. Det maa vel engang gaa op for dem, at anden Mulighed gives ikke, hvis de ikke vil trykkes ned i den sorteste Elendighed.

Syndikalismen som Ide og Bevægelse

Den konstruktive økonomiske Opbygning af Industrien, som Kataloniens syndikalistiske Arbejdere har rejst siden Fascistopgørets Udbrud 19. Juli 1936, har paany bragt Syndikalismen frem som Diskussionsemne blandt Verdens tænkende Arbejdere.

Ligegyldigt hvem, borgerlige Økonomer, Parlamentsmedlemmer, Journalister, Teknikere og Arbejdere, alle er enige og fulde af Beundring for det Værk, Arbejderne og deres faglige Organisationer her har rejst.

Kapitalister, Direktører, Driftsledere flygtede, da Arbejderne slog Fascisterne ned i Katalonien. Fabrikkerne og Trafikvæsenet, Jernbaner, Metro, Sporveje, Lastbiler og Dampere laa stille fra 1 til 3 Uger. Saa tog Arbejderne gennem deres syndikalistiske Organisationer fat og genrejste Kataloniens industrielle og kommercielle Liv, større og rigere end før under Kapitalismen.

Den Besøgende spørger uvilkaarlig, hvorledes har dette været mulig uden en central Statsmagt, der kunde dirigere og regulere det hele. Og en saadan Statsmagt har ikke blot ikke været tilstede, men Arbejderne og deres økonomiske Organisationer har forhindret, at den blev dannet og blandede sig i Opbygningen ud fra den Motivering, at Statsmagten blot vilde ødelægge Opbygningen og dens Formaal, en socialistisk Fordeling af de skabte Værdier!

I denne praktiske Opbygning, rejst gennem de faglige Organisationer, direkte gennem Haandens og Aandens Arbejderes Virksomhed og Kontrol, lige fjendtlig vendt mod Privatkapitalismen som mod „Statssocialismen“, har vi den revolutionære Syndikalisme som praktisk Bevægelse og Idé.

Da muligt mange af vore Læsere har Interesse i at læse lidt mere om Syndikalismen, vil vi af og til behandle denne i nogle Artikler. I Dag nogle Ord om dens Opstaaen og Væsen.

Syndikalismen er født paa Arbejdspladsen som et Barn af Klassekampen.

Man kan sige om Syndikalismen, at den er en ægte Proletar.

Medens alle andre *„Ismer“* har en eller anden akademisk „Fader“ at henvise til, være stolt af og tilbede, saa staar Syndikalismen uden noget fint aandeligt faderligt Ophav.

Naar borgerlige Akademikere skal beskæftige sig med en Bevægelse, har de ondt ved at fatte, at en saadan og dens bærende Idé kan være født til Verden uden gennem en af deres Egne. Saaledes har *Sombart*, der forsøgte at give Syndikalismen borgerligt Tøj paa, faaet Skyld for Faderskabet, medens han selv giver *Proudhon* denne Ære. Begge Dele er Pjat — ikke andet.

Proudhons Filosofi over Genskabelse af Lavsvæsenets Korperationer har ikke mere med Syndikalismen at bestille end den italienske Fascismes „Korperationer“, som Syndikalismens Tilhængere bekæmper indtil Døden i Spanien.

Har Syndikalismen overhovedet Berøring, er det med den *videnskabelige* Marxisme, men sandelig ikke med Marx' politiske Konklusioner. I denne Henseende

har den langt mere Berøring med Bakunin, og Marx og Bakunin var netop paa dette Felt uforsonlige Modstandere.

Vi maa derfor forud forkaste enhver Teori om et personligt aandeligt Ophav til Syndikalismen.

En almindelig Arbejder, Typografen Pellotier, var den første der offentligt fremførte syndikalistiske Tanker.

Det er betegnende, at det første Menneske, man ved, der offentlig har fremført syndikalistiske Tanker om Klassekampen og dens Former, er en Arbejder, en parisisk Typograf ved Navn Pellotier.

Og det er mindst lige saa betegnende, at han slet ikke fremsætter disse Tanker som en positiv Idé eller et Maal for Klassekampen, men kun som en i sig selv meget reformistisk og maadeholden Kritik af Forholdene indenfor fransk Fagbevægelse.

Paa det Bogtrykkeri, hvor Pellotier arbejdede, var hele tre forskellige Fagforeninger for Typografer repræsenterede foruden de Uorganiserede og Hjælpearbejderne, der heller ikke var organiserede.

Pellotier fortæller i sit lille Skrift om Aarsagerne til disse for Arbejderne meget uheldige Forhold.

Han paapeger, at der paa det Tidspunkt i Frankrig bestod hele fire forskellige politiske Arbejderpartier, der — ligesom i Dag — forsøgte at lukrere paa Arbejdernes faglige Bevægelse og deres Pengemidler.

Den indbyrdes politiske Kamp, disse Partier førte imellem sig, var ført ind i Fagbevægelsen og gjorde omsider denne til en politisk Boksearena, hvor Medlemmerne var optaget af indbyrdes politiske Intriger i Stedet for i faglige Kampe.

Det hele Forhold var endt i en Opdeling af Fagbevægelsen, hvor hvert Parti ofte havde sin særlige Fagforening for sine Tilhængere i Faget. Akkurat som Kommunisterne i Frankrig før Folkefronten.

At Fagbevægelsen under disse Vilkaar ikke formaaede at varetage Arbejdernes Interesser overfor Udbytterne er givet.

For at raade Bod herpaa fremsætter Pellotier det Forslag til Overvejelse, at samtlige Arbejdere inden for hvert Fag i hver By alle samles i én Fagforening, og at der ikke maa diskuteres Politik eller dannes politiske Fraktioner i Fagforeningerne.

Paa sin Side skal Fagbevægelsen være neutral overfor alle politiske Arbejderpartier og være nonparlamentarisk, baade overfor sit enkelte Medlem, altsaa anerkende Medlemmets Ret til at slutte sig til hvilken politisk Retning, det selv synes, og overfor den hele parlamentariske Kamp.

Endelig fremsætter Pellotier, omend i vage Former, Tanken om, at Fagbevægelsen, der efterhaanden maa omfatte alle Lønarbejdere, ikke kan være skabt blot som en historisk Døgnflue, der skal dø sammen med Kapitalismen, men at den netop, fordi den omfatter alle arbejdende Mennesker i hvert Fag, er ypperlig egnet til at organisere selve Arbejdet og Fordelingen i det kommende socialistiske Samfund, der for Pellotier staar som et fornuftigt Organisationssamfund.

Tiltrods for Pellotiers vage, halvt spørgende Form, er det netop denne sidste Tanke om Fagforeningerne, som en kommende Arbejdsorganisation — altsaa et revolutionært Maal — der ophøjer hans øjeblikkelige

SILKEBORG

Udmaalingen af Øjnene er GRATIS.
LAURS. BAK,
SØNDERGADE 9.

Reformbestræbelse til en „Isme", til *Læren om Fagbevægelsens revolutionære Opgave!*

Til Vejledning for danske Arbejdere maa maaske lige her oplyses, at i de latinske Lande er Ordet *„Syndikat"* ofte Betegnelsen for en økonomisk Sammenslutning, og en Fagforening betegnes *„Syndikat"*.

Syndikalismen er raat oversat ret og slet „Læren om Fagbevægelsen med et bestemt historisk Maal".

Pellotiers Reformtanker sejrer i fransk Fagbevægelse.

Som selve Pellotiers Tanker var frempresset af de uheldige Forhold, langt mere end som Frugt af en skabende Hjerne, saaledes virkede de ogsaa tilbage mod de Forhold, der havde frembragt dem.

Med andre Ord, Pellotiers Sorger var almindelige inden for store Dele af den franske Fagbevægelse, og hans Løsning: Fagbevægelsens politiske Nevtralitet blev i de følgende Aar almindelig anerkendt, og den franske faglige Landsorganisation C. G. T. grundlagdes paa denne Tanke.

Men det er en fuldstændig Misforstaaelse at tro, at den franske Fagbevægelse derfor var mindre reformistisk i sine Midler, sine Opgaver og sit Maal end den øvrige Verdens Fagbevægelse.

At den franske Fagbevægelse ikke samlede store Kassebeholdninger, at den foretrak den pludselige Arbejdsnedlæggelse, og i det hele ikke gled ind i den faste obligatoriske Slavekontrakt og de paa denne hvilende Voldgiftsretter bør langt mere tilskrives Folkevanen og Temperament end en bevidst Stræben.

Vi møder i den første franske Syndikalisme saaledes en borgerlig reformistisk Fagbevægelse, der vel har taget det første Skridt hen imod en selvstændig historisk Bevægelse, idet den har frigjort sig for de parlamentariske Partiers Herredømme, men som ellers i sit hele Væsen endnu ikke har Emner i sig til en revolutionær Verdensbevægelse med Opgaver og Maal uden for den kapitalistiske Samfundsorden.

Ad flere Veje fremstaar den afklarede revolutionære Syndikalisme.

Det er betegnende for den senere Afklaring af Syndikalismen, dens Udvikling som en logisk Lære om Midler og Opgaver for det revolutionære Maal: at lade den faglige Organisation afløse det kapitalistiske Aktieselskab i Arbejdsprocessen, ikke kan stedbindes til noget Folk eller geografisk Landsdel eller til nogen enkelt Hjerne.

Den revolutionære Syndikalisme, saaledes som den i Dag fremtræder som en logisk Lære om Arbejdernes organisatoriske Overtagelse af den kapitalistiske Produktion og Fordeling er Resultatet af Tusinder Arbejderhjerners logiske Reflektioner og organisationsmæssige Beslutninger paa Grundlag af de faktiske Tilstande ikke bare i Frankrig, Spanien og Italien, men ogsaa England og ikke mindst det bevidste Industriproletariat i U. S. A., hvor I. W. W. paa Grundlag af Trustkapitalismen og dens mægtige Industriorganisation baade teoretisk og praktisk har ydet en betydende Indsats i den logiske Udbygning af Syndikalismens Idé og Bevægelse.

Men derom en anden Gang.

RADIO

GOTTFRIEDT OLSEN
Værksted for fin Mekanik
Overgaden o. Vandet 10 Amg 7970
Reparation af Hovedtelefoner og Højttalere.
Specialitet. Reparationsværksted for. Mekaniske Apparater, Stempler, Numeratorer, Grammofoner, Barometre, Fotografiapp. og Kikkerter.
Alt Dreje- og Revolverarbejde.
Grundlagt 1919

ALLE MODERNE RADIOAPPARATER
sælges paa Ratebetaling. Deres gl. Radio eller Grammofon tages i Bytte.
»Kramolin«, Rosenvængets Allé 8.
Øbro 6016. Øbro 6316.

De politiske Partiers Sammenspil

(Fortsat fra Side 1.)

med, at deres Anliggender varetages af en Formand, der er i den Grad afhængig af en Fagforeningen uvedkommende Faktor, der uden Hensyn til Medlemmernes Ve og Vel, ja i det nævnte Tilfælde endog i direkte Modstrid dermed, kun søger at fremme snævre Partiformaal. Det maa komme den Tid, hvor Inger Gamburg maa vælge mellem Fagforeningen og Partiet. De to Interesser kan, som det har vist sig, ikke forenes.

Og vi mener, Tiden allerede er kommen.

For Martin Nielsens Vedkommende maa Sagen være klar og ligetil. *En Mand, der bevist er med til at dække over en Kassemangel og føre Revisionen bag Lyset, maa for stedse være færdig med at optræde som „Konsulent" i Fagforeningssager. Man skulde tro, at han i det hele taget vilde være færdig indenfor alt, hvad der hedder Arbejderbevægelse.*

Men Martin Nielsens Forbrydelse strækker sig videre end til at føre Revisionen bag Lyset.

Han har ikke alene dirigeret Inger Gamburg, men han har dirigeret hele den saakaldte kommunistiske Opposition inden for Afdeling 1.

Det er bemærkelsesværdigt, at „Arbejderbladet" ligesom „Soc.-Dem." har tiet under hele Sagen, skønt Bladet med de Forbindelser, det har indenfor Forbundets Ledere, maatte kunne have fremskaffet førstehaands Oplysninger til Underretning for Medlemmerne.

Kommunistisk Partis Medlemmer i Afdl. 1 har faaet Ordre til at holde Mund paa Generalforsamlingen, hvad angaar Kritik i Forbindelse med Bedragerisagen og Alvilda Andersen og andre ledende Funktionærer. De støttede Dahlgrens Valg til Formand, skønt de maatte vide, at hun, saavel som alle andre, der havde været paa Kontoret, ialtfald ikke kunde være uvidende om, at Bedragerierne havde fundet Sted. Ja Martin Nielsens Direktiver gik endda saa vidt, at han forlangte af Kommunistisk Partis Medlemmer, at de skulde *takke Alvilda Andersen for hendes hurtige og energiske Indskriden.*

Men saa megen Magt havde Partityraniet dog ikke over disse Medlemmer. Det nægtede de rent ud at gøre.

De Arbejdsløses Krav om Generalforsamling undertrykkes.

Da det opdagedes, at Dahlgren ogsaa havde lavet Underslæb, afholdt de arbejdsløse Medlemmer af Afdl. 1 et Møde, der var besøgt af ca. 600 Kvinder. Paa dette Møde besluttedes det at kræve af Bestyrelsen, at den indkaldte til en ekstraordinær Generalforsamling, for at Medlemmerne kunde faa ordentlig Besked om, hvor omfattende Bedragerierne egentlig var og selv tage Bestemmelse om, hvad de skulde gøre.

Man skulde synes, at dette var et rimeligt Krav. Det er dog Medlemmernes Penge, Penge som de under personlige Savn har indbetalt, der er brugt af enkelte Individer, for at de kunde føre en luksériøs Overklassetilværelse.

Den kommunistiske „Opposition" i Bestyrelsen var med til at forhindre denne Generalforsamlings Afholdelse efter Ordre fra Martin Nielsen. Stalinisterne stiller sig dermed paa Linie med de „gamle prøvede" Pampere. De er to Alen ud af et Stykke. Kun godt, at de bekender Kulør!

Til yderligere Belysning af, hvilke korumperede Forhold de kommunistiske Bestyrelsesmedlemmer er med til at dække over, kan nævnes, at Afdeling 1.s Kasserer, Frk. Poula Poser, efter at Svindelen er opdaget, har ansat sin Søster som Hjælpekasserer. Dette er sket med Bestyrelsens Billigelse, og det skønt Frk. Poser ikke kunde have været uvidende om de Bedragerier, der fandt Sted, men intet har gjort for at faa dem standset.

Stalinisternes Hensigt med Fagforeningerne er den samme som Socialdemokraternes: De skal bruges som en Slags anden Rangs Vælgerforeninger og økonomiske Malkekøer for en slunken Partikasse.

Stalinisternes Holdning under denne skandaløse Bedragerisag har været den samme som Socialdemokraternes: At forsøge at begrænse Undersøgelsen det mest mulige, saa en Udrensning til Bunden og til Toppen er bleven forhindret.

Grunden dertil kan kun være den, at det er dem saa rasende ligegyldigt, hvorledes det gaar med Arbejdernes Fagforeninger som Klasse- og Kamporganisationer betragtet. Thi det er jo en soleklar Sag, at saa længe de Grundskader, Kvindeligt Arbejderforbund slæber rundt med, bliver taalt, kan det aldrig blive en Organisation, der med nogen Virkning kan varetage Medlemmernes Interesser overfor Arbejdskøberne.

Men det er heller ikke det, der mere interesserer Lederne af Kommunistisk Parti — hvis det nogensinde for Alvor har interesseret dem?

Efter at Kommunistisk Parti har stillet sig paa Linie med Socialdemokratiet, efter at „Folkefrontspolitiken" er opfunden, efter at det har erklæret at have Klasse- og Interessefællesskab med de borgerlige Venstrepartier, efter at det er blevet et „samfundsbevarende" Parti, hvis eneste Maal i Øjeblikket her i Landet og over hele Verden — undtagen i Rusland — er at kæmpe for det borgerlige Demokratis Bestaaen efter at det altsaa er blevet et borgerligt reformistisk Parti, har det heller ingen Interesse i, at Arbejderne har stærke uafhængige Klasseorganisationer, der om nødvendig ved Kamp kan varetage Arbejdernes Interesser, da denne Kamp altid naturnødvendig i større eller mindre Grad vil være rettet mod de nye „kommunistiske" Idealer.

Kommunistisk Partis Interesser i Fagforeningerne er nu paa alle Punkter lig med Socialdemokraternes. Fagforeningerne skal nu kun bruges som en Slags anden Rangs Vælgerforeninger, hvis eneste Opgave skal være at levere Stemmer til Valgene og Penge til de slunkne Partikasser, saa skal Vælgerforeningerne og Partirepræsentanterne, hvad enten de saa er blegrøde eller bleggule, nok bestemme Resten.

Der er ganske vist en hel Del Arbejdere, der fuldt og fast tror paa, at de ikke selv kan udrette noget, men alt skal ske enten gennem Stauning eller Aksel Larsen. Der er ogsaa nogle Arbejdere, der fuldt og fast tror paa, at det eneste virksomme Middel i Klassekampen er at bede til Vorherre. Det er deres Ret at have disse forskellige Slags Tro, og vi vil overhovedet ikke bestride den, men vi vil forlange, at de bliver med den i deres respektive Menighedshuse og lader Fagforeningerne passe den Opgave, de nu trods alt har: at være Arbejdernes direkte Værn overfor Arbejdskøberne, og lader Pengene blive i Fagforeningskasserne til de Formaal, de nu engang er indbetalt til.

Kvinderne i Afdl. 1 vil vi opfordre til at gøre sig færdig med de politiske Spekulanter og vælge til Fagforeningsposterne energiske, hæderlige Kvinder, der uafhængig at Fagforeningen uvedkommende Ting vil udføre det Arbejde, Medlemmerne paalægger dem. Det er den eneste Mulighed, hvis Afdl. 1 skal blive en Fagforening til Værn for de arbejdende Kvinder. Og det er vel det, der er Meningen.

Presseløgnene om Spanien

(Fortsat fra Side 1.)

Saa blev den Løgn aflivet.

En afdød Journalist retter Anklage mod sit Blad.

For kort Tid siden skulde en fransk Journalist i Spanien, Louis Delapree, flyve hjem med en fransk Maskine, der blev skudt ned af Oprørerne, og Journalisten døde. Dette er den anden franske Journalist, der er bleven dræbt af Oprørerne, og begge er efter deres Død bleven dekoreret med den franske Æreslegion.

Nytaarsdag blev der slaaet en Plakat op paa Gaderne i Paris, der havde følgende Indhold:

Den 11. Decbr. blev Paris Soir's udsendte Medarbejder, Louis Delapree dræbt af fascistiske Kugler i den franske Ambassades Flyvemaskine, der førte ham tilbage til Paris. Før sin Afrejse d. 3. Decbr. sendte Louis Delapree fra Madrid til Paris Soir følgende Linier skrevne af ham selv:

„Oprørerne har i Nat atter begyndt et Angreb mod Madrid. Fra Kl. 10 til Kl. 1 i Nat har vi hørt en voldsom Kanonade. Hele Regeringens Artilleri har været i Bevægelse hele Tiden. Det ser ud, som om Oprørerne forsøgte at faa Fodfæste paa Rosales. Paa indeværende Tidspunkt er det ikke lykkedes.

Til Hr. Lazareff Mille!

De har ikke optaget mere end Halvdelen af mine Artikler, jeg ved det. Det er Deres fulde Ret. Men jeg havde tænkt mig, at De vilde spare mig for et unyttigt Arbejde.

I tre Uger har jeg nu staaet op Kl. fem om Morgenen, for at De kunde have Nyhederne til 1. Oplag. De har lade mig arbejde for Kongen af Preusen og Papirkurven. Tak.

Jeg flyver herfra paa Mandag for at slippe for den Skæbne, der overgik Guy de Traversay, hvilket dog vilde have passet Dem godt, da Deres Blad jo saa ogsaa vilde have faaet sin Død.

(Guy de Traversay var „L'Intransigeants" udsendte Medarbejder og blev skudt af Oprørerne paa Balearerne.)

Nu sender jeg Dem ikke flere Nyheder. Mordet paa Hundrede spanske Drenge er mindre interessant end et eneste Suk fra Mrs. Simpson".

— — —

Hvad kan være mere tragisk end disse Linier. Louis Delapree, en ærlig Journalist, er død fordi han ikke kunde tolerere, at „Paris Soir", der forsvarer Oprørerne, der nu ødelægger Spanien, hver Dag stækkede hans Tanker og tvang ham til til Unytte at sætte sit Liv paa Spil.

Se hvorledes den store franske Presse, tilknyttet til de herskende Diktaturmagter i Verden, er medskyldige i Mordene paa Spaniens Kvinder og Børn, og organiserer Løgnen til Fordel for Franco, Hitlers Agent.

— — —

Plakaten var underskreven af Den Internationale Forening af Forfattere til Kulturens Forsvar.

MØBLER

Husk: Korsgade 20
er det billigste Indkøbssted for alt i MØBLER, Herre- og Damegarderobe m. m.
Christensen, Korsgade 20.

Det smukke Hjem
vil De gerne stifte Dem,
køb derfor Møbler hos
Snedkermester J. Ryssel
Oehlenschlægersgade 40
Besøg Møbeludstillingen i Nr. 1. Mezz.

Det er let

at blive Abonnent paa ARBEJDET, man skriver bare et Kort til Bladets Ekspedition, Blaagaards Plads 21, med Navn og Adresse. Betalingen — 1,50 Kr. for et Kvartal, indsendes paa Postkonto Nr. 236.32. Det er nemlig bekvemt. Bladet bliver da bragt lige ind ad Døren hver Uge.

Folkefronten og Spanien

(Fortsat fra Side 1.)

over Fankrigs Militærmaskine til i dette mægtige Opgør mellem det spanske Folk og Evropas forenede Fascisme?

Var det ikke snart paa Tiden, at den franske Kommunistfører holdt sine flammende Taler paa den anden Side Pyrenæerne for en positiv Indsats af den franske Folkefronts Militærmagt mod den forenede Fascismes militære Erobring af Spanien.

Ligeledes Sovjet-Unionens Regeringsparti. Det er forbandet lidt, man hører og mærker til den „Broderhjælp", der nu mere tiltrænges i Spanien end højtidelige Erklæringer og Resolutioner under mægtig Begejstring o.s.v.

Man maa ligeledes beklage det engelske Arbejderpartis og de 2 Arbejderinternationalers lunkne Stilling, nu hvor det gælder Liv eller Død for det spanske Arbejder- og Bondefolk!

Her er Anledning til dyb Skamfølelse paa vor Klasses Vegne, om Evropas Arbejdere og deres Organisationer og Partier ikke snarest griber til de mest aktive Midler overfor det Folkemord, italiensk og tysk Fascisme nu er ved at fuldføre i Spanien.

Er vor Klasses ledende Intelligens blevet daareblind eller er hele vor Klasse sunket ned i haabløs sjælelig Armod, hvor selve Troen paa vor Kraft og vor Fremtid er raadnet op.

Vi kan dog alle se, at Fascismens blodige Vej kun gaar over Spanien for at fortsætte videre frem over Frankrig!

Hvad er det for underjordiske Kræfter, der lambinder Sovjet-Unionens og Vestevropas Arbejdere, saa de hindres i at knuse det fascistiske brutale voldelige Slaveri.

Vilde disse Krætter i Toppen paa Arbejderbevægelsen give løs, da vilde Millioner Proletarer Jorden over knuse de reaktionære Lus, der i Dag i Vellyst og Overmod drikker det spanske Folks Blod.

Endnu er det Tid, men snart vil Dødsklokkerne ringe over Evropas Arbejderbevægelse, om ikke Fascismens blodige Voldshandlinger standses i Spanien.

Erik.

Bliv Abonnent paa Bladet

FODTØJ

FR. VII's GADE 14.
Billigste Skotøjsreparationsværksted.
Herresaaler og Hæle 4,50. Dame 3,00.

Stengade 25
Prima Saaler og Hæle.
Alle Reparationer med Garanti.
Alt i brugt Fodtøj.

1500 Par brugt Fodtøj fra 2-8 Kr.
Alle Reparationer udf. til billigste Priser
84 BORGERGADE 84
(lige for Prinsensgade).

1000 Par brugt Fodtøj 1000 Par
billige Træsko, Træskostøvler og Klædesko. J. KJELLANDER, Sverrigsgade 4.
Telf. Amager 2676 x.

FØDEVARER

Slagterforretningen
Baggesensgade 37. Anbefales Bladets Læsere. Bedste Varer. Billigste Priser.

TH. GREVE
KAFFE fineste Javablanding, Kr. 2,18 2,13 — 1,88 — 1,50 — 1,15
ALT i Kolonial, Vin, og Konserves sendes overalt. Tlf. Nora 705 x
21 Griffenfeldtsgade 21

FORSKELLIGT

Amagers billigste Urmager!
Amg. 8630 — Glas 50 Ø - Fjedre 2 Kr.
Torvegade 56 og Højdevej 11.

„Cafe TODE"
Todesgade 6
Pølsekro & Billard

Todesgades Frisør
Herre-Dameklipning 50 Øre
Barbering med Sprit og Creme 20 Øre
Dobbelt Barbering med do. 30 Øre. Byens bedste Betjening. Todesgade 9. V. Schau.

Husum Møllekro
Carl Olsen. Bella 14
Frederikssundsvej 350.
Familiehave Keglebane

Ansvh. Redaktør CHR. CHRISTENSEN

ARBEJDET

ARBEJDERNES FRIGØRELSE MAA BLIVE DERES EGET VÆRK — 15 Øre.

No. 9. — Fredag d. 26. Februar 1937 — 2. Aarg.

MALAGA

„Jeg saa vanvittige Børn drive om paa Gaderne, vanvittige af de Rædsler, de havde oplevet under Byens Indtagelse."

Saaledes skriver en borgerlig Journalist, der var undsluppet Fascisternes Censur efter Malagas Indtagelse.

Denne Meddelelse er suppleret med mange af samme Art senere.

Disse Meddelelser ryger alle af Hævn og Blod.

Tusinder af Mænd er uden Undersøgelse — blot fordi de var fattig klædt, var Arbejdere — stillet op i Kolonner og mejet ned med Maskingeværer.

Tusinder andre jages og nedskydes saa snart man faar fat paa dem. Hus for Hus undersøges for „Røde", og Hjemmene plyndres af Negersoldater, der voldtager Kvinderne, naar Mændene er slæbt bort.

Mange Hundrede Kvinder er kastet i Fængsel og skal dømmes af „Krigsretten", fordi de enten har gjort *„Modstand"* eller er angivet af Naboer.

Angiveriet florerer, Hjemmene plyndres, Fader og Moder føres bort efter at Moder eller store Søster er voldtaget af Negersoldater i de smaa Søskendes Nærværelse.

„Jeg saa vanvittige Børn drive om paa Gaderne, vanvittige af de Rædsler, de havde oplevet under Byens Indtagelse," skriver den borgerlige Journalist.

— — —

Den spanske „Borgerkrig" er karakteristisk derved, at det ikke var Spaniolere, der indtog Malaga, men Maurer, Negere og Italienere udrustet med tyske Vaaben.

I Maaneder havde den lejede Negerhær ligget uden om Byen uden at kunne tage den. Byens revolutionære Arbejdere stred tappert for deres By, deres Hjem, deres Hustruer og Børn —, for alt hvad der var dem kært i deres fattige Tilværelse.

De kæmpede ogsaa for en stor og hellig Tanke, deres Ret og Frihed som Mennesker paa den Jord, de var født og i det Samfund, de arbejdede for og hver Dag havde givet alle deres bedste Kræfter.

Deres Fjender var af en anden Støbning. Det var lejede Kabylerbander, der var ude efter en god Belønning for deres blodige Arbejde, at slagte Spaniens fattige Bønder og Arbejdere, fordi disse ikke mere vilde være Slaver under Adelens, Kirkens og Pengearistokratiets Vold og Udbytning.

— — —

I Maaneder holdt Byens Arbejdere Stand. Saa længe Parterne stod med lige Vaaben og det stolte og fribaarne Menneskes Mod var det afgørende, kunde de lejede Bander ikke tage deres By, skønt næsten omringet paa alle Kanter!

Men det er med to Stormagter, Spaniens Arbejdere og Bønder kæmper, og paa dette Forhold faldt det stolte Malaga!

Mussolini sendte Tusind efter Tusind italienske Fascister frem mod Malaga, og Hitler sendte alle moderne tekniske Mordvaaben.

Overfor denne Overmagt maatte Malagas heltemodige Proletarhær endelig give op og gik en Nat mod Nord langs Kysten, efterladende deres By, deres Hjem til Fascisternes og Arabernegrenes Blodhævn.

Fler Tusinder af de kæmpende Arbejderes Kvinder og Børn var sendt i Forvejen nord paa og undgik foreløbig den frygtelige Skæbne i Bødlernes Hænder.

Uden Mad, i daarlige Klæder, udmarvet af Maaneders Belejring, vandrede de og kørte de ad stenede Kystveje frem mod en uvis Skæbne, medens den kæmpende Arbejdermilits, deres Mænd og Brødre bed sig fast i Bakkedragene og dækkede Kvindernes og Børnenes langsomme Tog mod Nord.

Og de af os, der endnu har undgaaet Kapitalismens og Demokratiets Fordærvelse af de menneskelige personlige Værdier, vi vil i Smerte følge disse spanske Arbejdere, deres Hustruer og Børn paa den tunge Vandring mod Nord — paa Flugt for fremmede, lejede Banditbære!

Vi vil føle Moderens modige Skridt ad den stenede Vej, medens det lille Barn klynker paa hendes Arm, og „Smaatroldene" trætte og halvsultne gaar omkring hende, — og hun er Tusinde Mødre paa Flugt.

Og vi vil sidde hos dem, naar de trætte og udasede om Aftenen samles i Grupper og kryber ind omkring de sparsomme Lejrbaal som Skærm mod Nattekulden, saaledes at vi for Alvor kan fatte, at Markens og Skovens Dyr har lune Huler, men det oprørske proletariske Menneske i Kampen mod Kapitalismen ikke har det, hvortil det kan hælde sit Hoved.

Vi skal ikke klage eller begræde disse spanske Brødre og Søstre, men vi skal lære af dem, at Kampen for vor Klasses Frigørelse bliver *uendelig brutal*, at ingen Naade kan ventes af det dannede Rak, der lever af Arbejdernes Frembringelser, at vi hellere maa bide vor Tunge i Stumper end bede dem om Naade for vore Børn.

Og kan vi ikke lære dette af dem, der slap bort fra *Malaga* inden Indtagelsen, lad os da en Stund endnu vende Blikket mod den indtagne By.

— — —

Naar Byens Forsvarere er flygtede sammen med deres Hustruer og Børn, hvad er det da for Mænd, der i tusindvis er segnede for Francos blodige Eksekutioner i *Malaga* efter Indtagelsen?

Og hvad er det for Kvinder, der i Hundrede Tal er slæbt til Fængslerne eller dræbt sammen med Mændene?

Og hvad er det for Kvinder, der grædende kæmper imod Francos Negervilddyr, saa længe de havde Kræfter, men naadeløse tilsidst maatte blive Voldtægtsofre og maaske besvangrede af denne Negersæd.

Ja, hvem er de — disse Ofre?

Det er *de Nevtrale* i Malaga! Alle disse Stakler i vor egen Klasse, der endnu tror paa Demokratiets fredelige Dogme om Klassekampens Afskaffelse, om den gradvise Udvikling mod bedre Kaar, alle de Nevtrale, der vil leve i Fred, der ikke vil deltage i Kampen, men altid bøjer af for dem, der i Øjeblikket har Magten, i Haab om blid Medfart.

Tyskland var fuld af dem for Hitlerbandernes Magtovertagelse. Senere opdagede Tusinder af dem i Koncentrationslejrene, at de havde troet paa en Løgn.

Men Malagas nevtrale Arbejdere troede endnu paa Demokratiets og *det fejge Menneskes falske Fortrøstning*. De vilde ikke være med at forsvare deres By, for at beholde den kære Fred holdt de gode Miner med „de Røde" og hjalp dem med at skaffe Ammunition og Vaaben og Forsyning, saaledes som de var parat til at hjælpe Francos Tropper, naar de rykkede ind i Byen en Dag.

Og paa denne Nevtralitetens Grund mente de at have tegnet et Værn og Livsforsikring —, *men Policen var falsk!*

Malagas revolutionære Forsvarere godkendte Policen, om end den var et moralsk Forræderi mod Klassen, men de revolutionære Arbejdere kæmper for Fred og Frihed og lod Stymperne arbejde for sig og betalte dem med Løn og Hjemmets Ukrænkelighed!

Men den Moral kender den kæmpende Overklasse ikke. I Fredens mætte Dage er den dannet og frisindet, endog radikal, — oh saa radikal —, men rør ved dens Pengepung, og den bliver et grufuldt Vilddyr, der ikke kender Forskel paa Proletariatet, ikke Forskel paa Kæmpende og Fredelige — alle hugges de ned i Blinde.

Det er det kapitalistiske Sammenbruds Tid, vi lever i! Det er den skærpede Klassekamps uforsonlige Tid, vi lever i! De Taaber, der stiller sig midt imellem de kæmpende Parter, bliver uvægerlig Kampens Ofre —, aldrig de Sejrende!

Dette forstod de nevtrale Taaber i Malaga ikke, — *derfor ligger de Lig i Dag!*

Og Krigsretten arbejder videre, den Nevtrales sidste Redning er Angiveri, og de angiver hinanden i deres Hundeangst for at kæmpe og dø!

Lad os i Sorg betragte deres blodige Tragedie, og skulde vi en Dag træffe en af deres Aandsfæller herhjemme, — der er mange af dem —, da vil vi fortælle ham *„Tragedien fra Malaga"*, at hans stakkels „fredelige" Sjæl ikke ubevidst skal vandre Offerlammets tunge Gang.

Eli.

Johanne Jensen stemples

af Politiadvokaten som løgnagtig og tyvagtig. Lad Alvilda Andersen og de øvrige „Ledere" i Kvindeligt Arbejderforbund, der gennem mange Aar har været Fru Jensens intime Veninder og dækket over hende mod Medlemmernes Utilfredshed, tænke over det gamle Ord: — Sig mig, hvem du omgaas, saa skal jeg sige dig, hvem du er!

Bedragerierne i Kvindeligt Arbejderforbund bliver ikke opklaret

Politiet opgiver Undersøgelsen med et konstateret Underskud paa 45.000 Kr. men mener, at det virkelige Tal kommer i Nærheden af 100.000 Kr.

Hvorfor blev Alvilda Andersen ikke afhørt i det det offentlige Retsmøde om hendes Kendskab til Bedragerierne

Endelig i Mandags kom det af Kvindeligt Arbejderforbunds Medlemmer saa længe ventede offentlige Retsmøde i Bedragerisagen.

Der var en mægtig Tilstrømning af Kvinder, der vilde overvære Retsmødet, og da Dørene aabnedes, blev Retslokalet i Byrettens 10. Afdeling, hvor Retten sattes, paa et Øjeblik fyldt til sidste Plads.

Af Anklageskriftet, som Politiadvokat Reinstrup læste op, fremgik det, at Fru Haagensen, der var Hovedkasserer i Forbundet, i Forstaaelse med Fru Johanne Jensen har understukket ialt 23,434 Stykker Kontingentmærker af Forbundets Beholdninger til en Værdi af 1 Kr. 80 Øre pr. Stk. Disse Mærker indklæbede Johanne Jensen i Medlemmernes Bøger, naar de indbetalte Kontingent, og det indvundne Beløb, 42,181 Kr. 20 Øre, delte de to Bedragersker imellem sig.

Fru Haagensen og Jensen hævder, at det højst kan dreje sig om 2000 Mærker.

Fru Jensen er tillige sat under Tiltale for Tyveri ved engang i Maj 1935 at have tilvendt sig 2 Ark Kontingentmærker til en Værdi af 360 Kr. paa Forbundets Kontor, da hun var paa Besøg der. Ogsaa disse Mærker solgte hun ulovligt til Medlemmerne.

Forbundet betalte Fru Dahlgreens Sølvbryllupsgilde.

Da Fru Dahlgreen i 1935 havde Sølvbryllup, inviterede hun 65 Mennesker som Gæster. Festen blev afholdt paa en Restaurant i København, men da hun ingen Penge havde til at betale al den gode Mad og Drikke, der blev serveret, laante Fru Johanne Jensen hende 1000 Kr. af den Kasse, hun administerede, mod at Fru Dahlgreen senere skulde betale dem tilbage ved at forgribe sig paa Arbejdsløshedskassens Midler. Dette gjorde hun i 1936 ved at tilegne sig 1000 Kr., som Københavns Kommune havde indbetalt som Forskud paa Kontingenthjælp.

For disse to Forhold rejses der Tiltale mod Fru Jensen og Dahlgreen.

Det var for at skjule dette Underskud for Revisionen, at Inger Gamburg laante Dahlgreen de 800 Kr., vi tidligere har omtalt.

Fru Jensen er baade løgnagtig og tyvagtig.

Retsmødet afslørede, at det var en køn Samling Forbrydere, der har haft til Huse i Kvindeligt Arbejderforbunds Kontorer, idet de gensidig beskyldte hinanden for at have stjaalet Mærker.

Særlig synes Johanne Jensen at have lidt af „Kleptomani", idet hun havde den Vane at gaa ind paa de andres Kontorer, hvorefter hun bad dem gaa ud i Køkkenet og hente noget Sodavand til sig. Imedens de var fraværende, stjal hun saa Mærker fra dem, som hun senere omsatte til Fordel for sin egen Pengepung.

Denne Trafik har hun brugt baade overfor Dahlgreen, Haagensen og Frk. Poser, den nuværende Kasserer i Afdl. 1, der som vi omtalte sidst har konstitueret sin Søster som Hjælpekasserer.

Efter hvad der blev oplyst paa Retsmødet, var Frk. Posers Regnskab i Orden, og hun har ingen Forbindelse haft med Fru Haagensen, men det man kan bebrejde hende er, at hun ikke har gjort noget for at faa Tyvene og Bedragerskerne stoppet, da hun jo ikke kunde være uvidende om de Svindlerier, der foregik.

Politiadvokaten stemplede Fru Johanne Jensen som løgnagtig og baade hende og Fru Haagensen som koldblodige Bedragere.

Der rejses kun Tiltale for 45,000 Kr., men Politiadvokaten paastaar, at det virkelige Beløb er nærmere 100,000 Kr.

Under Proceduren kom Politiadvokaten med den opsigtsvækkende Oplysning, at de Forhold, Anklageskriftet beskæftigede sig med, kun omfattede 45,000 Kr., som Politiet mente at have bombesikre Beviser for, men efter hans Mening kom Bedragerierne snarere op mod de 100,000 Kr.

Naar Politiet ikke kunde komme nærmere til Bunds i Sagen, skyldtes det, at Fru Haagensen og Jensen ikke var tilbøjelige til at indrømme noget, før Beviserne laa paa Bordet for dem, og i det hele taget havde gjort alt for at forhindre Sagens Opklaring.

For Medlemmerne i Afdl. 1 kan dette Resultat af Undersøgelsen ikke være tilfredsstillende. Det er ingen Betryggelse for dem, at Politiet slutter Sagen med et konstateret Underskud paa 45,000, naar Politiadvokaten samtidig udtaler, at han har grundet Formodning om, at de virkelige Tal kommer nærmere 100,000 Kr.

(Fortsættes Side 4)

Dødens Dal ved Jarama

Et Navn der er skrevet med Blod i Frihedskampens Analer

Den spanske Milits har haft Fremgang de sidste Dage. Oviedo er erobret og efter en Offensiv ved Jarama er det lykkedes at drive Oprørerne saa langt tilbage, at de nu ikke mere truer Vejen, der forbinder Valencia med Madrid.

Om et Besøg paa denne sidste Valplads fortæller International Informations Korrespondent:

Omtrent 10 engelske Mil fra Byen forlod vi Hovedvejen og slog ind paa en Mulæselsti . . . En lille Hund, der stod ved en Mulæsels døde Krop, saa op da vor Bil nærmede sig, og en Gruppe Arbejdere, som forsøgte at give Stien en Smule Lighed med en almindelig Landevej, gik til Side og lod os passere. Tilsidst kom vi til en lille Sænkning, i Læ af hvilken der stod tre Ambulancer.

Her er det, sagde Militærlægen, der fulgte os, steg ud af Bilen og bad os følge med. Luften var tung af Timian, der dækkede Lavningens Skrænter. Vi naaede vor Fører og klatrede op til Toppen af Skrænterne, hvor vi lagde os saa langt vi var med Næsen begravet i Timian og Øjnene rettede paa Slagmarken, der udbredte sig for vore Øjne.

Dette var altsaa Jaramadalen, dette var altsaa Jaramafloden, denne Flod, hvis Navn ved Siden af Manzanares Flodens er skrevet med Blod i den menneskelige Frihedskamps uforgængelige Historie.

Bag det lille Vandløb laa vore Frontlinier op mod Rodondos lange modende Bjergkam, som var besat af Fjenden.

For noget over en Uge siden begyndte Oprørrene at avancere langs Bjergkammen, og fra dens nordlige Ende behersker de nu med deres Kanoner og Maskinge-

(Fortsættes Side 4)

50 Øre

For denne ringe Sum kan „Arbejdet" faas Resten af Januar Kvartal bragt lige ind ad Døren.

Bestillingen af Bladet foregaar lettest paa den Maade, at man paa et Postkontor faar udleveret et Indbetalingskort, der udfyldes med nøjagtig Navn og Adresse og med „Arbejdet"s Konto-Nummer, der er 236,32. Bladet vil da uden yderligere Omkostninger blive leveret i Postkassen.

Husk Konto-Nummeret, det er 236,32, og bestil Bladet med det samme.

Gadespejlet

„Arbejderbladet"s Kommentarer til det af Ikke-Interventionskomitéen vedtagne Forbud mod Frivilliges Deltagelse i den spanske Borgerkrig former sig som en sønderlemmende Kritik af Sovjets Deltagelse i „den Komedie, som Ikke-Interventionskomitéens Arbejde hidtil har været" og som Bladet i sin Leder spaar den fortsat vil blive. — Man kan selvfølgelig ikke med nogen som helst Ret kritisere de andre Landes Deltagelse i det vedtagne Forbud uden at ramme Sovjet, hvis Deltagelse var en absolut Forudsætning for, at det overhovedet kom i Stand.

Det lyder hvinende falsk, naar man blæser revolutionær Samling paa en moderat Melodi efter reaktionære Noder.

—o—

I Søndags aabnede jeg for Radio-Avisen for at høre Nyt fra den store Verden derude — og saa fik jeg kun at vide, at Mrs. Simpson til Foraaret skal staa Brud i blaat, og at hendes Tilkommende, Lord Edward Winsor, er blevet saa økonomisk, at han har faaet Prisen for Barbering og for Undervisning i at staa paa Ski pruttet betydeligt ned. Som sædvanlig den rene Snolderød-Avis! Tænk, at Edward prutter, naar han skier. Sikke en Lord!

De spanske Ungdomsbevægelser

De forenede Ung-Kommunister og Socialdemokrater erklærer, at de ikke er hverken socialdemokratiske, kommunistiske eller marxistiske

[illegible]

Vi [illegible] Fuldførelse af en hurtigst mulig gennemført Socialisering af Industrien og Landbruget med Respekt for Smaabøndernes Ret. Vi forlanger Opstillingen af en Produktionsplan for hele Landet [illegible] under Kontrol af de [illegible] C. N. T. og [illegible] ønsker Enighed mellem dem og vil arbejde derfor.

Vi tænker næsten at dette sidste Optræder mere i Overensstemmelse med de Tanker og Stemninger, der raader blandt den brede Masse i det spanske Folk end de [illegible] Paroler, der udgives af Forerskabet for den spanske Ungdom".

Rustnings-Vanviddet

Oprustningerne betyder Baandlæggelse af Arbejdsudbyttet Generationer frem i Tiden

Enhver der støtter Rustningerne er Kontrarevolutionær og en Arbejderfjende

[illegible]

[illegible] Rustninger for dem noget af [illegible] Formaal og [illegible] Følger.

De vanvittige Rustningers Formaal er at værne de nationale Kapitalers Interesse mod konkurrerende Kapitalgrupper.

Alle Statsmænd siger, at det er for Fredens Skyld de ruster.

Denne Paastand er selvfølgelig [illegible] og den behøver vi ikke at gaa nærmere ind paa, thi det er klart som Dagen, at den, der for alt i Verden vil Fred, sidst af alt vil anskaffe sig Kanoner og Granater.

Naar et Land ofrer uhyrlige Summer paa at skabe en krigsberedt Hær [illegible] et Værn, som det saa smukt hedder [illegible] saa er det selvfølgelig ogsaa Meningen, at det i givet Fald skal bruges [illegible] og det gælder alle Lande [illegible] ogsaa Danmark [illegible] hvor meget der saa end siges i modsat Retning.

Paa den anden Side vil vi ikke paastaa, at Statsmændene lader Kanonerne knalde af ved den første den bedste Lejlighed, thi ogsaa for Magthaverne er der store Risikoer forbundet med en Krig. Det er et Spil, hvor Gevinst og Indsats tages under nøje Overvejelse. Men naar de mener vitale Interesser er truet, saa kommer Krigen uden mindste Tøven [illegible] hvis ikke den modstaaende Part bøjer af.

Dette var man klart for ganske nylig, da Hitler i det skjulte forsøgte at okkupere spansk Marokko.

Skønt Frankrig er et demokratisk Land med en Socialdemokrat som Statsminister og Kommunisterne som Støtteparti for Regeringen, havde man ganske rolig set paa, at Hitler sendte baade Soldater og Kanoner til Spanien [illegible]

[illegible]

[illegible] Rustningerne skulde bruges [illegible] Frankrig og Rusland.

Af dette Tilfælde ser man og saa, hvilke Interesser det er, der skal varetages, og i givet Fald forsvares i Krigen. Det er de imperialistiske Interesser [illegible] det er Kampen om Verdens Herredømme, Kampen om Retten til at udbytte Verdens producerende Millioner, der afgør Krig eller Fred.

En kapitalistisk Krig bliver aldrig ført for Idéernes Skyld,

men Idéerne bliver af Magthaverne brugt for at vildføre Masserne, thi ikke engang de kapitalistiske Magthavere tror, at de kunde faa Folkene til at gaa ud og slaa hinanden ihjel, hvis det aabent blev sagt til dem, at Kampen drejede sig om, at nogle kapitalistiske Koncerner kunde bevare eller erhverve Udbytningsmagten over saa og saa mange Millioner Mennesker.

Derfor hedder det, naar en Krig skal forberedes, at vi skal kæmpe for Fædrelandet, for vor Kultur, for vor Frihed og for andre Folks Frihed, for Folkenes Selvbestemmelsesret o. s. v., skønt enhver Krig nødvendigvis maa ophæve alt det, og altid medfører mindre Frihed, mindre Selvbestemmelsesret, Ødelæggelse af Kultur, mere Undertrykkelse. Generalstaben er under en Krig den, der regerer Landet, og Militærdiktaturet er det værste, vi har!

Naar England i Dag ruster saa stærkt, som det gør, er det ikke til Værn for Demokratiet eller de smaa Staters Beskyttelse. Den er heller ikke vendt mon nogen Idé [illegible]

[illegible] Folk myrdes i hundred tusindvis, og den vil ikke røre en Finger for at forhindre det, naar det ikke gaar dens egne Interesser for nær. Men lad dem prøve at tilegne sig Kontrollen over nogle hundrede tusinde Mennesker, som den hidtil har besiddet Udbytningsretten over, saa tøver den ikke med at ofre Soldater og Kanoner for at værne sine „Rettigheder".

Den kapitalistiske Militarisme kan aldrig bruges til at kæmpe for Virkeliggørelsen af en Idé.

Den kan kun bruges for kapitalistiske og imperialistiske Formaal.

Hvor Revolutionen udbryder og Folket med Vaaben i Haand forsøger at tilkæmpe sig større Frihed og erobre Samfundet for sig selv, maa den kapitalistiske Militærmagt, som Historien viser os, altid først ødelægges, før Revolutionen kan sejre, hvor dette ikke lykkes, er Revolutionen paa Forhaand dømt til at lide Nederlag.

Den kapitalistiske Hær kan ikke erobres og bruges i Revolutionens Tjeneste, den *skal* ødelægges. Der [illegible]

[illegible]

Statstjenestemændene skal igen snydes

[illegible]

Fagforeningernes Penge misbruges til Valgagitation

Man kan ikke just paastaa, at det socialdemokratiske Parti er særlig sensibel i moralsk Henseende, naar det gælder at tilegne sig andres Penge til Agitation for sig selv.

Det Misbrug af Partifællernes [illegible] ledende Pladser i Fagbevægelsen der i denne Tid misbruges til at tilegne sig Medlemmernes Penge er i moralsk Henseende af en temmelig mislibig Karakter.

Saaledes har Forretningsudvalget for „Dansk Arbejdsmands Forbund" besluttet at indstille til Forbundets kompetente Forsamling (i dette Tilfælde vel Hovedbestyrelsen) om at bevilge *20,000 Kr. af Forbundets Midler til det socialdemokratiske Partis Valgfond!*

Ligeledes har Centralafdelingen for København organiserede Smede og Maskinarbejdere holdt Repræsentantskabsmøde, hvor man uden at spørge Medlemmerne ad bevilgede 50 Øre for hvert Medlem, ialt 8000 Kr., til det samme Partis Valgfond.

Det samme har sikkert gentaget sig i flere Fagforbund, hvor man har bevilget forskellige Beløb af [illegible] Midler til samme Valgfond [illegible]

[illegible] Kr. om Aaret, og det kunde han ikke gaa med til.

Men senere, kom igen senere, sagde Ministeren, saa kan vi jo altid tale om det.

Ja, det er klart, saa kan de faa et nyt Afslag, det er jo saa rart billigt for Statskassen, og naar Tjenestemændene lader sig nøje dermed, saa er det jo ogsaa fint for Statsinstitutionerne.

Mon ikke den Behandling Statstjenestemændene her har faaet af deres Arbejdskøber, den socialdemokratiske Finansminister, kan aabne Øjnene ikke alene paa Tjenestemændene, men ogsaa [illegible]

[illegible]

En fin Moral.

[illegible]

En ny Biograf

[illegible]

Det faglige Bureaukrati og Valgagitationen.

[illegible] et bestemt politisk [illegible] Spørgsmaal.

Men moralsk set vil det falde det faglige Bureaukrati vanskeligt i en saglig Diskussion at paapege Fagforeningernes særlige Interesse i den socialdemokratiske Valg-

Ogsaa Frimærker

modtages som Betaling for Abonnement paa „Arbejdet". Det koster kun 50 Øre Resten af Kvartalet.

„ARBEJDET"
Organ for Fagoppositionens Sammenslutning i Danmark
Redaktion & Ekspedition:
Blaagaards Plads 21
København N.
Kontortid hverdage 1—19
Postgiro 28632

agitation nu til Kommunevalgene.

Tager vi f. Eks. Københavns Kommune, hvor Socialdemokratiet har Flertal, og ser nøjere efter, hvorledes dette Flertal har behandlet de kommunale Arbejdere og deres daglige Interesser, saa er Billedet ikke flaterende. Helt aktuelt er den sjofle Maade, Hospitalsarbejderne er behandlet paa af det socialdemokratiske Flertal, og hvorledes med de andre Arbejdere og Funktionærer, f. Eks. Sporvejsfunktionærerne, der i Aarevis har maattet vente forgæves paa en berettiget Lønforbedring.

Vi kan roligt paastaa, at ingen privat Arbejdskøber eller konservativt styret Kommune har vovet at behandle deres Arbejdere saa hensynsløst sjofelt som det socialdemokratiske Flertal i Københavns Kommune.

Og i Stedet for, — naar de endelig vil have Fagforeningernes Penge — at gaa i Spidsen for Forbedring af Arbejdernes Lønvilkaar, saa er dette socialdemokratiske Bystyre blevet en Løntrykker, som de konservative Kommuner og Privatkapitalister kan bruge som Bremseklods paa deres egne Arbejderes Lønfordringer.

Og Svaret, Hospitalsarbejderne fik, at de maatte først faa gennemført Forbedringerne i de konservative Kommuner, før de kom og stillede Krav til Københavns Kommune, er dog ingen særlig Opfordring til Fagbevægelsen om at skænke Pengene til det Parti, der har Magten i København.

Eller lad os tage de arbejdsløse Fagforeningsmedlemmer og den Behandling, den socialdemokratiske Kommuneledelse giver dem paa Socialkontorerne og i Magistraten.

Det er baade Opfattelse, Aand og Tone fra Fattigvæsenskontorerne, da Højre sad ved Magten, *der gaar igen her!*

Her er den organiserede Arbejder ikke andet end et Nummer, hvis menneskelige Rettigheder og Personligheder enhver snottet „Fars Søn" paa Kontoret kan træde paa *under socialdemokratisk Styre!*

Som Tak for denne sjofle Behandling kan saa disse organiserede Arbejdere af deres fattige Understøttelse tvinges til at betale et Fagforeningstillæg til Agitation for, at dette nedrige Regimente kan fortsættes.

Eller for lige at nævne Partiets Politik, kravet om Forkortelse af Arbejdsdagen, som er den eneste Mulighed for en Sænkning af Arbejdsløsheden, har Partiets Formand brutalt afvist.

Eller den *indirekte Beskatning:* Alt, hvad Fagforeningerne har skaffet sine Medlemmer af Lønforbedringer i de senere Aar og mere til, har Socialdemokratiet gennem sin prisfordyrende Politik frastjaalet Arbejderne igen til Understøttelse af Godsejere, Storagrarer, Obligations- og Finanskapitalen.

Vi gad i det hele vide, om de socialdemokratiske Bureaukrater i Fagbevægelsen paa et eneste saglig Felt kan begrunde Fagbevægelsens Interesse i at bruge sine Pengemidler til politisk Valgagitation.

Dette saa meget mere, som Fagbevægelsen i de senere Aar har vist sig saa svag, at den slet ikke har varetaget Arbejdernes økonomiske Interesser. En Fagbevægelse, der staar i den Stilling, behandler Bureaukratiet samvittighedsløst, naar det øser deres Pengemidler ud til uvedkommende Formaal.

Denne Optræden kan kun logisk forklares ud fra den Opfattelse, at der i Danmarks Fagbevægelse sidder et socialdemokratisk Bureaukrati ved Magten, hvis Formaal er at forsvage og ødelægge Fagbevægelsen som Kampbevægelse til Fordel for deres Parti og dets kapitalistvenlige Politik.

Og dette er vel ogsaa det egentlige Motiv.

Men den Svikmølle gaar dog kun til en Tid.

Den tvungne Værnepligt til Folkeafstemning

I Folketinget har Retsstatsmanden Oluf Petersen stillet Forslag om, at Afskaffelse af den tvungne Værnepligt sendes ud til Afstemning blandt Vælgerne.

Forslaget har, da dette skrives, endnu ikke været til Debat i det „høje" Ting, saa med Sikkerhed kan dets Skæbne endnu ikke afgøres, men til Trods for, at baade Socialdemokraterne og de Radikale tidligere har udtalt sig for dens Afskaffelse, er det mest sandsynlige, at Vælgerne ikke faar Lov til direkte at sige deres Mening om dette Spørgsmaal, thi de to Parter er vistnok noget anderledes afmarcheret i Dag, end de var for 5 Aar siden i dette Spørgsmaal.

Kommunisternes og Højres og Venstres Stilling til Spørgsmaalet er derimod kendt. De har sluttet Enhedsfront for Værnepligtens Bevarelse, og med de sidste Taler Aksel Larsen har afleveret i Militærdebatten, hvor han var ved at overgaa Højre i Forsvarsvenlighed og Militarisme, kan Kommunisternes Stilling ikke forbavse.

Det hævdes jo fra den Side, at den tvungne Værnepligt er nødvendig, for at Arbejderne derigennem kan øve nogen Kontrol over Hæren, og at en Hær, der er bygget op paa almindelig Værnepligt i givet Fald, hvor den skal bruges mod den „indre Fjende", ikke er til at stole paa for Magthaverne.

De sørgelige Kendsgerninger taler imidlertid et andet Sprog. Der findes ikke noget Land i Verden, hvor Hæren har svigtet Magthaverne, naar de har haft Brug for den mod Arbejderne. De to Tilfælde, der kan være Tale om: Tyskland og Rusland under Revolutionen, var Hæren allerede ødelagt og i Opløsning, den kunde ikke bruges, hverken til at slaa Revolutionen ned eller til at vinde Revolutionen.

I Tyskland, hvor det lykkedes Noske at redde nogle Rester af Hæren, kunde denne udmærket bruges til at knuse Spartakisternes Opstand, ligesom den under de sidste Aar af Krigen flere Gange blev sat ind mod Befolkningen, hvor det kom til spontane Opstande, skønt den endnu mere end den danske hvilede paa „almindelig" Værnepligt.

Hvis Værnepligtshæren virkelig var en Fare for det bestaaende Samfund, saa vilde det jo ogsaa være mærkelig, at to saa samfundsbevarende Partier som Venstre og Højre ikke vil høre Tale om nogen anden Hærordning end paa Grundlag af den tvungne Værnepligt.

Naar en ung Mand bliver indkaldt til Militærtjeneste, udslettes fra det Øjeblik, han trækker Uniform paa, hans Individualitet, han bliver slet og ret et Nummer, en Del af en stor Masse, der kun handler paa Kommando, og er der endelig en enkelt, der vil hævde sin Individualitet og forsøge at vedblive at være Menneske, har man Midler til at knægte ham, og det vækker straks som Skræk og Advarsel mod andre.

Den kapitalistiske Stats Hær, hvad enten den er udgaaet af den tvungne Værnepligt eller købte Soldater, vil altid være et Redskab i de kapitalistiske Magthaveres Hænder og blive brugt i deres Interesser. Al anden Tale er Demagogi. Det eneste radikale Middel derimod er at bekæmpe Militarismen.

Englands og Amerikas Deltagelse i Verdenskrigen viste os en anden Ting, nemlig, at der ikke kan føres Krig uden tvungen Værnepligt.

Og det er en Erfaring, der ikke er blevet svækket i Tiden siden. Tværtimod har alle Stater Planer færdige om, at i Tilfælde af Krig skal der ikke alene være Mobilisering af Soldater, men af hele Samfundets Produktionsliv, deri selvfølgelig indbefattet alle Arbejdere. Det bliver en Tilstand, hvor alle de Rettigheder og Goder, Arbejderne i Løbet af Menneskealdre har tilkæmpet sig, bliver afskaffet i Løbet af Timer. Det bliver en Reaktion saa sort, som Verden aldrig tidligere har set.

Er man Tilhænger af den tvungne militære Værnepligt, er man Tilhænger af disse Tilstande.

Vi gentager: uden Værnepligt kan der ikke føres Krig, ja den kan end ikke føres med den militære Værnepligt alene, men alle Arbejdere i det civile Arbejde vil ogsaa blive stillet under Generalstabens Kommando.

Derfor maa den virksomste Kamp mod Krigen være at bekæmpe den tvungne Værnepligt og ikke bare den, men bekæmpe og begrænse Statens tiltagende Autoritet paa alle Omraader.

Men netop derfor tvivler jeg ogsaa paa, at Forslaget om den tvungne Værnepligts Afskaffelse kommer til Folkeafstemning!

Militærnægter.

Niels Møller erklæret for ikke aandsvag

En dundrende Fiasko for Sogneraadet i Balle Kommune

I sidste Uge fandt den endelige Undersøgelse af Niels Møller Sted paa Landsretssagfører Ejstrups Kontor i Viborg.

Vort Blad var repræsenteret ved vor Silkeborg-Korrespondent, og denne havde en timelang Samtale med Landsretssagføreren og Lægen, — en særlig Aandssvage-Specialist fra „Brejninge Aandssvageanstalt", — der begge med Interesse læste vore Artikler om Niels Møllers Behandling.

Efter Undersøgelsen erklærede Lægen, at han ikke, *før* han havde udfærdiget den officielle Attest, kunde udtale sig i Enkeltheder, men saa meget kunde han sige:

Niels Møllers Plads er hverken paa Brejninge eller nogen anden Aandssvageanstalt. Sterilation er selvfølgelig udelukket. **De kan fra i Dag betragte Niels Møller som en fri Mand i enhver Henseende. Han er ikke aandssvag!**

Tillykke Niels Møller!

Vi ved, at denne Meddelelse vil bringe Glæde i Tusinder af Arbejderhjem i Danmark, hvor man med den dybeste Interesse gennem vort Blad har fulgt dette onde Anslag mod en hæderlig og flittig Arbejder.

Og vi ved, at vi udløser Tusinder af rettænkende Menneskers Følelser, naar vi gennem disse Linier sender Niels Møller og hans gamle Forældre en hjertelig Lykønskning i Anledning af dette Resultat.

Tak, fordi I ikke brød sammen! Tak, fordi I holdt ud og fortsatte Kampen!

Men ogsaa Niels Møllers arbejdsløse Kammerater og hans Fagforening i Lysbro maa vi ikke glemme. Uden deres moralske og økonomiske Støtte var denne Kamp sikkert ikke vundet og Niels Møller været en steriliseret Stakkel paa en eller anden Anstalt.

Derfor vil alle vi, der dybt menneskeligt harmedes over det hjerteløse Anslag mod Niels Møller, sende disse hans Kammerater i Dag vor hjertelige Tak for deres Indsats.

I vor dybt fordærvede Tid, hvor det oftest er „god Moral" at skubbe til Vognen, der hælder, der satte de i Endrægtighed Skuldrene imod og rettede Vognen op!

Deres Handling i denne Sag staar som et lysende Eksempel til Efterfølgelse i den fortsatte Kamp mod Socialudvalgenes og Socialkontorernes hjerteløse Behandling af vore fattige Medmennesker.

Maatte deres Handling vække Genklang rundt i Danmarks Kommuner.

Niels Møllers lille Barn.

Men endnu er Kampen ikke slut.

Med hjerteløs Kynisme *rev man hans lille Barn ud af hans og hans gamle Moders Arme* — og førte det bort til et Børnehjem.

Med lige saa haardhændet Kynisme har man senere beslaglagt Niels Møllers Løn hos hans Arbejdsgiver til Betaling for Barnets Ophold paa Børnehjemmet.

De moderne autoriserede *Kidnappere* forlanger ogsaa deres „*Løsepenge*".

For at gennemføre „Aktionen" mod Niels Møller tog de bl. a. og saa hans Barn fra ham! Og de fik Overmyndighederne med dertil paa Grundlag af „*Indberetninger*", Niels Møller *ikke har set*.

Efter Udfaldet af det hjerteløse Anfald mod Niels Møller selv, hvor Paaskuddet, Pargf. 314 og Beskyldningen om Aandssvaghed nu er faldet til Jorden som pure Opspind, er det i højeste Grad paakrævet, at Overmyndighederne i Børneværnssager oplyser om, hvad det er for *Paaskud* „Børneværnet" i Balle Kommune har angivet for at faa Tilladelse til at tage Barnet fra Niels Møller og hans gamle Forældre.

Naar man er en *meget Hellig Mand*, skal man jo ikke gerne bære falske Vidnesbyrd imod sin Næste, særlig naar man er Formand for „Børneværnet", og Næsten er en fattig Arbejdsmand.

Hr. *Farisær* eller *Samaritan:* De Mænd, der formaaede at rive det lille Barn ud af Armene paa dem, der havde Kærlighed og Godhed for det, formaar de nu ogsaa at erkende deres Fejl og deres Brøde og bringe det uskadt tilbage?

Vi spørger: Hr. *Farisær* eller *Samaritan?*

Opgørets Dag nærmer sig.

Det er en god Stund. Afgørelsen om Niels Møllers Aandssvaghed er faldet.

Socialudvalgets Paaberaabelse af Pargf. 314, altsaa Beskyldningen om, at Niels Møller var et fordrukkent, lastefuldt Individ, der burde indespærres paa Tvangsarbejdsanstalt, er forlængst afsløret som et lavt Hævnens Paaskud, der ikke havde det mindste med Sandheden at bestille.

Nu har Erklæringer fra Præsten, fra Læreren, fra Niels Møllers Arbejdssteder og sidst Lægeerklæringen stemplet Paaskudet om Niels Møllers Aandssvaghed som et Paaskud af samme lave moralske Art, — om end endnu mere underfundigt.

Tilbage for Arbejderne i Balle Kommune er at gøre op med de Repræsentanter i Sogneraadet, der har Delagtighed i og Ansvar for denne Opførsel.

Thi anerkender Arbejderne den Art Handlinger og den Moral, der ligger bag, da er de ude, hvor ingen rettænkende Arbejder bør være.

Denne Gang var det Niels Møller — hvem skal være Ofret næste Gang?

De samme Banditter

Det er ikke alene i Rusland, de eneste rigtige „Demokrater", Stalinisterne hærger med Mord og Terror. Ogsaa i Spanien er Jagten paa de revolutionære Arbejdere gaaet ind. Takket være de russiske Vaaben, der en Tid kom, og Masseindvandringen af udenlandske „Kommunister", har den spanske Moskwasekt faaet en Indflydelse, den ellers aldrig vilde have faaet.

Og de nye Tilbedere af den demokratiske Kapitalisme har, som vi tidligere har omtalt, forstaaet at bruge deres Magt. Tre Syndikalister dræbt i Madrid. Trotskisternes Ungdomshjem stormet og ødelagt, C. N. T.s Blad i Madrid forbudt en Tid o. s. v.

Søndag d. 21. Februar meddelet „Arbejderbl." stolt, at deres spanske Partikammerater fortsætter Skyngelstregerne. I Madrid, der beherskes af Stalinister og den øvrige borgerlige „Antifascisme", er Trotskisternes Radiosender blevet lukket og deres Blad „Røde Medkæmper" forbudt. Grunden er, at Trotskisterne — ligesom C. N. T. og F. A. I. — er Modstandere af saavel den „demokratiske" som den fascistiske Kapitalisme og ønsker Socialismen indført.

Ja, Stalinisterne kan være stolte i deres nye Rolle som Noskes og Eberts aandelige Arvtagere.

Det er vel umuligt for Spaniens revolutionære Arbejdere i Dag at slaa Moskvabanditterne ned; Kampen mod Fascismen og Forholdet til Rusland umuliggør det. Men knuses Verdensfascismen i Spanien, vil Spørgsmaalet Kapitalisme eller Socialisme blive stillet paa Dagsordenen. Kommunisternes Stilling til P. O. U. M., F. A. I. og C. N. T. viser tydeligt, at de *har valgt.*

Som en logisk Følge af den demokratiske Folkefrontsparole fra Moskva har de valgt Kapitalismen og den borgerlige Republik.

Rart at vide, hvor de Herrer staar — ogsaa for os herhjemme netop til Valgene.

C. H.

Martin Nielsen i Positur

Ifølge „Arbejder-Bladet" har Martin Nielsen begaaet en Tale i Anledning af Kommunevalget, hvori han bl. a. har udtalt:

„Vi forlangte og forlanger endvidere, at et Arbejderstyre med jernhaard Haand maa og skal slaa ned paa enhver Svindel og enhver Tendens til Korruption..."

Det er den samme Herre, der i Kvindeligt Arbejderforbund har brugt hele sin Indflydelse paa de kommunistiske Partimedlemmer, for at faa dem til at lave Manipulationer med Medlemmernes Penge, for at dække over en Kassemangel, den Dag Revisionen ventedes.

Han kræver Kamp mod Svindel og Korruption — endda med jernhaard Haand — og saa er han selv med til at fremme Korruptionen og Svindelen i Kvindeligt Arbejderforbund ved at føre Revisionen bag Lyset, ved at der tages Penge af den ene Kasse og lægges over i en anden, til Revisionen har været der.

En køn Korruptionsbekæmper!

De norske Søfolk skal sejle for Franco

Arbejdsretten har erklæret Blokaden ulovlig

De skandinaviske Søarbejderes Organisationer vedtog paa en Konference for nogen Tid siden at blokere al Søfart til de af Franco besatte Havne i Spanien.

De norske Redere, der har store Profitinteresser i denne Fart, har indklaget den norske Sømandsorganisation for Arbejdsretten (noget lignende som den faste Voldgiftsret i Danmark), og denne Ret har med alle Stemmer mod to afsagt en Kendelse, hvori det hedder:

1) Norsk Sømandsforbund har ikke haft Tarifret til at give sine Medlemmer Paalæg om, at de skal kræve Afmønstring fra Skibe til spanske Oprørshavne.

2) Inden 24 Timer efter at denne Dom er forkyndt, skal Norsk Sjømandsforbund telegrafisk og gennem Cirkulærer varsle sine Afdelinger om, at de tilbagekalder Cirkulæret af 18. Januar med dets Paalæg om, at Forbundets Medlemmer skal kræve Afmønstring fra Skib til spanske Oprørshavne.

Under Retsforhandlingerne udtalte en af Redernes Repræsentanter, at Sømandsforbundet ikke havde noget at gøre med at drive Udenrigspolitik, det kunde de blot lade Regeringen om. Selvfølgelig, thi saa ved Rederne, at baade deres og Francos Interesser bliver varetaget paa bedste Maade.

Sømandsforbundets Formand, Haugen, har erklæret, at Forbundet bøjer sig for Dommen, men forhaabentlig vil de norske Sømænd ikke lade sig tvinge til at gøre Tjeneste for Franco og dermed skade de for Friheden kæmpende spanske Arbejdere; thi ikke al Verdens Domstole og Voldgiftsretter kan tvinge nogen til at sejle med Skibe, der sejler med Last til Oprørerne, naar de ikke selv vil. Forhaabentlig forstaar de norske Sømænd deres internationale Solidaritets Pligt.

Hospitalsarbejderne bøjede sig

Et Offer for Alliancen mellem Parti og Fagforening

Som vi omtalte i sidste Nummer af „Arbejdet" truede Hospitalsarbejderne med Strejke fra 1. Marts for endelig at faa gjort en Ende paa det gammeldags og nudholdelige Kost- og Logisystem, som de gennem mange Aar ad fredelig Vej har søgt at komme til Livs.

Overfor denne Strejketrusel blev alle onde Magter indenfor Fagbevægelsen og det politiske Socialdemokrati mobiliseret for ved Trusler og Bønner at faa Hospitalsarbejderne til at slave videre efter den 70 Aar gamle Arbejdsordning.

D. s. F. nægtede dem Strejketilladelse og forbød dem endogsaa at udsende et Opraab til Offentligheden, hvori de redegjorde for de daarlige Arbejdsbetingelser, den socialdemokratiske Københavns Kommune bød dem, og deres eget Forbund, Kommunalarbejderforbundet, som de staar tilsluttet, truede dem med Eksklusion, hvis ikke de var artige og lod noget saa formasteligt som Strejke fare.

H. P. Sørensen, der er Formand for Borgerrepræsentationen, kaldte Hospitalsarbejdernes Fagforeningsbestyrelse til sig og ved henholdsvis Løfter og Trusler og Bønner søgte han at lægge et Pres paa dem for at faa dem til at opgive Tanken om Strejke.

Under dette stærke Pres lod Hospitalsarbejderne sig skræmme.

Der har [illegible] Hospitalsarbejdernes Fagforening været foretaget en Urafstemning om Strejken skulde iværksættes eller ikke, og Resultatet blev, at en Resolution, der [illegible] Hovedbestyrelsens Beslutning om, at der ingen Strejke skulde være, blev vedtaget.

Resolutionen udtaler ganske vist

BRDR. THØGERSEN'S BOGTRYKKERI
Vesterbrogade [illegible]
C. 3023
Moderne Tryksager - Billige Priser

„Krystal" Mineralvand
Tilkendt Guldmedalje i København
Bemærk Garantien paa Etiketterne.
Anvender kun lovligt foreskrevne Flasker med Navnet „Krystal" i Flaske og Prop. — Salg til Private.
Billige Priser.
Godthaabsvej 239. Telf. C. 6355

Vil du støtte

en fri og uafhængig Presse, der uden Hensyn til Parti eller Personinteresser hensynsløst taler Arbejdernes Sag og forsvarer de enkelte Arbejdere, naar de lider Overlast, hvad enten det er af private Arbejdskøbere eller offentlige Myndigheder, tegn dig da som Abonnent paa „Arbejdet". Resten af Kvartalet koster kun 50 Øre, og Beløbet kan indsendes paa Postkonto 28632.

Da vi ikke gør nogen Hemmelighed af, at vi er fattige, modtager vi ogsaa gerne direkte Tilskud til Bladets Udgivelse. For Beløbet kvitteres i „Arbejdet", og Pengene kan indsendes paa samme Maade.

Vor Garantifond, der bestaar i, at man tegner sig for 10 Numre pr. Uge og betaler dem med Kr. 1.50, staar stadig aaben for ny Tilslutning. De 10 Blade kan sælges eller deles ud som Garanten selv vil det.

Vi opfordrer alle Interesserede, der vil yde et ringe Beløb og gøre et lille Stykke Arbejde for en fri revolutionær Arbejderpresses Udbredelse og Sikring, at tilslutte sig denne Garantifond ved at give vort Kontor Blaagaardsplads 21 St. Meddelelse derom.

Men gør det nu i Dag.

en Opfordring til Hovedbestyrelsen om snarest muligt at søge tilvejebragt et akceptabelt Resultat.

Det er jo et fromt Ønske, som Hospitalsarbejderne har haft i mange Aar, at deres Hovedforbund skulde skaffe dem ordentlige Arbejdsforhold, men hidtil har det ikke hjulpet meget, og vi tvivler om, at det vil hjælpe i Fremtiden.

En skandaløs Tilsidesættelse af Arbejdernes Interesser for indbildte politiske Interessers Skyld.

Der er to Ting, der sikkert har vejet stærkt i Vægtskaalen for at faa Hospitalsarbejderne til at fravælde Strejkebeslutningen, og det for det første Truslen om, at de vilde blive ekskluderet af Kommunalarbejderforbundet, og at dette Forbund i Tilfælde af Strejke vilde give Arbejdspladserne fri, altsaa opfordre andre Arbejdere til at udføre Skruebrækkerarbejde, og for det andet Forsikringen fra Fagforeningsledernes og Politikernes Side om, at saafremt de startede en Strejke mod den socialdemokratisk styrede Kommune, lige under et Valg, vilde de forskertse den øvrige Arbejderklasses Sympati og Støtte.

Den sidste Paastand tror vi at kunne sige er uden Rod i Virkeligheden. De danske Arbejdere kan ganske vist ikke lade være at gaa hen og stemme, men derfor svigter de ikke deres Klassesolidaritet. Det er tværtimod mere sandsynligt, at mange vilde have faaet Øjnene op for, at de saakaldte Arbejderrepræsentanter i Københavns Kommune i Virkeligheden kun er Repræsentanter for denne kapitalistiske Kommune, og ligesaa blodige og brutale Arbejdskøbere som de private.

At Arbejderne skulde svigte deres Klassesolidaritet, fordi nogle daarligt behandlede Klassefæller gaar i Kamp mod deres Arbejdskøber for at faa bedre Kaar, selv om denne Arbejdskøber er en socialdemokratisk Kommune, er en nederdrægtig Beskyldning, som de danske Arbejdere ikke har gjort sig fortjent til.

Truslen om, at Forbundet vilde aabne Arbejdspladsen for Skruebrækkere i Tilfælde af Strejke viser, hvor langt ned Fagbevægelsen er kommet. Fagforeningerne er dannet med det Formaal at være et Værn og et Vaaben for Arbejderne i deres økonomiske Kamp. [illegible] skal bruges [illegible] stilles i Tjeneste til [illegible] mod at Skruebrække [illegible] deres Kom[illegible] den dybeste Fornedrelse [illegible] kan tænkes.

Naar Fagbevægelsen er endt i [illegible] Afgrund saa er Aarsagen først og fremmest den Afhængighed, der er kommet i til de politiske Partier, hvorved Arbejdernes virkelige Interesser stadig ofres for indbildte politiske Interessers Skyld.

Derved er Arbejdernes Tro paa Fagforeningerne og deres egen Evne til at gøre noget i Kampen mod Kapitalismen blevet nedbrudt, og derfor er Tilstandene for største Delen af Arbejderklassen ogsaa saa elendig som den er.

Hvis Arbejderne vil gøre sig noget Haab om igen at naa økonomiske Fremskridt, saa kan det kun ske, hvis de formaar at frigøre Fagforeningerne for den demoraliserende politiske Indflydelse, saa de igen uden Hensyn til nogen Side kun faar den ene Opgave at tjene Arbejderne i deres Kamp.

Og dette gælder i første Række Hospitalsarbejderne. Hvis de kun sætter deres Lid til Borgerrepræsentanternes Løfter, saa vil de blive snydt, som de er bleven det hidtil. Kun hvis de formaar at skabe en stærk og uafhængig Fagforening, er der Mulighed for deres Kravs Gennemførelse.

RADIO

GOTTFRIEDT OLSEN
Værksted for fin Mekanik
Overgaden o. Vandet 10 Amg. 7970
Reparation af Hovedtelefoner og Højttalere.
Specialitet. Reparationsværksted for Mekaniske Apparater, Stempler, Numeratører, Grammofoner, Barometre, Fotografiapp. og Kikkerter.
Alt Dreje- og Revolverarbejde.
Grundlagt 1919.

ALLE MODERNE RADIOAPPARATER
sælges paa Ratebetaling. Deres gl. Radio eller Grammofon tages i Bytte.
»Kramolin«, Rosenvængets Allé 8.
Øbro 6016. Øbro 6316.

Bedragerierne i Kvindelig Arbejderforbund

(Fortsat fra Side 1)

Det er ikke en Undersøgelse, Medlemmerne kan være tilfreds med, det er ikke en Undersøgelse, der skaber ren Bund at begynde paa for de Kvinder, Medlemmerne vælger til at overtage Arbejdet efter Bedragerne. Man faar i det hele taget det Indtryk, at man fra Politiets Side har været bange for at gøre Undersøgelsen for omfattende af Frygt for, at visse andre Personer kunde blive kompromitteret. Hvorfor ellers stoppe op paa Halvvejen — og hvorfor kun et offentligt Retsmøde?

De tilsvindlede Penge er ødslet bort til et overdaadigt Levned.

Skønt de tiltalte Bedragersker blev lønnet godt, med en Løn af ca. 5000 Kr. om Aaret, af de Kvinder, der dagligt skal slide haardt for en meget mindre Fortjeneste, og saaledes kunde føre en sorgfri økonomisk Tilværelse paa et betydeligt højere Levniveau end Arbejderne i al Almindelighed, havde de tillagt sig saadanne Vaner, at de maatte stjæle fra deres fattigere Medlemmer for at tilfredsstille dem.

De Penge, de har tilsvindlet, og har de ødslet op, ødslet dem bort til Sus og Dus paa fine Restaurationer, til fine Klæder og Fornøjelser, som ellers kun Levemænd og Demimonder kan tillade sig. Nogle nydelige Repræsentanter for Arbejderklassen.

Deres Forsvarer, Fru Ingeborg Hansen, henstillede til Dommeren at give dem en betinget Dom under Hensyn til deres svage Helbred og høje Alder.

Det tror vi dog ikke kan lade sig gøre. Man kan ikke, samtidig med at man for rene Bagateller i de saakaldte Social-Bedragerisager idømmer Fængsel og Tab af borgerlige Rettigheder, give disse Bedragere, der har gjort sig skyldige i den mest afskyelige Forbrydelse, der findes: at stjæle fra fattige Kvinder for at kunne leve et udsvævende Liv, en betinget Dom. Det vilde være en Karrikatur af al Ret!

Bagmændene, der gennem Aar har dækket Forbrydelserne, skal ikke slippe for Ansvaret.

Men Sagen er ikke sluttet, fordi Bedragerne puttes i Fængsel. Der er et andet Regnskab, der skal gøres op, andre, der skal drages til Ansvar.

Og det er alle dem, der igennem en Aarrække har været vidende om, at der fandt Misligheder Sted, men som alligevel ikke har gjort noget for at faa dem standset, ja, som endog altid har taget Bedragerne i Forsvar, naar de blev angrebet af Medlemmerne.

Det gælder først og fremmest Kvindeligt Arbejderforbunds Formandinde, Alvilda Andersen, der tidligere har dækket Kassereren Fru Johanne Jensen. Hvorledes kan hun forsvare, at hun ikke har fjernet Fru Jensen fra Forbundets Penge allerede for [illegible] siden [illegible] sine tyvagtige Tilbøjeligheder.

Yderligere har hun ikke kunnet være uvidende om, at der var noget galt med Mærkesalget det sidste Aarstid. Hvorfor er hun ikke skredet ind?

Hvorfor saa vi for Resten ikke Alvilda Andersen som Vidne i Retssalen? Hvorfor fik hun ikke i det offentlige Retsmøde Lejlighed til at afgive Forklaring om hendes Forhold til hele denne Sag, det vilde have været uhyre interessant, og det vilde i særlig Grad have interesseret Kvindeligt Arbejderforbunds Medlemmer?

Hvis det er rigtigt, som det oplystes i Retten, at Johanne Jensen gik rundt paa de forskellige Kontorer og stjal Mærker, ogsaa paa Forbundskontoret, hvorledes kunde hun da saa længe blive ved at have Adgang til Fagforeningens Værdier?

Men ogsaa „Soc.-Dem." og hele det socialdemokratiske Apparat har et Ansvar i denne Sag; thi det har altid betingelsesløst stillet sig til Raadighed for at forsvare alle Skændigheder, Kvindeligt Arbejderforbunds Ledelse gennem Aarene har øvet mod Medlemmerne, og har derigennem hindret Medlemmernes egen Kontrol.

Og saa er der endelig Kommunistisk Parti og de kommunistiske Bestyrelsesmedlemmer i Kvindeligt Arbejderforbund, der under denne Bedragerisag har sluttet Enhedsfront med Socialdemokraterne for at hindre en til Grunden ført Opklaring af Bedragerierne med en Afsløring af baade de direkte og de indirekte Skyldige.

Kommunisterne har dermed vist, at de ikke er et Haar bedre end Socialdemokraterne, det er kun Partiinteresser, de vil have varetaget i Fagforeningerne, saa kan Medlemmernes Interesser ryge ad Helvede til.

Derfor bort med alle Partiintriger i Fagforeningerne, men gør dem til stærke Sammenslutninger, der kan værne Medlemmerne mod deres Arbejdskøbere og stil dem direkte under Medlemmernes Kontrol!

SILKEBORG
Udmaalingen af Øjnene er GRATIS.
LAURS. BAK,
SØNDERGADE 9.

FODTØJ
FR. VII's GADE 14.
Billigste Skotøjsreparationsværksted.
Herresaaler og Hæle 4,50. Dame 3,00.

Stengade 25
Prima Saaler og Hæle.
Alle Reparationer med Garanti.
Alt i brugt Fodtøj.

1000 Par brugt Fodtøj 1000 Par
billige Træsko, Træskostøvler og Klædesko. J. KJELLANDER, Sverrigsgade 4. Telf. Amager 2676 x.

Dødens Dal ved Jarama

(Fortsat fra Side 1)

værer Valenciavejen og tvinger Bilkonvojerne, der kommer med uundværlige, eftertragtede Levnedsmidler til Madrid, at gøre en Omvej mod Nord. Men den internationale Fascismes Lejetropper har endnu ikke opnaaet at sætte deres Fod paa Vejen. Mellem dem og deres Maal staar nemlig den unge republikanske Armé, unge Mænd, der hellere dør end lader Fjenden slippe igennem.

Først over deres Legemer bliver Vejen fri. Gennem Kikkerten kan vi se Oprørerne bevæge sig langs Bjergkammen. Om Morgenen, fortalte Lægen, havde der været en Præst iblandt dem, bevæbnet med et Maskingevær, men da nogle af vore aabnede Ilden mod ham, skyndte han sig at søge Dækning. Hans Staldbrødre derovre synes nærmest at være hedenske Maurer, et underligt Selskab for en saa from Mand.

Om Natten sniger Maurerne sig frem mod vore Linier.

Og naar de er helt henne ved dem, springer de op og udstødende vilde Krigshyl for at skræmme vore Mænd, styrter de til Angreb. Men vore Gutter lader sig ikke skræmme, og ofte bliver Maurernes Hjemlandstoner, deres vilde Skrig, deres sidste.

I Nat gør de sikkert intet Anfald. Det ser ud som om de er udtrættede. Vore Mænd er ogsaa trætte, men det er klart, at de alligevel passer deres Vagt. Stadig Vagthold, det er den Tribut, Friheden kræver.

Et Muldyr med tre Baarer bundne til Sadelen, græsser nedenfor os i Lavningen.

— Det er paa den Maade, vi henter vore Saarede, siger Lægen, to Mand ad Gangen. De maa føres over Broen ved Jaramafloden og op paa den her Side af Dalen, hvor vi nu er. Hele Tiden under Fjendens Ild. I Dag har vi reddet mellem 65—70 Faldne. Ti af dem var døde. De alvorligt saarede behandles, hvis det lykkes at naa levende fra Mareridtet paa Muldyret gennem Dødsdalen, i en af Ambulancevognene, der er udrustet med et Operationsbord ... Med Kuglerne fra Maskingeværerne fløjtende over Hovedet og altid med Kanontordenen i Ørerne risikerer Lægerne deres Liv for at hjælpe deres Medmennesker. Efter den første Behandling føres de Saarede ad Muldyrstien i en anden Ambulance ud til Hovedvejen og derfra videre til Madrid.

Man bør gøre sig klart, at de Mænd, som maa gennemgaa alt dette, kunde have sluppet helt fri, hvis de havde villet det. De har tilsluttet sig Militsen af egen fri Vilje. I Oktober, da Militsen militariseredes, gaves der dem Lejlighed til at forlade den, hvis de vilde. Det er nemlig først nu efter syv Maaneders Krig, at Kravet om obligatorisk Militærtjeneste er rejst.

Kanonerne paa begge Sider af Dalen begynder igen at tordne, og pludselig hører vi den spøgelsesagtige Lyd af Krigsaeroplaner.

Vi kan imidlertid ikke se dem, men senere fik vi at høre om store Luftkampe, hvor 3 Rebelmaskiner styrtede brændende mod Jorden. Et Steds i Tyskland eller Italien vil snart yderligere 3 Familier sørge over det uventede Tab af deres Sønner, der ofredes paa den fascistiske Imperialismes Alter.

Det smukke Hjem
vil De gerne stifte Dem, køb derfor Møbler hos
Snedkermester J. Ryssel
Oehlenschlægersgade 40
Besøg Møbeludstillingen i Nr. 1. Mezz.

Hos Typograferne hentede Kommunisternes faglige Repræsentant sig en ordentlig Dukkert. Han var blevet valgt ind i et Tarifudvalg paa Grund af ham udtalte revolutionære Sympatier, og saa mødte han op til Generalforsamling og anbefalede et Forslag, der til Trods for Ledelsens, Socialdemokrater og Kommunisters samvirkende Anstrengelser blev forkastet af Medlemmerne, der var saa opbragte over Kommunistens Koldbøtte, at de ikke engang gad høre Motiveringen for hans gymnastiske Præstation.

Westergaards Moral og Kommunevalget

I hvilken Tilstand af Forvirring den Westergaardske Klike i Partiforeningen i Alderslyst har bragt Socialdemokratiet turde Schmidt Johansens Behandling være et betegnende Udtryk for — og tillige meget lærerig.

Schm. Johansen har i mange Aar været fremtrædende Medlem af Partiet og deltaget aktivt baade i Oplysnings- og Agitationsarbejdet.

Han var ogsaa udmærket Partimedlem, indtil han begyndte at tage sig af de Arbejdsløses Sag og krævede, at der toges rimelige og retfærdige Hensyn til deres beskedne Interesser og Krav.

Fra det Øjeblik blev han misliebig som Partimedlem i Hr. Westergaards og hans Nærmestes Opfattelse.

Og rigtig galt blev det, da Schm. Johansen aabent traadte i Skranken for Niels Møller og hans gamle Forældre. Nu skulde Schm. Johansen slaas ned.

Vi har før skildret, hvorledes Hr. Westergaard rendte rundt for at skaffe Beviser for, at Schm. Johansen var Bedrager overfor Socialkontoret.

Vore Læsere kender hele Sagens kummerlige Resultat for Westergaard. Landsretten frikendte Schm. Johansen fuldstændig for den „søgte" Bedragerisigtelse og idømte ham en mindre Bøde for Skødesløshed i Henhold til Socialloven.

I Harme over dette Forsøg fra Westergaards Side paa at gøre en hæderlig Mand til en ærelos Bedrager betalte en Silkeborg-Borger Schm. Johansens Bøde, og Westergaard og hans Klike stod tilbage med den mest oplagte Fiasko for hele deres skammelige Aktion.

Men dette kunde man jo ikke lade sidde paa sig. Der maatte gøres noget, og saa fandt man paa en ny Hævn: Schm. Johansen skulde ekskluderes af Partiet.

Der blev indkaldt til Generalforsamling i Partiforeningen, og der blev arbejdet kraftigt for, at alle „gode" Socialdemokrater skulde møde op og smide dette „daarlige" Medlem ud.

Vi skal ikke her repetere alle de lumpne Rygter, der blev sat i Omløb med Schm. Johansen, men kun konstatere Aktionens komplette Fiasko. Der skal være 2/3 Majoritet for at gennemføre en Eksklusion, og for denne stemte 32 Medlemmer, medens 30 stemte imod, saaledes at Westergaards Klike paany kunde fastslaa en dundrende Fiasko!

Efter denne Afstemning var der Valg af Bestyrelse, og her manglede Schm. Johansen kun 1 Stemme i at blive valgt ind i Styrelsen.

Da Schm. Johansen saaledes var 1. Suppleant, og en af Styrelsens Medlemmer havde Forfald, mødte denne sigtede „Socialbedrager" og „Eksklusionskandidat" næste Dag til Partiets Kredsmøde som Repræsentant for Foreningen.

Den ene Dag Udsmidning — den næste Dag officiel Repræsentant! Det kan man kalde „op og ned".

Med dermed er denne organisationsmæssige Galskab ikke Slut.

Hvad mener man om, at Schm. Johansen forleden ved en ny Generalforsamling i Partiforeningen blev opstillet som Partiets officielle Kandidat sammen med Hr. Westergaard paa Partilisten til det kommende Kommunevalg — uden at Westergaard eller hans Klike sagde N e j!

Dybere kan Organisationsmennesker vel ikke kompromiteres.

At Schm. Johansen smiler lunt ad hele denne Historie er forstaaeligt — det hele er jo en moralsk Oprejsning for ham.

Men Westergaard?

At Landsretten ikke vilde anerkende, at Schm. Johansen var en ærelos Bedrager ophæver ikke den Kendsgerning, at Westergaard har krævet Schm. Johansen straffet som saadan og derfor ogsaa maatte og fremdeles personlig maa anse ham som saadan.

Og 2. At Westergaard og hans Klike fremdeles maa anse Schm. Johansen som et uværdigt Medlem af det socialdemokratiske Parti!

Disse to uomgængelige Kendsgerninger maa uvilkaarligt faa alle hæderlige Mennesker til at spørge, hvorledes kan Westergaard da lade sig opstille Side om Side med Schm. Johansen paa Partiets Liste til Kommunevalget?

Vi skal ikke gøre Forsøg paa at besvare Spørgsmaalet. Det kan kun Westergaard selv, thi her er Tale om personlige Motiver og Moral. Enten har hans Anklager mod Schm. Johansen kun haft Forfølgelse til Motiv, eller ogsaa tilsidesætter han nu alle moralske Hensyn blot for at blive genvalgt til Sogneraadet.

Det er ikke saa sært, at mange socialdemokratiske Arbejdere ved det kommende Valg siger: Det er godt, vi kan give de Kandidater, vi har Tillid til, vor personlige Stemme.

Det tyske Tidsskrift

„Soziale Revolution" vil blive tilsendt alle, der har bestilt det, en af de første Dage.

Slagterforretningen
Baggesensgade 37. Anbefales Bladets Læsere. Bedste Varer. Billigste Priser.

Ned med Krigshetzerne

Stalinisterne i Valencia — og forresten ogsaa her i Danmark — er bleven grebet af Militærgalskab. De har begyndt at forsyne deres Formationer med relativt smukke Uniformer med Galoner og Stjerner, og det er intet usædvanligt Syn paa Gaderne i Valencia at se Grupper af disse „Soldater" spadsere omkring i deres nye Stads, yderligere fremhævet af — Glacehandsker.

— En anden Sag!

Som bekendt vrimler det af Flygtninge-Børn i Valencia. En Del har Kommunisterne taget sig af, og det er der intet ondt i.

Men i deres Iver for at propagandere en Slags Entusiasme for Militarismen frem og for Skabelsen af en regulær Armé, saa finder de paa alt muligt. Bl. a. har de udnyttet disse Flygtninges Børn ved at iføre dem Uniform og lade dem drage i Procession gennem Gaderne.

Selvfølgelig kan C. N. T. og F. A. I. ikke stiltiende se paa dette, og de har derfor udsendt et Flyveblad, hvori de giver sin Mening til Kende, ikke i lange snirklede Artikler, men i korte og tydelige Paroler:

Fordærv ikke Børnene ved at give dem Vaaben.

Bort med Krigslegetøjet.

Ingen Parader med uniformerede Børn mere.

Den, som kræver Militarisme, hjælper med til en ny Krig!

Kun Mændene skal tage Vaaben i Haand for at knuse den blodige Fascisme, som vil fornedre os.

FORSKELLIGT

Amagers billigste Urmager!
Amg. 8630 Glas 50 Ø - Fjedre 2 Kr.
Torvegade 56 og Højdevej 11.

„Cafe TODE"
Todesgade 6
Pølsekro & Billard

Husum Møllekro
Carl Olsen. Bella 14
Frederikssundsvej 350.
Familiehave Keglebane

Det er let
at blive Abonnent paa ARBEJDET, man skriver bare et Kort til Bladets Ekspedition, Blaagaards Plads 21, med Navn og Adresse. Betalingen — 1,50 Kr. for et Kvartal, indsendes paa Postkonto Nr. 236,32. Det er nemlig bekvemt. Bladet bliver da bragt lige ind ad Døren hver Uge.

Holger Petersen
klipper
Drenge og Piger for 50 Øre alle Dage i Ugen
undtagen Lørdag.
Borups Allé 200 Taga 5141

Naar Socialminister Ludvig Christensen fra Foraaret 1937 vil ophøre med de ugentlige Offentliggørelser af Arbejdsløshedstallet, er det en saa reaktionær Handling, at Socialdemokratiet vilde have kritiseret den skarpt, hvis det havde været en hvilken som helst anden Regering, der havde taget et saadant Skridt for at dække over sin Uforbuenhed, idet fuld Offentliggørelse og Ærlighed i Kendskabet til de sociale Forhold er en Betingelse for at faa Misforhold ændrede. — Naar Arbejdsdirektør Vater iler sin Foresatte til Hjælp og forklarer, at det ugentlige Tal bliver misvisende, fordi det vil tage en Dag eller to mere at faa Tallene ordentlig bearbejdede og ført à jour, kommer han for Skade at afsløre Humbugen, idet det naturlige i saa Tilfælde vilde være kun at udskyde Offentliggørelsen en eller to Dage, saa det blev Tirsdag eller Onsdag, Tallene blev offentliggjort i Stedet for nu Mandag — og saa iøvrigt tage mere Arbejdskraft i Brug ved Statistikens Udarbejdelse, der er jo nok af kvalificeret Arbejdskraft. Den lille Reform havde alle været tjent med — undtagen Regeringen, hvis Eksistens er betinget af Tilsløring af de virkelige elendige sociale Tilstande.

Vore Annoncører
støtter os, støt dem igen
naar I gør jeres Indkøb!

Bidrag til „Arbejdet"

Liste 86 (Kontoret) Engstrøm 1,00 — C. P., Søborg 2,00. — Harry Nielsen 0,50 — V. H. 1,50 — G. H. 0,20.
Liste 86 (Kontoret) — 0,55 — J. H. 1,00 — Henry Nielsen 0,95 — V. H. 1,00.
Med tidligere indkomne Beløb ialt Kr. 929,67.

Ansvh. Redaktør CHR. CHRISTENSEN